

AniMagazin

Koe no Katachi

Hogyan élnek
a seiyuuk?

Granblue Fantasy

Apocalypse no
Toride

Michiko to Hatchin

Impresszum

Alapító: NewPlayer
 newplayer@anipalace.hu
 Főszerkesztő: Catrin
 catrin@anipalace.hu
 Tervezőszerkesztő: Hirotaka
 hirotaka@anipalace.hu
 Lektor: pintergreg
 pintergreg@anipalace.hu

Szerzők:

Iskariotes, Lady Marilyn, tomyx20,
 Ryosuke-kun, A. Kristóf, Venom,
 Jucuky, Usako

Elérhetőségek

Cikkek beküldése:
 bekuldes@anipalace.hu
 Információ, kérdések:
 info@anipalace.hu

Weboldal: anipalace.hu

Facebook: [facebook.com/anipalace](https://www.facebook.com/anipalace)

Javában zajlik a nyár, kellemesen túl meleg van, az AniMagazin "szerkesztőségében" pedig Catrin és Hirotaka indulatos véleménycserét folytat, hogy a szezon véleményezőzős cikknel melyik kép lenne jobb. Mindenesetre drága főszerkesztő asszonyunk figyelmét semmi sem kerüli el.

Elérkeztünk a 38. számhoz és ismét száz feletti oldalszámmal ajándékozzuk meg Titeket.

Kimondhatatlanul örülünk a sok cikknek, és hogy újabban több új író munkáit olvashatjátok a magazin hasábjain. Most például Usakóét, aki a figurákhoz rendelhető bútorokról írt. Úgyhogy továbbra is csak bízni tudok mindenkit, hogy írjon nekünk.

Mesélhetnék még a szerkesztők nyári élményeiről, terveiről, de hát kit izgatna, hogy hideg sörrel a kezünkben a tengerparton lazítjuk a hátsónkat.

Elkanyadtam a témától.

Ismét bőséges tartalommal szolgálunk, különösen figyelemreméltó a több mint hetven oldalnyi animés tartalom. Ismertető, bemutatónak, szezonvéleménynek várnak elolvasásra.

Továbbá nem mehetek el amellett, hogy mostani számunk kiemelten foglalkozik a Kyoto Animation munkásságával. Venomnak köszönhetően nemcsak népszerűbb álmait, de egyik rendezőjüket, Yamada Naokót is megismerhetjük.

Akinek tetszett a Németség című film, és az előző számban Iskariotes cikke, az most elmélyedhet a történelmi háttérben is.

Azt hiszem ennyi elég is a szövegelésből, amúgy is szomjas vagyok, és ideje csinálni egy jó kis jeges limonádét.

Köszönöm mindenkinek a munkáját, a cikkíróknak, a lektoroknak, és mindenkinek, aki letöltötte és olvassa a magazint. Ja, és természetesen magamat is megdicsérem a remek munkáért.

Jó szórakozást kívánok az AniMagazin 38. számához!

- Hirotaka

Előző szám

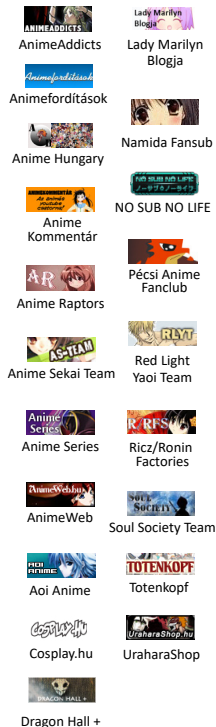

**Korábbi számainkat
 keresd
 a weboldalunkon:
animagazin.hu**

**Légy te is az
 AniMagazin
 cikkírója!**

Van egy kedvenc animéd, vagy man-gád, amit széles körben bemutatnál, vagy esetleg más japános dologról írnál? Ha igen, akkor kattints ide a részletekért!

Partnerek

Tartalom

ANIME

Koe no Katachi	4
Seikaisuru Kado	9
Granblue Fantasy	14
Seirei no Moribito	19
Michiko to Hatchin	23
TOP 10 KyoAni anime	28
Nyári szezonajánló	35
Szezonos animékről röviden	47
16 részes rövid animék	55
A nagy számok éve 3 - Detective Conan 2. rész	61
Yamada Naoko - anime készítés női szellemmel	65
Hogyan élnek a seiyuuk?	68

MANGA

73

Apocalypse no Toride

FIGURAVILÁG

78

Bútorok, kiegészítők Japánból
figurákhoz, Obitsu babákhoz

RENDEZVÉNYEK

82

Nyári MondoCon

TÁVOL-KELET

86

Okinoshima - ahová
nő nem léphet

90

Keresztyének Japánban -
jegyzetek a Németség
című filmhez

KREATÍV

98

Bosszúállók Magyarországi
Cosplay Klubja - interjú

Koe no Katachi

- A csend szomorú magánya

Írta: Venom

Oh, az a boldog gyermekkor! Amikor minden csak a játékról, barátokról, szórakozásról szól. Életünk egyik legmeghatározóbb korszaka ez, hiszen nem csak mennyi szép emléket szedünk össze, de nagyrészt itt válik el, hogy milyen felnőttek leszünk. Sokaknak ezek a legboldogabb éveik, melyekre idősként is sugárzó arccal emlékszik vissza. Ám mi van akkor, ha a fiatalságunk maga a pokol? Amikor naponta bántanak, megaláznak, rettegünk iskolába menni... mennyire fog ez kihatni a későbbiekre? Meg lehet-e bocsátani a korábbi bántalmazóinknak? Jövő lehet-e tenni a gonoszságainkat? Valahol ezekre a kérdésekre keresi a választ a Koe no Katachi.

A Koe no Katachi egy 2008-as mangasorozat adaptációja, mely kezdetben csak egy rövid, egyrészes történetként került forgalomba, majd a sikerre való tekintet-

tel, sorozat készült belőle. Az írónő, Ōima Yoshitoki részben személyes gyermekkori élményei alapján írta és számos manga díjra is felterjesztették. Nem is volt meglepő, hogy pár év után bejelentették, hogy anime készül belőle, méghozzá a Kyoto Animation kezei alatt. A rendezést a K-On! és a Tamako Market fantasztikusan tehetséges Yamada Naokója kapta, akinek ez lett a harmadik mozifilmes projektje.

Egy csendes hang

Ishida Shoya az egyik leglazább gyerek az általános suliban, ha csínyt kell elkövetni, akkor mindenben az élen jár, szokimondó, laza srác, aki körül mindig zajlik az élet. Minden alkalmat megragad, hogy nagyokat nevessenek

a haverjaival, számára a gyerekkor nem is lehetne ennél boldogabb. Egyik nap azonban új tanuló érkezik az osztályba, a nagyon csendes és félénk, Nishimiya Shoko, aki már bemutatkozásnál egy táblát emel fel, melyen annyi áll: "nem hallok". A lány siket, Shoya pedig ezzel meg is találta viccelődéseinek új céltábláját. Shoko nem igazán tud beilleszkedni a gyerekek közé, mivel halláskárosodása miatt nagyon nehéz számára a kommunikáció, az osztálytársai pedig lassan elkezdik kerülni. Shoya viszont minden alkalmat megragad, hogy viccet űzzön a lány helyzetéből, bele sem gondolva, ezzel mekkora fájdalmat okoz neki. Egy nap viszont az osztályfőnök előlép, hogy tud a folyamatos szekálásokról, melyeknek időközben nagyon komoly anyagi következményei is lettek (Shoyák rendszerezen ellopták a lány hallókészülékét), és valakinek vállalnia kell ezért a felelős-

séget. A srác legnagyobb döbbenetére az egész osztály ellene fordul, egy személyben állítva be őt bűnbaknak, Shoya pedig egyik napról a másikra válik üldözöttből üldözötté. A barátai kiközösítették és ettől a pillanattól kezdve ő lett a megalázások célpontja. Nishimiya-t kiveszik az iskolából, Shoya számára pedig a következő évek a magányról és a megaláztatásról szólnak.

Néhány évvel később Shoya, aki már nyomokban sem emlékeztet az egykori vagány gyerekre, egy szomorú, megtört fiatalemberré vált, aki már eldöntötte, hogy az életének nincs további célja.

„...új tanuló érkezik az osztályba, a nagyon csendes és félénk, Nishimiya Shoko, aki már bemutatkozásnál egy táblát emel fel, melyen annyi áll: „nem hallok””

Mindenét pénzre tette, hogy kisegítse az édesanyját, majd úgy dönt, hogy véget vet életének. Szerencsére az utolsó pillanatban megmondja magát, majd egy váratlan pillanatban szembetalálkozik a közben felnőtt Nishimiyával. Shoya pedig eldönti, hogy mindent jóvá fog tenni, ha az elvesztett boldog gyermekkorát nem is tudja visszaadni neki, de mindent elkövet, hogy a lány megbocsásson neki. Shoya megtanulja a jelbeszédet és most, hogy már tudnak végre kommunikálni, kialakul a két magányos fiatal között valami kapcsolat, melyet a film nagyon finoman igyekszik ezek után kibontani.

Egy történet a magányról

A Koe no Katachi egy nagyon súlyos dráma, nagyon komoly, valós problémákat boncolgatva. A történet szinte minden szereplője valahol sérült, testileg vagy lelkileg. Első megtekintésre akár egy vicces-szomorkás romantikus film is lehetne,

ahol a bűnbánó srác és a siket csaj egymásnak megbocsátanak és közösen indulnak el a jövőbe. De Yamada-san, a rendező nem arról híres, hogy meglegsziken ilyen felszínes mondanivalóval. A sükettség itt több értelmet is kap, nem csak a halláskárosodásból fakadó állapotot jelképezi, hanem a magányt, a társadalomtól való elzárkózást is. Shoya hallja ugyan mit mondanak neki, de mégsem érti, nem akarja érteni. Számára a világ csak zaj, minden és mindenki lenézi őt, mert gyerekként elkövetett valamit. Pedig talán a megbocsátás ott van előtte, csak fel kellene emelnie a fejét. Shoko pedig ténylegesen nem hall, emiatt úgy érzi, hogy a világ bezárult előtte. Mindig mások segítségére van utalva, ezért pedig szégyenli magát. Mindenkitől

és mindenért bocsánatot kér, mintha elvárnák tőle. Ketten indulnak el közösen a megváltás útján, hogy rendbe tegyék azt, ami évekkal ezelőtt elromlott. Kérdés, hogy ki miatt is történt? Kinek kell bocsánatot kérnie? És kitől.

Nagyon nem egyszerű kérdések.

Az én kedvenc vonalam a filmben egyértelműen a szülők része. Bár nem sok szerepelnek, mégis nagyon fontosak a történetben. A két anyuka, akik teljesen eltérő életsejlemlételek vannak. A lány édesanyja az örök áldozat, számukra minden nap egy szenvedés, mert az élet kegyetlen hozzájuk. Vagy mégsem? Ha egy anya elvárja a gyerekeitől, hogy a fejüket lehajtsák az vajon helyes? Shoya anyukája viszont a

teljes ellentéte, bár szegénységben élnek, mégis mindig vidám, a gyerekeit arra neve-li, hogy álljanak ki magukért. Ez a két anya a film elején és a végén találkozunk, mind a két alkalommal egyikük kéri a másik megbocsátását, és a film bámulatosan mutatja be, hogy ez a két felnőtt mennyire más erkölcsi szinten áll, de mégsem ítélkezik felettük. Mint ahogy senki felett sem.

Itt nincsen jó vagy rossz és emiatt rengeteget lehetne róla elmélkedni, de ez már túl is mutat a film keretein. Yamada bámulatosan aprólékosan adaptálta közel két és fél órába a jóval terjedelmesebb manga történetét, pár mellékszálát kihagyott, de a főbb részeket megtartotta. Első megtekintésre úgy voltam vele, hogy picit még vághatott volna vissza, főleg a mellékszereplőkből, de aztán rájöttem, hogy nem is baj, hogy látszólag céltalanok, hozzáad a film kissé darabos hangulatahoz.

„A sükettség itt több értelmet is kap, nem csak a halláskárosodásból fakadó állapotot jelképezi, hanem a magányt, a társadalomtól való elzárkózást is. Shoya hallja ugyan mit mondanak neki, de mégsem érti...”

KyoAni és a díjeső

A Kyoto Animation neve egyet jelent a minőséggel, ezt képtelenség elvitatni, főleg, ha olyan aprólékos rendezőt osztanak ki egy projektre, mint Yamada-san. Ez a film valami bámulatosan néz ki, méltó arra, hogy bármilyik Ghibli vagy Disney filmmel egy szinten emlegessük. A rendező jó szokása szerint most is mintha a kamera mögött állna, mesterien játszóatva a terekkel, a mélységekkel, színekkel, fényekkel, árnyékokkal. A szereplők néha kiesnek a fókuszából, a kamera pedig néha csak mint csendes megfigyelő van jelen. Yamada továbbra is imád hosszasan elidőzni apróságokon, mint a lábak, szemek, apró mozdulatok, melyektől a film egy teljesen új dimenziót kap. Talán egyedül az animációk, amik helyenként darabosabbak a kellenél, de ez elsőre biztosan nem fog senkinek feltűnni. És nem mehetünk el szó nélkül a zenék mellett sem. Már a nyitószám a "My Generation" a The Who-tól

valami fantasztikus választás volt, az alávágott klip már önmagában is egy mestermű, bemutatva a gyerekek mindennapjait. Ami ezután következik, az inkább halk aláfestő zene, ami lassan folyik együtt a történetekkel, de ha figyeltek, akkor hallható, ahogy egyes jelenetek alatt zavarossá, recsegőssé válik, hogy jobban érzékeltesse az adott helyzet mélységét. És aztán ott a szinkron, ahol igazából egyetlen személyt kell kiemelni Hayami Saorit, Shoko hangszínészét, aki valami döbbenetes alakítást hoz, a siket lány személyében. Simán elhitheti a nézővel, hogy egy valódi halláskárosult zagyva beszédét hallja. Megrázó minden egyes pillanat, amikor megszólal. Elképesztően profi munka, akárcsak az egész film. És ezt bizony a kritikusok is felismerték, ugyanis alaposan megszórták díjakkal, besöpörve nem egy év animációs filme díjat. Bár kétségtelen, hogy nagyon erős konkurenciája volt a szintén fantasztikus *Kimi no Na wa* személyében, ami gyakorlatilag felrobbantotta a mozikat,

de a Koe no Katachinak így sincs oka szégyenkezni.

Sokan próbálják a két filmet összehasonlítani, melyik jobb ebben vagy abban, de szerintem ez az alma és a narancs esete. Az egyik film egy nagyon szórakoztató romantikus sci-fi, a másik pedig egy szomorú dráma. Nem nagyon van értelme hasonlítani őket, hacsaknem a külsőségek, illetve a rendezés tekintetében, ahol szerintem a Koe no Katachi utcahosszal vezet (főleg az utóbbinál).

A zárszó

A Koe no Katachi egy fantasztikus film, a KyoAni egyik fénylő ékköve, minden megvan benne amiért a stúdiót szeretjük (vagy egyesek pont nem szeretik). A témája és hangulata miatt megtekintését főleg az idősebb korosztálynak javaslom. Mindenképpen érdemes többször is megnézni, mert elsőre sok apróság felett elcsúszhat az ember és érdemes akár beszélni is róla ismerősökkel, nagyon érdekes tud lenni, hogy kinek mi jön át belőle. Persze nem fog mindkinek maximálisan tetszeni, de ezzel semmi baj nincs, nem könnyű darab és nem is akar az lenni. Egy a lényeg, legyen bárki bármilyen mély pontján az életének, mindig gondoljon arra, hogy lesz segítség, csak figyelni kell rá és máris meglátja a fényt a sötétségben. Számomra ezt üzenté a film és csak egyet tudok vele érteni.

Cím: Koe no Katachi
(A Silent Voice)

Hossz: 130 perc

Év: 2016

Stúdió: KyoAni

Műfaj: dráma, iskola,
shounen

Értékelés:

MAL: 9,1

ANN: 9

Anidb: 8,68

Koe no Katachi

Kattints a képre és töltsd le
a cikkhez járó
háttérét!

ANIPALACE

Seikaisuru Kado

Írta: Hirotaka

A Toei Animationre lehet mondani hideg-meleget, de az vitathatatlan, hogy fennállása óta ikonikus szerepet tölt be az animék gyártásában.

A *Seikaisuru Kado* (*Kado: The Right Answer*) a Toei egy szabványos hosszúságú (12 részes) CG animéje. Az anime szépen lassan, csendben, nagyobb marketingkampány nélkül mászott fel a tavaszi szezonos listára. Maximum a fehér hajú bishikarakterbe futhattunk bele a guglin. Nem ez lesz az évtized animéje, de mindenképpen egy egyedi, figyelemfenntartó és emlékeinkben maradandó sorozatról van szó.

A kocka előtt

A Toei fontosnak tartotta egy előzmény epizód elkészítését, ami a történet kiindulópontja előtt játszódik, és a karakterek bemutatását szolgálja. A *Ninovo* alcímre keresztelt 0. epizódban négy karaktert ismerünk meg Shindou Koujirou-t, Hanamori Shunt, Natsume Ritsut és Asano Shuuheit. Mindannyian a Japán kormány büszke alkalmazottai. Shindo és Hanamori a külügy-minisztériumban, Natsume a Nemzetbiztonsági Hivatal berkeiben húzza az ígát, Asano pedig a belbiztonság magas rangú alkalmazottja.

Az epizód lényegében a napi munkájukba enged betekintést egy fémalkatré-szeket gyártó kisüzem és a kormány közötti megállapodás megkötésével. A *Ninovo* jól bevezeti és megkedvelteti a szereplőket, továbbá megadja az animesorozat stílusát, hangulatát. Ám át is ver egy kicsit, mert míg ez az epizód - az utolsó két perctől leszámítva - a megszokott rajzolással készült, addig a sorozat 3D animációt kapott. Szóval aki elkezdte, erre számíton, és ne essen bele a csapdába.

Ezt az előzmény epizódot mindenképp érdemes a sorozat előtt megnézni, mivel a rész végén változik a "táj". Megjelenik a levegőben egy rejtélyes objektum, majd földet ér egy hatalmas kocka.

Üdvözet Japánnak

A sorozat első két része ugyanazt az időintervallumot dobja a képünkbe. Míg az első rész a kockán kívüli, addig a második a kockán belüli eseményeket mutatja be.

A *Ninovo* által elének rakott égtelen nagy cliffhanger jelenetet most is megkaptuk, ha elfelejtettük volna, így - mint azt később megtudjuk - a *Kado* névre hallgató kocka stílusosan leszáll a Haneda repőtérré, magába olvasztva egy repülőgépet, amin pont Shindo és Hanamori utazna. A leszállás eseménye egyből megteremt az a feszültséget, amit a sorozatban végig érezni lehet. A földet érés után viszont nem történik semmi, legalábbis az ismeretlen tárgy oldaláról. Az alapkoncepció sokaknak ismerős lehet, akik látták az *Érkezés* című filmet.

Most, hogy Tokiónak új látképe lett, a kormány - ahogy minden katasztrófafilmben lenni szokott - odarendeli az összes rendészeti szervezetet, tűzoltókat, mentőket, rendőröket, katonákat. Ám itt jön a jó dolog, ami nekem nagyon tetszett, mégpedig az, hogy nem kezdenek el agyatlanul löni mindenféle fémcsőből, amin lyuk van. Mondhatjuk, hogy a készítők ezzel igyekeztek megmutatni a híres japán nyugalmat, fegyelmeltséget és rendet. Nem ez lesz az egyetlen japán egót bemutató momentum a sorozatban.

A furcsa össze-vissza tekergő meglehetősen látványos CG mintával rendelkező kockát tudományos alapon kezdi vizsgálni. Az eredmény azon-

ban teljes kudarc, nem tudnak megállapítani semmit. A kockába senki és semmi nem léphet be és ki sem. Itt ismerünk meg egy új karaktert, aki bár mellékszereplő, mégis fontos része az eseményeknek. Ő Shinawa Kanata, aki ízig-vérig tudós, egy zseni nő, ám viselkedési megnyilvánulásai inkább hasonlítanak egy iskolás gyerekéhez.

Miután már mindennel próbálkoztak - igen fegyverrel is, mert a japánok is emberek -, egy lépcső jelenik meg a 2x2 km-es kocka tetején, ahol meglátjuk feljönni Shindót és a fehér hajú bishit, akinél kevés hangzatosabb nevű karaktert találunk. Ő nem más, mint Yaha- kui-zaShunina. Szép név ugye?

„megkezdődik egy izgalmas és érdekes tanulási játék, amely során idegen barátunk megismeri az emberi fajt, az emberek pedig megtapasztalják azt a bizonyos fejlődést.”

Majd minden japán fejébe belemondja, hogy az emberiséget jött fejleszteni. Érdekes pillanat, és ennél a pontnál jöhet az agyalás, hogy vajon mit értett ez alatt új barátunk. Technológiai fejlesztés, evolúciós fejlesztés? Egyik se vagy mindkettő? És honnan is jött egyáltalán?

Ezekre a második részben sem ad választ az anime. Ellenben megtudjuk, hogy ez idő alatt mi történt a kockában, és hogy vannak az utasok - jó japánokhoz híven ők sem estek pánikba -, továbbá láthatjuk materializálódni zaShuninát. Majd megkezdődik egy izgalmas és érdekes tanulási játék, amely során idegen barátunk megismeri az emberi fajt, az emberek pedig megtapasztalják azt a bizonyos fejlődést. De vajon megismerik zaShuninát? Barát vagy ellenség? Mi a helyes válasz?

Nem véletlenül fejeztem be az előző gondolatot azzal a bizonyos kérdéssel.

Az anime és maga zaShunina teszi fel többször ezt a kérdést, persze mindig más kontextusban, valamelyik karakternek és egyben nekünk is. Ha nekünk kéne egy helyzetben választani, akkor egy kérdésnél mi a helyes válasz? Vajon az embereknek és zaShuninának is ugyanaz a helyes válasz? Ez egy globális döntés, ami az egész animén végigfut, épp ezért lett ez az anime címe is. (Seikaisuru Kado, Kado: The Right Answer).

A történet és az események láncolatának felépítése logikus, jól összerakott elemek és jelenetek sora. Habár az anime második felében lazul a tempó, visszavesz a politikából és a tudományból, hogy nagyobb teret kapjanak a karakterek és kapcsolatuk.

Hogy ez kinek tetszik, ki-ki döntse el maga.

Nem árurom el, mire gondol zaShunina az emberiség fejlesztésével (arra ott a Szezonos animékről röviden rovatunk), de azt igen, hogy ezek az egész világot és az emberiség jövőjét is megváltoztatnák.

Szerencsére a készítőknek volt annyi eszük, hogy olyan dolgokat pakoltak az animébe, amikre mi magunk is vágyunk, és kutatjuk ezeket. Épp ezért marad figyelemfelkeltő ez a sorozat, mert eljátszik a gondolattal, hogy mi lenne, ha többre lennénk képesek. ZaShunina minden egyes "ajándéka" ígérettel teli, ugyanakkor jjesztő is.

Azt viszont, hogy mivé válik/válhat az ember ezek hatására, nem mutatja meg az anime, ránk van bízva, hogyan képzeljük el ezt.

Japán vs világ

Ha már egy emberiség történetét meghatározó esemény következik be, ráadásul még fejlődést is kínál, elengedhetetlen, hogy a világpolitikát is bevonjuk a történetbe. ZaShunina kijelenti, hogy öt nem érdeklik a határok és a vezetők, az

"ajándékait" az emberiségnek szánja, minden embernek. Japán ezáltal szembekerül a világgal, az ENSZ-szel, később pedig egy magánvállalat a Setten (=Google) is beszáll a buliba. Izgalmas nézni, ahogy a japán kormány tekereg a felelősség, a politikai korrektség útvesztőjében, miközben az embereknek és zaShuninának próbálnak eleget tenni. Egy politikai százmára ilyen komoly kérdésben mi a helyes válasz?

A karakterekről alig pár morzsát hintettem el. Igazából, akiknek a nevét említettem már, tehát zaShunina, Shindo, Hanamori, Saraka, Natsume, Asano, Shinawa, képezzik a fő karaktergárdát. Nincs szükség komoly részletezésre velük kapcsolatban, csak néhány részletre hívnám fel a figyelmet. Minden egyes karakter felnőtt, a főbbek 30 évesek, kivéve Sarakát, aki 24, ezzel ő a legfiatalabb szereplő.

Teljesen reális jellemeket kaptak, beszélgetésük nagy százalékban a történethez köthető szakmai társalgás. Persze azért akadnak feszültségoldó baráti és meghittebb csevelegések is, amiből főleg az anime második felében kapunk többet.

Rajtuk kívül fontos lesz még a japán miniszterelnök, és néhány sajtóalkalmazott. De találkozunk a Setten vezetőjével, Saraka apjával és Shindo anyjával.

Minden szereplővel elégedettek lehetünk, beleillenek a szerepükbe. Ez alól kicsit kivétel Shinawa professzor, aki gyermeki stílussal lett megálva, és Saraka, aki a moe szerelmeseit hivatott a sorozathoz vonzani. Ez sokakban kis tüskét okozhat, az anime stílusából kilógva érzik majd.

A kockán túl

Ássunk kicsit mélyebbre az animében. Itt elsősorban a megvalósításra gondolok, mert az mindig kényes pont, és igencsak elronthatja a hangulatot. A 3D animékre legtöbbször húzzák a szájukat, mert hát lássuk be, elég vegyesen sikerül a minőség. Elég csak az új Berserkre vagy a Kingdom első részeire gondolni.

Szerencsére azért akadnak jó, teljesen nézhető darabok is. A Kado ezek közé tartozik. Az arcok szépek, a mimika is egész elfogadható. A kameramozgásokra semmi panaszom nincs. A színezés és a fények is a helyükön vannak. Kado maga gyönyörű,

a minták a felületén és belül is állandóan össze-vissza mozognak. A grafika értékelése ettől még vegyes. A karakterek néhány mozdulata nem igazán sikerült jól. A járás és kézmozgás együttese, továbbá néhány egész testet igénylő mozdulatok kissé bémára sikerülek, a CG pedig időnként 2D-s jelenetekkel váltakozik.

A zenére kanyarodva már sokkal jobb a helyzet: elképesztően magával ragadó. Az egész anime misztikus, lassabb hangzásvilágú zenei felhozattal kapott. A jó hangulatot a zenei betétek még jobban a csúcsra emelik. Az opening és az ending pedig abszolút kedvenc, érzelmdús, lendületes, mégis megmarad a misztikus hatás. Hatalmas telitalálat.

A seiyuuk is remekül teljesítenek. Örvedetes, hogy kevésbé ismert színészeket sikerült választani. Shindót Miura Hiroaki szinkronizálja, akinek ez a hatodik főszerepe, ismertebb lehet a *Saint Seiyā*-ból Cygnus Hyougaként. Saraka hangja már ismertebb, ichimichi Maót a *Durarara* Voronajaként hallhatták többen, de sok új

címben is szerepel mellékszereplőként (Ao no Exorcist, Flip Flappers, Hinako Note). ZaShunina hangja is több műben szerepelt már, Terashima Takumét hallhattuk a *Brek Blade*-ben is, a *Super Lovers*-ben Kaidouként és az *Uta no Prince*-sámban mint Ittoki.

Lezárás

A Kado egy összetett anime abból a szempontból, hogy sok olyan témát mixer össze, amik mindennap szembejöhhetnek velünk: nemzeti és világpolitika, globális magáncégek világa, űrkutatás, asztrofizika, biológia, idegen létformák kutatása, és persze mindezekhez társul a barátság és a romantika. A Kado ezeket gyúrja egybe és tálalja remek felosztásban, bárki számára fogyasztható módon. Nem görcsösen komoly, de nem is könnyed szórakozás.

Ennyi dicséret után lehet-e rossz szájízunk a Kado miatt? Nos valakinek igen, valakinek nem. A japánok ismét nem hazudolták meg önmagukat, az a kezdeti ígéret, hogy ebből egy nagyon kreatív, témájában egyedi, sőt akár páratlan mű is lehetne, az az utolsó néhány részben csorbul, és fordulatot ugyan, de egyszerűbb, összecsapottabb lezárást kapunk. Lehetett volna sokkal mélyebben tudományos, akkor egy igazi remek sci-fi-t kaptunk volna, de így viszont nagyobb közönségnek lehet eladni.

Ám ennek ellenére a végéig izgalmas, számomra és még sokak számára is kiemelkedő darab lehet a Kado.

Cím: Seikaisuru Kado (Kado: The Right Answer)

Hossz: 12 rész +1 OVA+1 recap

Stúdió: Toei Animation

Műfaj: Sci-fi

Év: 2017

Értékelés:

MAL: 7,2

ANN: 6,7

Anidb: 6,6

Granblue Fantasy The Animation

– Avagy a szépséges Lyria és a vakmerő Gran
égboltokon átívelő kalandja!

Nos, mivel már egy ideje ígéretet egy újabb cikket a kedves szerkesztőségnek, úgy érzem, hogy ismét eljött az ideje annak, hogy billentyűt ragadva egy olyan csodálatos animét mutassak be nektek, ami nagyon is megérdemli, hogy egy bővebb ismertetőt kapjon. Azt az animét, ami egy különösen közkedvelt japán mobiljáték alapján készült, és amit egyúttal a szezon egyik legjobbjaként könyvelhetünk el. Fogadjátok sok szeretettel ezt az újabb ismertetőtmet!

Vajon a *Granblue Fantasy The Animation* című cucc tényleg olyan jó, mint amilyenek látszik? – ez a kérdés több animés tag szájából is elhangzott már. Jelen cikkkel igyekszem majd tömören megadni a számomra egyértelműnek vélt választ a kételkedők ezen kérdésére.

Nos, lássuk a medvét... pontosabban fogalmazva azt, hogy mivel is van dolgunk...

Engem már a kezdet kezdetén kiadott PV-je is totál lenyűgözött, úgyhogy nem is volt kérdés számomra, hogy ezt bizony nem csak nézni fogom, hanem fordítani is. Az már csak hab volt a tortán, hogy egy igencsak tetszetős fantasy világba nyerhetünk betekintést, az A-1 Pictures stúdió prezentálásával, ahol a szokásos mágia, emberfeletti lények meglete éppoly hétköznapi dolognak minősül, mint egy szimp-la levegővétel.

Itt is, mint a legtöbb valamire való fantasy cuccban nem hiányozhat a gonosz, elnyomó erő (Erste Birodalom), a hős (Gran), a megmentésre váró „hercegisasszony” (Lyria), a hű bajtársak (Katalina, Rackam, Io, Eugen, Rosetta), a nemes célok (Gran Apjának megtalálása+Lyria megvédése mindenáron), melyek előre viszik a történetet.

Mindenesetre, ebben a lineárisan haladó történetben elég szépen harmonizálnak egymással a tipikus fantasy klisék, és egy percre se kaphat el minket olyan érzés, hogy egy-egy bizonyos rész üresjárat lenne.

Ami feltétlenül említésre méltó, hogy a gonosztevők kellően gonoszak és a jó fiúk kellően jók, illetve egyik csoportba tartozók sem esnek át a ló túlfoldalára, látszólag mindegyikük cselekedetének megvan a

maga mozgatórugója. Sokat dob az egyébként nem túl grandiózus sztorin az a tény is, ami mellett nem lehet csak úgy elhaladni: a szereplői túlnőnek a holmi sztereotip karaktereken és egyedi vonásokat mutatva színesítik egymás életét, miközben összekovácsolódnak a közös utazás és az egymásért való harcok által.

Tehát minden alapanyag adott ahhoz, hogy egy újabb szórakoztató művet nézzünk meg. Egy olyat, amiben a jó történetvezetés és a szimpatikus szereplők elviszik a hátukon a sorozatot. Bár némi szívfájdalomra adhat okot az, hogy mindössze 13 részbe zsúfolták össze ezt a remek történetet, illetve, hogy egy cliffhangerrel felérő zárást kapott, de még ez se von le sokat az értékéből, hiszen amit lehetett kihoztak ennyi részből.

Csak remélni tudjuk, hogy hamarosan

megörveendeztetnek minket egy méltó második évaddal, mert ez bizony folytatásért kiált.

Alapsztori

Egy olyan világban játszódik a történet, melynek égboltját számos kisebb-nagyobb sziget tarkítja. A főszereplőfiú, Gran a Vyrn nevű állatkájával él együtt egy ilyen lebegő szigeten. Egy nap találkoznak a gyönyörű Lyria nevű lánnyal, aki megszökött az Erste Birodalom fogságából, egy olyan katonai kormányzat elől, ami megpróbál uralkodni az egész világon, és nem riad vissza semmitől céljának elérése érdekében. Természetesen - mint minden valamire való hős - Gran rögtön a védelme alá veszi a kék hajú szépséget, de idővel rájön, hogy mégse olyan törékeny, hanem egy különleges lány, akit nem véletlenül üldöznek. Azért hogy elke-rüljék Lyria újbóli elfogását, azt agyalják ki, hogy az útjukat a Gran édesapja által hátrahagyott levélben szereplő hely felé veszik, mégpedig Estaluciába.

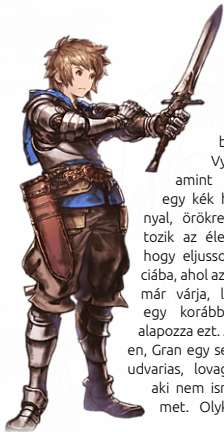
„De vajon elég lesz-e pusztán a nyers akarat ahhoz, hogy elérje Gran a célját és megvédje Lyriát? Nézzétek meg és megláthatjátok!”

De vajon elég lesz-e pusztán a nyers akarat ahhoz, hogy elérje Gran a célját és megvédje Lyriát? Nézzétek meg és megláthatjátok!

Gran:

Kor: 17
Magasság: kb. 170 cm
Faj: ember
Hobbijai: álmodozás
Akitet szeret: Lyria, Vyrn
Amit nem szeret: Erste Birodalom
Gran a történet férfi főszereplője,

aki egy csendes, égbolti szigeten él a megbízható gyíkyszerű barátjával, Vyrnnel. De amint találkozik egy kék hajú lánnyal, örökre megváltozik az élete. Célja, hogy eljusson Estaluciába, ahol az édesapja már várja, legalábbis egy korábbi levélre alapozza ezt. Alapvetően, Gran egy segítőkész, udvarias, lovagias srác, aki nem ismer félelmet. Olykor-olykor

meggondolatlanul veti bele magát még az olyan csatákba is, amikből nem jöhet ki túl jól, csak hogy védje a szeretteit.

Az édesapjához hasonlóan ő is Égenjáró szeretne lenni, és úgy tűnik, minden adott ahhoz, hogy valóra váljon ez az álma. Már csak az a kérdés, hogy valóban találkozik-e majd az édesapjával, és egyáltalán még él-e az öreg azon a bizonyos szigeten, ahová ennyire igyekszik. Emellett talpraesett srác és hamar kivívja a többiek tiszteletét: nem sokkal később azon kapja magát, hogy már egy léghajó kapitánya.

Lyria:

Kor: ismeretlen
Magasság: 152 cm
Faj: ember
Hobbijai: éneklés, sétálgatás
Akitet szeret: Katalina,
Gran
Amiket nem szeret: szörnyek

Egy titokzatos lány, akinek nincsenek korábbi emlékei az Erste Birodalom bebörtönzése előtti időszokról és arról sem, hogy hatalmában állna Ősi Fenevadakat irányítani. Őrzője, Katalina Hadnagy, aki megszökteti őt a fogságból. Katalina is csodálatos képességekkel rendelkezik, többek közt sebeket tud

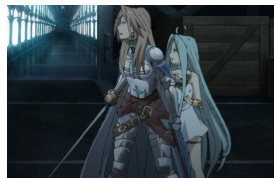
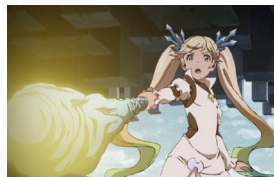

gyógyítani, de elég jó fegyverforgató is. Ahogy az elvárható egy olyan lánytól, aki semmit sem tud a külvilágról, Lyria telve van csodálkozással és kíváncsisággal.

Vyrn:

Kor: ismeretlen
Magasság: 42 cm (37 cm, ha ül)
Faj: ismeretlen
Hobbi: a napfényben való sütkérezés
Amiket szeret: almák
Akitet nem szeret: rakoncátlan gyerekek

Egy titokzatos szárnyas teremtmény, akit a sors hoz össze Gran-nel. Egyedi ismertetőjegye, hogy Vyrn mindennél jobban szereti az almákat. Semmivel sem lehet jobban az idegeire menni, mint, hogy aranyos háziállatkának vagy a legrosszabb esetben gyökcskának nevezik.

„...amint találkozik egy kék hajú lánnyal, örökre megváltozik az élete. Célja, hogy eljusson Estaluciába, ahol az édesapja már várja...”

Katalina:

Kor: 24
Magasság: 169 cm
Faj: ember
Hobbi: kard gyűjtögetés
Amiket szeret: aranyos dolgok, apró állatok
Amiket nem szeret: bogarak, főzés
Kezdetben az Erste Birodalom szolgálatában áll, Lyria őrzésével megbízott lovag, ám idővel elhagyja az otthonát és megesküszik, hogy megszökteti a lányt és megvédi őt a Birodalom terveitől. Figye-

lemreméltó képességeivel és kardforgatásával a csapat alapembere, ha harcra kerül a sor.

Egy igazi harcos amazon, aki a Rukalsa nevű kardjával osztja az áldást azokra, akik megérdemlik. Viszont ha máshol kellene helytállnia, például konyhában, a szegényes főzőképességével viszonylag hamar felsül, és a tájékozódási képességei sem kimagaslóak. Említésre méltó az a tény, hogy rendkívül szereti Lyriát, hisz a kis csapatból ő ismeri a legjobban, és ő van a legjobban tisztában az érzéseivel is.

Rackam:

Kor: 29
Magasság: 181 cm
Faj: ember
Hobbi: darts, pisztoly karbantartás
Amiket szeret: délutáni szundikálás
Amiket nem szeret: rámenős emberek
Rackam olyan fazon, akinek van egy Grandcypher nevű pompás léghejője. Korábban nagy hírnévre tett szert képzettségű kormányosként,

de egy baleset következtében örökre lemondott az égboltról. Viszont a Grannel való találkozása arra sarkallja, hogy újra kormányos, és egyben egy megbízható szövetséges legyen. Annak ellenére, hogy néha nyersen fogalmaz, rendkívül jó bajtárs és szeret gondoskodni másokról.

Io:

Kor: 11
Magasság: 131 cm
Faj: ember
Hobbi: divatozás
Akit szeret: a mestere
Amiket nem szeret: háttorzongató vőn szivarok

Olyan fiatal lány, aki egyenesen gyűlöli, ha gyerekként kezelik. Io akkor találkozik először Granékkal, amikor keresi a szerezett Mesterét a Valtzi Nagyhercegségben. Io zsenge korához képest igencsak kitartó, és nem hajlandó feladni a dolgokat még a legnagyobb nehézségek közepette sem.

Ugyanakkor egy kicsit rugalmatlan is, így könnyen bevágja a durcít, ami csak fokozza a kawaii-ságát, amit ő toronymagasan képvisel ebben a díszes társaságban. Valamint alig várja már, hogy végre felnőjön tsundere típusú, dupla ikercopfos, loli magusunk.

Eugen:

Kor: 50
Magasság: 174 cm
Faj: ember
Hobby: Súlyemelés, halászat
Amiket szeret: édességek
Amiket nem szeret: gyerekek
Már a kiállításból is egyből látszik, hogy egy harcedzett, veterán katona, aki egykoron még Égenjáróként meglátogatta ugyan Rackamot, de egy ideje visszatért az otthonába az Augus-te-szigetekre. Miközben zsoldosként dolgozik, a Birodalom ellen is harcol, és mély kapcsolatot ápol a Fekete Lovaggal is. De inkább úgy dönt, hogy elfut, mert túl öreg már ahhoz, hogy ilyesmikkel foglalkozzon. Arra törekszik, hogy elmeneküljön a felelő-ség alól, de amikor találkozik Granékkal, úgy dönt, velük tart, és bátran szembeszáll a bűntudattal zsúfolt múltjá-

val. Egy igencsak ravasz fickó, aki gyakran összezavar másokat a szövegeivel, amiket a mögötte álló évek tapasztalataiból felhalmozott.

Rosetta:

Kor: ismeretlen
Magasság: 165 cm
Faj: ember
Hobby: kertészkedés
Amiket szeret: vonzó emberek (nemtől függetlenül)
Amiket nem szeret: gépek
Egy olyan titokzatos szépség, akivel váratlanul találkozunk Grannék, és azt a látszatot

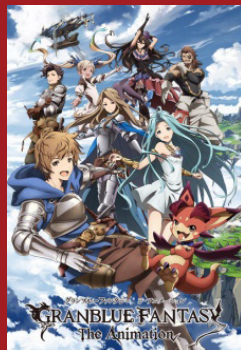
kelti bennük, hogy ő bizony sok rejtélyről tudja az igazságot. Ennek ellenére gyakran beszél általánosságokban és nagyrészt szemléltetően cselekszik. Kapcsolatba került Gran csapatával és a bizonyos Fekete Lovaggal is. Tudatában van ugyan a Fekete Lovag szándékainak, de a saját meggyőződése alapján jár el, hogy segítsen másokon.

Amiért figyelmet érdemel:

- gyönyörű lányok, tőkös férfiak
- izgalmas, látványos csaták, amiknek mindig megvan az ára
- egy csodálatos fantasy világba kap-hatunk betekintést

Hogy kiknek ajánlom?

Mindazoknak, akik szeretnének látni egy kellemes fantasy környezetben játszódó történetet, ahol a tét nem más, mint az életben maradás és az álmok, vágyak valóra váltása.

Cím: GRANBLUE FANTASY
The Animation

Hossz: 13 rész+ONA+Special

Év: 2017

Műfaj: fantasy, kaland

Értékelés:

MAL: 6,9

ANN: 6,24

Anidb: 5,95

Seirei no Moribito

Írta: Hirotaka

A *Seirei no Moribito* egy ázsiai takaróba bújtatott fantasy anime. A 12 kötetes *Moribito* regény Nahoko Uehashi munkája, melyből az anime az első kötet lezárt történetét adaptálja 26 részben.

Az út kezdete

A vándor testőrő Balsá utazása során a Yogo Birodalom fővárosába érkezik. Tanuja lesz egy "balesetnek", melyből a király kisebbik fiát Chagumot megmenti. Hősi tettéért meghívják a palotába, megvendégelik és ott tölti az éjszakát. Pihenés közben előkelő látogatója érkezik, a második királyné elmondja Balsának, hogy fiát Chagumot komoly veszély fenyegeti.

Édesanyja elmondása szerint a herceget valami fur-

„...olyan kalandba vezet, amely során megismerjük a világot és feledésbe merült legendáit, az itt élő emberek mindennapjait, Balsát, az ő motivációját, gondolatait és fejlődő kapcsolatát Chagummal.”

csa misztikus jelenség szállta meg, amit még az udvari csillagjósok sem tudnak azonosítani és ezt néhányan az urbarban úgy gondolták, hogy felhívás keringőre. Merényleteket hajtanak végre a herceg ellen.

A királynő megkéri Balsát, hogy védje meg gyermekét. A testőrő saját fogadalma okán igent mond és elmenekül Chagummal.

Kettős világ, kettős kapcsolat

Chagum kényszerű száműzetése, menekülése az életért olyan kalandba vezet, amely során megismerjük a világot és feledésbe merült legendáit, az itt élő emberek mindennapjait, Balsát, az ő motivációját, gondolatait és fejlődő kapcsolatát Chagummal.

A *Seirei no Moribito* egy egymástól függő, egymásra kölcsönösen ható világot tár elénk. Sagu az, ami-ben az emberek élnek, a birodalmak kialakultak és Nayug, a vad természet uralta világ. Az egyikből a másikba pedig csak a szellemek és néhány ember tud átlépni. Sajnos Sagu birodalmairól

nem tudunk meg semmit, egyáltalán hány ország van és milyen viszonyban vannak. Tudjuk, hogy van a Yogo Birodalom, ami afféle japán-kínai keverék, akinek ősei a Yakue nép. Van Kanbal egy hegyek között lévő ország, ahonnan Balsá is származik, de több nem derül ki.

Balsáéknek sokáig tart mire üldözőiket sikerül leráznuk. Megtudjuk, hogy Chagumot semmiféle kór nem támadta meg. Kiválasztott lett és egy olyan Nayugból származó lény tojását hordja magába, ami aszályt hoz. Ez tehát a valódi ok, amiért a hercegnek meg kell halnia és ezt a király is elfogadja.

Szerencsére a Moribito ennél több, nem egy egyszerű "üldözzük a vadat" anime. A karakterek a hitük és a tények birtokában logikus döntést hoznak, ami végül olyan történetbeli fordulatot és végkifejletet eredményez, amivel maradéktalanul elégedettek lehetünk.

Balsa és Chagum kapcsolata néhány rész elteltével lényegi eleme lesz a részeknek. Mivel a herceg még gyerek, Balsa lényegében olyan anyakarakterré válik, aki neveli, tanítja, mesél neki az emberekről, a munkáról, a helyi szokásokról, önmagáról, az életről. Mivel a herceg a palota burkában élt, ezekről nem sokat, vagy semmit nem tud.

Bár az anime fantasy, ne várjunk csilvili varázslatokat vagy mágikus támadásokat. Ezen a téren inkább a realitás talaján marad: karddal, lándzsával, íjjakkal harcolnak. A sámánizmus jelenik meg egyedül, itt kapunk egy kevés mágiát. Tökéletesen megvan az egyensúly az animében e téren.

Karakterek

Természetesen akadnak még szereplők, akik tovább gazdagítják az animét. De előbb bontsuk ki a már említett főszereplőket.

Balsa a vándor testőr. Fogadalma, hogy megment 8 életet. Ennek okát természetesen meg fogjuk tudni egy részletes múltbéli beszámolóból. Chagum külö-

nösen fontos neki, nemcsak azért, mert ő a nyolcadik, hanem mert hasonló szituációba kerül, mint egykor nevelője. Céltudatos, erős, okos felnőtt női karakter. Jelleme végig megmarad, bár Chagummal való utazása fejlesztí és segít neki az életében történő továbblépésben. Mindezek miatt bármit megtenne védencéért. Ugyanakkor néha pont emiatt nem akarja észrevenni, ami az orra előtt van. Ilyen például Tandához fűződő viszonya. Kettejük között remek romantika szövődhetne, de Balsát csak a feladata foglalkoztatja.

Chagum annak rendje és módja szerint elkényeztetett herceg. A történet elején ijedt, kissé nyafogós, az élet területén

buta kisfiú. Elkényeztetett, de ne gondoljuk, hogy idegesítő karakter. A palotából való menekülést és a kezdeti megpróbáltatásokat nyugalommal kezeli. A történet során szépen fejlődik határozottabb, tettekre szebb fiúvá, aki képes megbirkózni sorsával, amit Balsának és a körülötte lévőknek köszönhet. Már az elején egy könnyen megszerethető, aranyos gyerek-karakter, talán a legkedveltebb, akit eddig láttam. Az anime vége felé ez még

jobban elmélyül, a kitörő érzelmei valóságosak, hitelesek.

Tanda egy gyógyszerkészítő, aki gyerekkora óta ismeri Balsát. Jóindulatú, segítőkész, aggódik Balsáért és Chagumért is. Később Chagum számára apafiguraként szolgál, bár még ő is csak egy tanítvány. Mestre **Torogai sámán**, egy bölcs, ám bolondos idős asszony. Ismeri az ősi legendákat, mondákat.

„Az anime helyesen nagy hangsúlyt fektet Chagum fejlődésére (...) ami még jobban kiélezi Balsa anyai szerepét. Kapcsolatuk így nem csak a testőr és védelmezett burkában marad, hanem családi szintre emelkedik.”

Ő irányítja a csapatot jó irányba. Mondhatjuk nagymama karakternek is.

A palotából egy csillagjós, **Shuga** kerül középpontba. Aggódik Chagumért, így minden tudását beveti, hogy kiderítse mi szállta meg a herceget és közben más titkokra is lel. Fontos szerepet kap még egy nyolc tagú elit harcos csapat, akik méltó ellenfelei Balsának, többször sikerül sarokba szorítaniuk.

Rajtuk kívül még feltűnik a csillagjós mester, aki Shuga felettese, maga a császár és a katonái, Chagum bátyja Sagum, Balsa segítői Touya és Saya és még páran.

A karakterek jól beleillenek a történetbe és hozzáadják a magukét. Kimondott antagonistát nem is tudnék mondani.

Kiemelendő ahogy az anime bemutatja az összetartást, a hatékonyság és ezáltal eredményes összedolgozást. Balsa, Tanda, Chagum és Torogai, nagyon jól segítik egymást, az őket üldözők szintén. Az anime nem terhel minket felesleges konfliktussal, műdrámával. Az érzelmvezérelt kirohanások elviselhetőek, reálisak és nélkülik hiányérzetünk is lenne.

Yogo földje

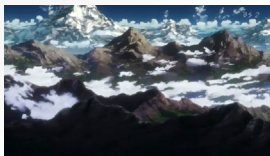
Essen szó a külsínről is. Egy 2007-es, tehát 10 éves animéről van szó. Ehhez viszonyítva az anime szép. A karakterek jól kidolgozottak, bár mindig ugyanazt a ruhát viselik, de azok részletesesek. A tájak

nagyon jól néznek ki, a környezet változatos. Szerencsére kímélik a szemünket sok tájképpel, amik hangulatosak: a rizsföldtől az erdőn keresztül egészen a hófödte hegycsúcsokig minden fantasztikusan néz ki. A városokban más embert is látunk, akik van, hogy mozognak, de van, hogy nem, elég vegyes.

Az egész világ él, látni az állatokat: madarakat, bogarakat, halakat. Ahogy Chagum megtanulja a hétköznapi élet mikéntjét, a házimunkától kezdve az étel előteremtésén át egészen az ünneplésig, úgy ismerjük meg mi is Yogo földjét.

Az animációra sem lehet különösebb panasz, nem szaggat. A harcok dinamiku-

sak, lendületesek, helyenként látványosak, nem nagyon van spórolás. Mondjuk nem is várunk kevesebbet a Production I.G-től.

Hang fronton sem szégyenkezhet a Moribito, az opening és ending nagyon hangulatosak, illenek a sorozathoz. Előbbi L'Arc~en~Ciel, utóbbi Sachi Tainaka szám. Az OST talán jobban megmarad a fülkében mint a nyitó- és zárózenék. Érdeleműs, ütemes dallamokat kapunk. A seiyuuk bár nem híresek, teljesen korrekten játszanak.

Összesítés

Egy kellemes animét láthatunk, ha elkezdjük a Moribitót. Sokféle műfaji elem keveredik benne, az akciótól a drámán át, a slice of life-ig. Kevés hiányérzetünk a romantika terén akadhat, amit egy kicsit magam is sajnálok, viszont a karakterek jelleme miatt, és hogy nem ez a történet középpontja, így nem zavaró. Akik szeretik a fantasyt, pláne ha ázsiai bundában találják, azoknak kitűnő élmény lehet.

Cím: Seirei no Moribito
(Guardian of the Sacred Spirit)

Hossz: 26 rész

Év: 2007

Műfaj: akció, kaland, történelmi, fantasy

Stúdió: Production I.G

Értékelés:

MAL: 8,23

ANN: 8,43

Anidb: 8,54

Michiko to Hatchin

Írta: Catrin

Színes, eseménydús dél-amerikai forgatag erős női főhősökkel, változatos közeggel és emlékezetes utazással, ez a MicsiHacs.

Nem meglepő, hogy sokaknál elfeledtött vagy kimaradt ez a 2008-as sorozat (nem túl népszerű dél-amerikai környezet, epizodikusnak tűnő, otaku fétiséstől elrugaszkodó megvalósítás), pedig egészen egyedi animés élményt nyújt, már csak emiatt is megéri időt szakítani rá.

Egy fikatív dél-amerikai országban járunk (ami teljesen Brazíliára hajaz a japán diaszpóra miatt, ugyanis majdnem az összes szereplő keresztnéve japán, vezetéknéve pedig portugál), talán a 70-es vagy a 80-as években (kinézetre, technikai eszközökből ítélve). Egy bűnöző nő, Michiko Malandro megszökik a börtönből, egy árva lány, Hana Morenos (később kapja a Hatchin becenevet) menekülni próbál erőszakos, nevelő családjától. Kettejük sorsa

összefonódik, mikor Michiko megmenti Hanát, egykori szeretőjének, Hiroshi Morenosnak a lányát. Elmenekülnek és útnak indulnak a szabadság és Hiroshi keresésére. Ez az út toposz megy végig az animén. Epizodikusnak tűnhet, mert Michikóék szinte minden részben más városba, más emberek közé, más sztoriba kerülnek, utazásuk viszont folyamatosan halad előre, egyre több visszatérő, történetet alakító karakterrel és illeszkedő zárással. Ami állandó: az életszelet, a rendőri és gengszteres üldözés, a menekülés, a bűnözés, a múlt képei, a vágyott jövő iránti kitartás, a megszállottság, az akaratosság és a két főszereplő kölcsönhatása, lényegében családdá válása.

Michiko tényleg egy bűnöző, egy gettó, igazán nőcsaj, egy közönséges, nagyszájú, agresszív nő, egyszerre rendkívül erős, laza, független és szabad szellemű ember, akit csak a célja érdekel és tesz a kötöttségekre. Mégis hátráltatják a múltja, a bűnei, a mentalitása láncai, amiket nem tud letépní magáról, csak menekülni előlük... Az utazás során egyre jobban megismerjük, Hana hatására változni látjuk.

Hatchin egy gyerek, akinek túl hamar kell felnőnie abban a gengszter világban, ami körülveszi. Kedves, introvertált, aggódó, makacs, fiús lány, aki bár nem hagyja magát, alkalmazkodik a körülményekhez és a felnőttekhez... Sok esetben határozottabb, logikusabb és realistább, mint Michiko. Apjának keresése kevésbé motiválja őt, mivel érthetően nem kötődik hozzá, Michihez viszont egyre jobban kezd.

„Epizodikusnak tűnhet, mert Michikóék szinte minden részben más városba, más emberek közé, más sztoriba kerülnek, utazásuk viszont folyamatosan halad előre, egyre több visszatérő, történetet alakító karakterrel és illeszkedő zárással.”

Érdekesség egyébként a nevük: a Malandro portugálul gazembert jelent, lásd Micsi... a Morenos pedig barnát, ami azért mókás, mert Hacsí és az apja szökek és fehér bőrűek...

A többi karakter jellemét és szerepét nem szeretném lelőni, de lényegesebb még Atsuko rendőr nő, aki a lányokat üldözi vagy a gengszter Satoshi, aki Hiroshi gyerekkori barátja és bajtársa. De sok epizódszereplő is

összekapcsolódik, a főhősök múltjához kötődik.

A karaktergárda miatt viszont túl egyoldalú a "világkép". Ebből a fiktív Dél-Amerikából szinte csak a gettót, a nyomort, a lepukkant épületeket, bűnszervezeteket és korrupt rendőröket látjuk. Kapunk persze lazítást, szebb, gazdagabb, hétköznapiabb környezetet, városképet, de alig. Viszont ezzel remekül érzékeltetik a készítő a „parás” környékeket, a nehéz körülményeket, a brazil és mexikói forgatagot.

Pozitívumok

Az anime nem ragad le az egyes cselekmény állomásokon, minden bonyodalmon végül könnyedén átrágja magát, hogy tovább utazhassunk. Kerek, tartalmas sztorit kapunk. A legvége tetszetős zárást és fej-

lődést ad a karakterek útjának. Továbbá jó műfaj egyveleg. Akciódús, kalandos, a csendesebb epizódjai pedig érdekesek, hangulatosak, így szinte nincs üres vagy unalmas járat. Az üldözések, verekedések látványosak, izgalmasak. Vígjáték elemei a karakterek jelleméből, reakcióiból, szövegeléséből adódnak. Sokszor laza, mókás a hangulat, nem veszi baromi komolyan magát az anime, a főszál viszont elég kemény, olykor véres és mindig balhész. Érzelmeket tekintve elég széles a skála, MINDENT kapunk, kapcsolatok terén is, de hosszan vagy túldramatizálva semmin sem időzünk. A legtöbb kötődést nem nevezi meg, de láttatja az anime.

Szerencsére a kellően dél-amerikai temperamentumos hangulat sem csap át telenovellás attitűdbe, inkább túl maffiás helyenként.

Vizsont nem találja úgy a sorozat, hogy ez normális lenne, sőt, jócskán ítélkezik a karakterek felett, mindenki megissza valahogy a levét ennek az „életvitelnek”.

A karakterek nagyon szerethetők: Michiko egy jelenség. Vonzza az embert, ráadásul kedveljük az ilyen mindenkit lazán leverlek karaktereket, hát még ha nő. Hana pedig aranyos, nem válik idegesítő kölyökké vagy teherre a néző számára. Aggódunk érte. A többi arc is színesíti a palettát. Nincs két egyforma karakter, érthetőek a motivációik.

Nincs időtlen fanservice sem. Michiko persze szexi, dögös, legtöbbször minigatyában a melleit kirakva ábrázolják, de nem érezzük, hogy ez folyamatosan arcunkba-ecchi lenne. Minőségi, ahogy ezt a brazil gettós stílusát találják, Michiko karakterének szerves része. Hatchin pedig hiába van abban a korban, szerencsére egyszer sem használják loliként, megmarad egy komoly, cinikus, makacs kislánynak.

A karaktereket kiváló seiyuuk keltik életre, kiemelném Maki Yokót, Michiko hangját. Érdekesség, hogy más animében nem hallhattuk, de telitalálat, ahogy Michi-kót játssza a színész.

Az anime Yamamoto Sayo (Lupin III: Mine Fujiko, Yuri!!! on ICE) első teljes rendezése, így a többi sorozatához hasonlóan már itt is megkaptuk a rá jellemző „fétiseket” (LGBT karakterek, szexualitás, szó-

kimondás, napszemüveg mánia, rúdtánc, piálás, szleng stb.), amiknek a jelenlétét, illetve találási módját kifejezetten kedvelem.

A Manglobe stúdió jóvoltából kidolgozott látványt kapunk, a hátterek isteniek. Minden környezet annyira színes és részletes. Tele odaillő tárgyakkal, tartalommal. A szobák, épületek berendezése, dekorálása félelmetesen jó. Az egész animéből árad

egyfajta Dél-Amerika hangulat. Az akció jelenetek animálása helyenként emlékeztet. Ami pedig kiemelt figyelmet érdemel, az a karakterek ruházkodása, frizurái. Állandó mozgásban vannak, egyszóval változatosak. Gyakori, hogy egy részen belül többször is ruhát cserélnek a szereplők! De szinte részenként minimum más van rajtuk.

A zene is találóra sikerült, amiért Watanabe Shinichiro producerként felelt, a brazil Kassinnal karöltve. Így kellően latin, autentikus, pergős és hip-hop aláfestést kapunk.

Összhatását tekintve érezhetünk egyfajta mágikus realizmust is az anime nézése közben. Némi túlzással és saját nosztalgikus élményeimből merítve már-már olyan, mintha a *Száz év magányt* a *Kino no Tabival* és a *Samurai Champloo*-val ötvözték volna.

Negatívumok

Az előbb említett "mágikus" vonalból kiindulva térjünk is rá a sorozat gyengepontjaira: a sztori tele van túlzásokkal, ha úgy tetszik deus ex machinával, de nagyon durván (van úgy, hogy balhéban ér véget egy rész, a következő pedig később folytatódik, mintha mi sem történt volna, és nem is térnek már a korábbi problémára vissza-tippjeink úgyis lehetnek, mi történhetett). Ez annyira nem baj, ha eleve erre számítottunk, amikor leülünk a sorozat elé, nem pedig véresen komoly, realisztikus seinre. Igazából ezekkel a túlzásokkal még menőbb, ugyanakkor még rajzfilmesebb, mesésebb a kapott akció.

Viszont sorban érkeznek a szokásos sablon marhaságok is, pl. hogy ott vannak a szereplők kezében a fegyverek, de nem találják el a másikat (ez nem állandó, "csak" a főszereplők környékén) vagy, hogy megvárják a másik monológját, a rendőrök

„Viszont jó, ahogy a cselekmény érezteti a nézővel az események értelmét vagy épp értelmetlenségét...”

állandóan szerencsétlenek stb. Annak mondjuk örülhetünk, hogy legyenek akár-mennyire bűnöző karakterek, a kislányra nem szálltak rá, persze van oka, hogy miért nem, de másképp is alakulhatott volna. A pozitívumok közé tartozik ebből kifolyólag, hogy nincsenek kimondottan fekete-fehér jellemek, hiába balhész az összes.

A sorozat végére az egyes sztorielemeztől besokallhatunk: ki nem mondott dolgok, történetbeli lyukak, az állandó utazás, rohanás, a konklúzió előtti Hiroshi szál... Viszont jó, ahogy a cselekmény érezteti a nézővel az események értelmét vagy épp értelmetlenségét, ami a karakterek szemzőgéből is ugyanígy fog működni.

A karakterek íve fejlődik, de látszólag csak lassan, minimálisan. A végéig úgy

érezhetjük, hogy ugyanazok a jellemek maradnak. Arról pedig szó sem esik, hogy a szereplők félig japánok vagy, hogy az ottani japán közösséghez tartoznak... csak adott a nevük, amiből ez egyértelmű lesz.

Negatívumok közé sorolnám még a romló, a végére egyre elnagyoltabb animációt és dizájnt.

Továbbá megosztóak lehetnek Yamamoto rendezőnő korábban említett "fétisei" vagy Hatchin seiyyuuje, Ohgo Suzuka. Igazából jók a hangok, szerintem ő is találó, de nem elég kislányos. Valahol érthető, miért őt választották Hanának, és jobb így, mint nyávogós kislánként, de egy kicsit lehetett volna gyerekesebb.

Aki egyedi animés szórakozásra és kapcsolódásra vágyik, mindenképp tegyen a Michiko e Hatchinnal egy próbát a hibái ellenére is, mert érdemes. A magazin következő számában a rendezőről, Yamamoto Sayóról olvashattok majd bővebben.

Cím: Michiko e Hatchin
Hossz: 22 rész
Stúdió: Manglobe
Év: 2008
Műfaj: akció, kaland

Értékelés
MAL: 7,89
ANN: 7,69
Anidb: 7,7

Top 10 Kyoto Animation Sorozat

Írta: Venom

Ha párhuzamot szeretnénk vonni kelet és nyugat között, akkor némi ferdtéssel mondhatnánk, hogy a japán Disney az a Ghibli. Ami persze nem teljesen igaz, de érthető valahol az összehasonlítás, viszont ezen logikát követve a japán Pixar, az teljesen egyértelműen a Kyoto Animation, avagy, ahogy sokan nevezik: KyoAni. Noha már a 80-as években meg-alapították, méghozzá egy nagyon lelkes házaspár, sokáig csak mások keze alá dolgoztak, mint animátorok. Az igazi kirobanó népszerűségére és ismertségre csak a 2000-es években tettek szert, de nem is akárhogy! KyoAni egy önálló brand, egy azonnal felismerhető, elképesztő minőségű produktumokat szállító, lényegében családi vállalkozás, mely mára Japán egyik legmeghatározóbb animációs stúdiójává nőtte ki magát.

Azoknak, akik esetleg még nem annyira járatosak az animék világában, vagy szeretnék tudni, hogy mit is érdemes megnézni a stúdiótlól, összedobtam egy listát a top 10 legjobb KyoAni sorozatról. Természetesen a lista ugyan subjektív, alapvetően azokat válogattam be, melyeket talán minden anime rajongónak kötelező lenne egyszer megnéznie, de egyben jelentős kritikusai vagy közönség sikert is értek el. Fontos, hogy most csak sorozatokról beszélünk és csak azokról, amik saját produkciók, így az olyanok mint az *Inuyasha* vagy a *Kiddy Grade*, amikbe csak bedolgoztak, ezúttal kimaradnak.

10.

Nichijou (2011)

Ha egyetlen szóval kellene jellemezni ezt a sorozatot, akkor az az "abszurd" lenne. Képek alapján egy átlagos sulis sorozatnak tűnhet, de ez senkit ne téveszsen meg, a *Nichijou* valami döbbenetesen elborult valami. Lényegében humoros(nak szánt) jelenetek láncja az egész, de a megvalósítás az, ami igazán egyedivé teszi. Rengeteg alig érthető fávicc vagy kínosan, csattanó nélküli maradt jelenetek, mindez megfelve egy olyan abszurd, túlreagált körítéssel, amitől még a Monty Python vagy a hazai L'art pour l'art társaság is mind a tíz lábujját megnyálná. És akkor vegyük hozzá az elképesztően kreatív vizuális megoldásokat is és a *Nichijou* egy zagyva, de mégis piszkosul szórakoztató sorozattá válik. Van itt minden, egy majdnem pelenkás professzorlányka, beszélő macska, robotlány, őzzel birkózó igazgató, tsundere végtelenített fegyverarzenáll,

mindehhez teljesen agyament párbeszéd-ek és jelenetek, na meg sok sok robbanás társul. Japánban érdekesen nem lett nagy siker, de a nyugati közönség cserébe nagyon pozitívan fogadta. Az elborult humor kedvelőinek kötelező darab.

9.

Kyokai no Kanata (2013)

Őszinte leszek, ez az anime talán nem is igazán érdemelne meg, hogy a top 10-be bekerüljön. Fogalmazzunk úgy, hogy vannak... öh, problémás részei. A történet kicsit kusza és a ritmusa is erősen

bukdácsló, kicsit átgondolatlanok tűnik helyenként, ráadásul a humora is néha inkább csak kínos (a sokadik szemüveg fétis poén már nagyon fárasztó). De mégis, valahol úgy érzem, hogy fontos része a KyoAni történelmének. A sorozat alapja, bár közel sem eredeti, de mégis kifejezetten megkapó. Démonokkal harcoló szuperképességekkel rendelkező emberek, szörnyvadász klánok, egy furcsa szerelmi szál és persze az elmaradhatatlan iskolás élet mindennapjai, mondjuk úgy, hogy erősen az amerikai *Buffy* sorozatot juttatja eszünkbe. De nem baj ez, mert az igazi lényeg, az a látványon van. Nem sok anime rendelkezik olyan elképesztő harci jelenetekkel, mint a *Kyokai no Kanata*, és bizony ez képes feledtetni a hiányosságokat.

Külön érdekessége, hogy az animátorok között nagyon sok volt a kezdő vagy egyenesen tanuló a KyoAni saját animációs sulijából. Persze mindez fel sem tűnhet, mert olyan kreativitással és alaposággal alkották meg a jeleneteket, hogy még a fanyalgók állja is leesik. Jah, és van benne egy térdcspakodósan vicces tánc jelenet is, ami miatt már eleve megéri megnézni. A látványos akció és horror rajongóknak fokozottan ajánlott darab, főleg a sztorit lezáró mozifilmmel együtt!

8.

Kobayashi-san Chi no Maid Dragon (2017)

Ez a sorozat olyan friss, hogy szinte még forró, ráadásul egy kimerítő cikket is olvashattok róla az *AniMagazin előző számában*, de azért fussuk át még egyszer. Egy bájosan humoros manga adaptáció, ahol a mi világunkba átkerült, majd emberi alakot öltött sárkányok mindennap-

jait követhetjük végig. Társadalomkritika, meredek poénok, furcsa szituációk, hatalmas mellék és helyenként meglepően komoly elmélkedések kavalkádjá ez a sorozat, ami talán joggal pályázhat majd a 2017-es év legjobb animéjé címére. Tohru, a cselédlánynak szegődött energikus sárkánycsajzi, Kanna az elviselhetetlenül imádnivaló loli és a sztoikus programozó Kobayashi közös kalandjai szinte mindenkit elvarázsolnak. Persze nem is lenne igazi KyoAni sorozat, ha két vicces jelenet közé időnként ne pakoltak volna be némi gondolkodni valót is a család fontosságáról, a másság elfogadásáról, a felnőtt élettel járó felelősség vállalásáról. Noha a humora

néhol kissé erőltetett, főleg a sok ugráló női mell lesz egy idő után zavaró, de mind-ez alig von le az értékéből. A *Kobayashi-san Chi no Maid Dragon* egyszerűen lehangolóan szórakoztató és egyben remekül példázza azt is, hogy a KyoAni mennyire képes változtatni a zsánereket, vizuálisan és tartalmilag is évről évre megújulva. Ajánlom mindenkinek, aki egy kicsit vevő az érettebb humorra... és a lila loli sárkányokra.

7.

Hyouka (2012)

Na most vagyok bajban. A *Hyouka* valami annyira speciális darabja a KyoAni történelmének, hogy nehéz is róla igazán beszélni. A *Hyouka* nem könnyű darab. Az első részekben iszonyat lassan csodogálnak a események és a játékidő nagy részét szinte csak párbeszéd és belső monológok teszik ki. Türelem kell hozzá. Viszont meghálálja. A középpontban egy

sulis irodalmi klub áll, ahol a könyvek olvasása helyett mindenféle kisebb-nagyobb, látszólag megmagyarázhatatlan esetek megoldásán agyalnak. Persze itt most ne gyilkosságokra gondoljatok (bár bizonyos értelemben az is lesz), hanem különös helyzetekre. Ismeretlen tettes elvitt egy könyvet, de miért? Mikor? És ami a legfontosabb: hogyan? Négy diák próbál ehhez hasonló furcsaságokra megoldásokat találni, méghozzá úgy, hogy mindannyiuknak más és más megközelítése van a helyzetekhez. Van aki igazi Sherlock módjára eleméz, másik pedig azonnal kiszúrja a nem összefüggő dolgokat, vagy ott az igazi könyvmoly, rengeteg háttér tudással felszerelve.

Bizony néha sistereg a levegő közöttük, ahogy a teóriákkal és megoldásokkal dobálják egymást, a néző pedig csak kapkodja a fejét, hogy most mi lehet vajon a valódi megfejtés.

Vizont ennél mélyebb történetről nem igazán beszélhetünk, a hangsúly inkább az egyes furcsa eseteken és az azok megoldásához vezető úton van. Bár a szituációk kezdetben néha banálisnak tűnhetnek, szinte mindig kiderül, hogy valami egészen nyakatekert megoldás lesz a vége. Ez a sorozat az agyunkat mozgatja meg és rengeteg figyelem kell hozzá. Akik imádják a nyomozós sorozatokat és minden egyes gyanús esetre felcsillan a szemük, mert égnek a kíváncsiságtól, hogy mi lehet az adott rejtély kulcsa, azok imádni fogják! (Bővebb ismertető: [AniMagazin 32.](#))

6.

Amagi Brilliant Park (2014)

Itt most egy picit vacilláltam, hogy melyik Gatoh Shoji animét is válasszam, hiszen bár a 'Full Metal Panic? Fumoffu' talán az egyik örök személyes kedvencem, de most rövid morfondírozás után mégis inkább a kiforrottabb és egyedibb Amagi Brilliant Park felé hajlottam.

Hm, hogy is kezdjem?

Nos, ez az anime vicces!

Úgyértem, tényleg vicces...

Olyan kreatívan vicces.

Brillánsan vicces!

Egy teljesen egyedi és megkapó történet, igazán felejthetetlen karakterekkel és harsány humorral körítve. Képzeltetek el egy vidámparkot, ahol a dolgozók szinte mind a mesevilágból átszökött teremtmények. Hercegnő, sárkány, tündérek és mindenféle furcsábbnál furcsább kreatúra munkálkodik azon, hogy a park szórakoztassa a közönséget. Ámde nem ilyen egyszerű a helyzet, mert kevés a látogató, az épületek és játékok amortizálódnak, az átlagos munka morálé pedig a padlószint közelében vergődik. Ha pedig nincs elég

látogató, akkor a parkot bezárják és egyben a mesebeli lények létezésének is vége. Végso elkeseredésükben a szépséges Sento Iszuto elküldik, hogy győzze meg a legendás kiválasztottat, a nárcisztikus és egoista Kanie Seiyát (igen, igen, aki ért japánul, annak leeshetett, hogy 50 Cent és Kanye West...), hogy mentse meg a vidámparkot, mint az új igazgató. Ennél többet nem is szabad elmondani erről a maximumon pörgő tündérmese paródiáról, mert csak elrontanám az élvezetet. Látványos, vigyorgós, ötletes és... brilliáns.

5.

Hibike! Euphonium (2015)

Evezünk picit komolyabb vizekre, a Hibike ugyanis egy iskolai rézfúvós zenekar életébe nyit betekintést. A látszólag egyszerű felütés hamar komolyabbra fordul és kapunk egy keserűes történetet sikerekről, kudarcokról, barátságokról, szerelemtől, a zene szeretetéről, a küzdeni

akarásról és az összefogás fontosságáról. Aki már játszott zenekarban vagy dolgozott már együtt nagyobb csoportban, az pontosan tudja, hogy mennyi feszültséggel és problémával kell szembenézni mindenkinek, hogy közösen sikerre jussanak. Akár egy ember miatt is borulhat minden, főleg, ha versenyről van szó és emiatt szinte elkerülhetetlenek a belső konfliktusok. Talán a *Whiplash* című filmmel, vagy akár a *Holt Költők Társaságával* lehetne összehasonlítani, nagyon hasonló témákat boncolgat. Mindez olyan szépségű látvánnyal és zenékel kísérvé, hogy aki egy picit is érzékeny a művészetekre, az olvadozni fog.

És nem utolsó sorban még egy kicsit tanít is, nem csak arra, hogy miként tartsunk össze, hanem arra, hogy miként épül fel egy zenekar, mik is a hangszerek, hogyan áll össze a sok egyéni dallamból egy hatalmas zenedarab. A finálé pedig olyan parádés, hogy az embernek eláll a lélegzete. 2016-ban kapott egy folytatást is, ami tovább mélyítette a történetet és hamarosan érkezik két további mozifilm is. Ha szereted a komolyzenét és a sok drámát, akkor a Hibike! Euphonium nem okoz majd csalódást.

4.

Chuunibyou demo Koi ga Shitai! (2012)

Romantikus komédia, avagy a Rom-Kom. Egyesek imádják, mások falra másznak tőle. Fiú találkozik a lánnyal, kiderül, hogy egy suliba járnak, valami összeköti őket, majd történnék... dolgok. Jobb esetben. Vicces vagy drámai kalandok, miközben a néző idegeivel játszanak, hogy

most szeretik-e egymást vagy sem, összejönnek-e vagy nem. Sajnos rengeteg anime dobja fel ezt az alapfelállást, hogy aztán a végén soha nem kapjunk választ egyik kérdésünkre sem. A *Chuunibyou demo Koi ga Shitai!* ugyanakkor magasról tesz a romkom szabályaira. Yuuta és Rikka párosa olyan kedvesen ártatlan, vicces és megható, hogy képtelenség nem szeretni őket. Yuuta a srác, aki szeretne átlagos lenni, a szomszéd lány, Rikka pedig minden, csak nem átlagos. Kissé bolond goth lolita, aki szinte teljesen a fantáziája birodalmában él és észre sem veszi, hogy ez mennyire kínos, főleg másoknak. Azt mondják, hogy az ellentétek vonzzák egymást, nos, az ő esetükben ez igaz is és nem is, hiszen

gyorsan kiderül, hogy Yuutának is roppant élénk a fantáziája, és talán Rikka teljesen excentrikus viselkedése mögött valami sokkal mélyebb és szomorúbb dolog rejti. A kezdeti súrlódásaik ellenére gyorsan megtalálják a közös hangot és hirtelen azon kapják magukat, hogy egy igazi szerelmes pár lettek. Annak minden előnyével és bizony... hátrányával együtt. Mert nem is olyan könnyű a párkapcsolat, ha a lány a képzelet világában él és néha még egy teljesen átlagos beszélgetés is kihívás vele. Ez az a sorozat, ahol egyik pillanatban hangosan kacagsz, aztán meg elszorul a szíved, mikor megtudod mi is áll a háttérben. Talán az egyik legjobb romantikus sorozat, amit valaha is láttam, mert bátran nyúl olyan témákhoz is, amikhez előtte nem sokan mertek. De persze nem lövöm le a lényegét, aki még nem látta és nincs ellenére a néhol csetlő-botló tini románc, az feltétlenül essen neki! (*AniMagazin 24.*)

3.

Clannad: After Story (2008)

Air, *Kanon*, *Clannad*. A KyoAni szinte tökéletes adaptációi a KEY stúdió legendás visual noveljeinek. Lényegében egy nagy univerzum, ahol a mindennapi életet kis természetfeletti események bonyolítják. Hangsúly viszont mindig az emberi kapcsolatokon és a legtöbbször tragikus emberi

sorsokon van. Noha az *Air* és a *Kanon* is kiváló sorozatok, a trilogia igazi csúcsa, a *Clannad*, annak is a második szezonja, az *After Story*. Az első szezon inkább az alapozás, megismerjük a szereplőket, a suliból srácát, Tomoyát és a félénk Nagisát, kiegészülve a kicsit külön szülőikkel és barátokkal.

A fentebb említett romkom szabályait követve fiatal hőseink egymásba szeretnek és a végén összejönnek. Happy End... vagy mégsem? A Clannad ugyanis itt nem áll meg. A boldog és felelőtlen iskolai évek után Tomoya és Nagisa összeházasodnak és szembesülniük kell azzal, hogy a felnőtt élet bizony nem egyszerű. Tele lemondással, küzdessel, mindennapi gondokkal, a sulis barátok lassan eltűnnek, a napok pedig monoton módon telnek munkával. Nagisa hamarosan állapotos lesz, így Tomoyának egyre több felelősség szakad a nyakába, de kitartóan és keményen küzd, arra viszont álmában sem gondolt, hogy hamarosan a boldog életüket egy rettenetes tragédia fogja megsemmisíteni...

A Clannad: After Story talán az egész anime történelem legsúlyosabb drámája. Ennél szomorúbb, nyomasztóbb és megrázóbb történetet talán tényleg csak az élet tud produkálni. A vidám kezdés egy nagyon nyomorúságos rémálomba fordul a vége felé, ami bizony az érzékenyebb lelkivilágú nézőket akár még traumatizálhatja is (nem vicc). Tomoya pokoljárását nézni is fájdalmas, mert valahol annyira életszagú, hiszen egyszer mindannyiunknak elkerülhetetlenül szembesülni kell majd hasonló családi tragédiákkal. Itt nincs happy end, nincsen kincs a szívárvány végén, csak elvesztett álmok, barátok, szerelmek... vagy talán mégis van remény?

Nem véletlenül ez az egyik valaha legmagasabban értékelt anime sorozat, bár igazán érteni főleg az idősebb 20-as vagy 30-as korosztály fogja.

2.

K-On!! (2010)

Aranyos lányok, aranyos dolgokat csinálnak. Akár ennyivel is össze lehetne foglalni a *K-On!*-t, de nagyjából annyira lenne releváns, mintha a *Gyűrűk Urát* úgy írnánk le, hogy "egy csapat hobbit baktat egy gyűrűvel". Kakifly nem kifejezetten

kiemelkedő mangáját a KyoAni csapata jelentősen kibővítette, feljavította és a végén történelmet írtak. Bár a történet hihetetlenül egyszerű, egy csapat (kissé lökött) fiatal lány iskolai zenekart alapít miközben rengeteget teáznak, csacsognak és tonnaszármra falják a sütitket. A lényeg itt is a karaktereken van, fantasztkusan mutatják be a fejlődésüket, barátságuk elmélyülését, ahogyan a gyerekekből szépen lassan haladnak a felnőtté válás felé. És persze a humor, mert abban sincs hiány.

Jah és említettem már a sütitket? Meg a teát? A tea mindenre megoldás!

A K-On! egy kifejezetten komplex anime, de nem akar súlyos drámákat vagy tragédiákat esetleg erőltetett románcot lenyomni a néző torkán. Viszont cserébe van rengeteg fülbemászó zene (borzasztó gyerekes dalszöveggel, de ez is a poén része), meg lazulás, nevetés, mindennapi dolgok és süti... meg tea!

A K-On! műfajteremtő lett és mai napig érezni a hatását, besöpört több év animéje díjat, elképesztő szakmai és közönség

sikert aratott és akkor még nem is beszélünk a rengeteg eladott dvd, bluray és zenei cd-ről. A mai napig próbálják másolni több (mint pl. *Love Live*), de leginkább kevesebb sikerrel.

Kinek ajánlom? Aki valami teljesen nyugis, szórakoztató, erőszakmentes kapcsolódást keres egy erős délutánra sok sütivel és forró teával.

1.

Suzumiya Haruhi no Yuuutsu (2006)

Nehéz elhinni, hogy már több mint 10 éve annak, hogy a Suzumiya Haruhi megjelent... Ez a sorozat 2006-ban jött, látott és győzött, a pici KyoAnit pedig fellötte a legmenőbb stúdiók közé. A Suzumiya Haruhi egy kulturális jelenség lett, egy új szintje az animéknek.

2006 és 2008 között nem volt olyan animés rendezvény a világon, ahol ne lettek volna tucatjával Haruhi cosplayesek, akik nemritkán tömegesen ropták a Hare Hare Yukai táncot, ami mára már annyira ikonikus, mint akár a Gangnam Style (épp aktuálisan került be az *Overwatch* játékba). Mindenhol Haruhi volt, nem csak Japánban, hanem robbanásszerűen tört be nyugatra is. Már az a kezdés jelent valamit, hogy az epizódokat szándékosan nem a helyes sorrendben adták le, hanem látszólag teljesen véletlenszerűen. Ez elsőre zavaró, de amint ráhangolódik az ember arra a káoszra és megannyi bizarr dologra, amit ez a sorozat bemutat, ez lesz a legkevesebb gondja onnantól.

A címszereplő, Suzumiya Haruhi minden, csak nem egy átlagos lány, már az első iskolai napján kijelenti, hogy ő barátkozni csak földönkívüliekkel, időutazókkal vagy médiumokkal hajlandó, mindenki más hagyja őt békén. Mogorva, melankolikus és külön természetűe miatt messzire kerül mindenki, de egy nap, padtársa, a teljesen

átlagos, bár kissé cinikus srác, Kyon mégis úgy dönt, hogy szóba elegyedik vele, nem is sejtve, hogy ezzel mekkora lavinát indít el. Haruhi valamiért Kyonban meglát valamit, amitől turbó fokozatra kapcsol a lelkesedése és közösen megalapítják az SOS Brigád nevű sulis klubot. Céljuk, hogy természetfeletti eseteket keressenek, bár látszólag teljesen eredménytelenül, Haruhi legnagyobb bosszúságára. Kyon viszont kénytelen szembesülni azzal a ténnyel, hogy valóban léteznek földönkívüliek, időutazók és mindenféle megmagyarázhatatlan dolgok, melyeknek hamarosan ő kerül a középpontjába és kiderül, hogy ennek talán maga Haruhi az oka...

A kezdeti vicces hangulatú sorozat fokozatosan egyre komorabbá válik és végül egy nagyon szomorkás és sötét mozifilmmel zárul. Rengeteg kérdést vet fel, kevésbé ad választ, de mégis kerek egész. A Suzumiya Haruhi egy fantasztikus anime, ami nem fog mindenkinek tetszeni, mindig is megosztó volt. Pontosan annyian imádták, amennyien értetlenül álltak előtte. Viszont egy biztos, Haruhi átírta a modern animék arculatát, ugródeszkát biztosítva rengeteg regényadaptációnak és hatalmas lökést adott az akkoriban kicsit gyengélkedő piacnak.

A Haruhi mítosz a mai napig él, a rajongók pedig azóta is várnak a folytatásra...

Nichijo

Év: 2011

Hossz: 26 rész+1 OVA+rövid specialok

Kyoukai no Kanata

Év: 2013

Hossz: 12 rész+2 film+rövid specialok

Hyouka

Év: 2012

Hossz: 22 rész+1 OVA

Kobayashi-san Chi no Maid Dragon

Év: 2017

Hossz: 13 rész+rövid specialok

Amagi Brilliant Park

Év: 2014

Hossz: 13 rész+rövid specialok

Hibike! Euphonium

Év: 2015

Hossz: 2x13 rész+2 film+specialok

Chuunibyou demo Koi ga Shitai!

Év: 2012

Hossz: 2x12 rész+1 film +ONA+specialok

Clannad: After Story

Év: 2008

Hossz: 24 rész+2 special (előzmény: 23 rész)

K-On!!

Év: 2010

Hossz: 13+26 rész+1 film+rövid specialok

Suzumiya Haruhi no Yuuutsu

Év: 2006

Hossz: 2x14 rész+1 movie+2 special sorozat+16 rész spin of TV

Nyári szezon

Összeállította: Hirota

Action Heroine Cheer Fruits

original

Stúdió:

Diomedéa

Műfaj:

slice of life, vígjáték,
iskola

Seiyuuk:

Ichimichi Mao, Mura-
kawa Rie, Itou Miku,
Toyota Moe

Leírás:

A történet Hinanóban játszódik, egy csendes városban, ahol gyümölcsstermesztéssel foglalkoznak, de az emberek kissé belefáradtak már a munkába. A várost kedvelő emberek egy középiskolás lány, Shirogane Misaki és néhány barátja helyi hősnökké válnak. A lányok mindenütt felbukkannak, hogy újjálesszék a várost.

Ájánlás:

A Diomedéa ebben a szezonban is ontja magából a hasonló műveket. Így aki kedveli a munkáját, annak most is lesz mit néznie. Az anime a stúdió saját ötlete alapján készült, a forgatókönyvet Arakawa Naruhisa készíti, aki dolgozott többek között a *Spice and Wolf*-on. A rendező Kusakawa Keizou, aki a Diomedéa több címét, mint pl. a *KanColle*-t is rendezte.

Ballroom e Youkoso

manga alapján

Stúdió:

Production I.G

Műfaj:

vígjáték, iskola,
shounen, sport

Seiyuuk:

Tsuchiya Shinba,
Okamoto Nobuhiko,
Sakura Ayane, Morikawa
Toshiyuki

Ájánlás:

A középiskolás Fujita Tataru annyira átlagos, amennyire csak lehet. Szeretne jó lenni valamiben, de ehelyett mindig csak a helyi buligánok szórakoznak vele a pénzéért. Minden megváltozik, amikor Sengoku Kaname egy csomagot küld neki. Kaname egy profi táncos, amikor beviszi Fujitát ebbe a világba, minden megváltozik.

Egy sport anime, aminek középpontjában a tánc áll. Sajátos téma, ezért nagy újdonság faktorról bír. A 2011 óta futó mangát Takeuchi Tóma készíti, akinek ez az első műve. 2013-ban Manga Taisho díjra is jelölték. Az animét a Production I.G gondozásában kapjuk, akik a *Haikyuu*-t és a *Kurokót* is készítették. Yoshimi Itazunak ez az első rendezése, de dolgozott már az *FMA*-n, a *Kaze Tachinun* és a *Miss Kousaion* (*AniMagazin* 29.).

Battle Girl High School

játék alapján

Stúdió:

Silver Link

Műfaj:

iskola, sci-fi

Seiyuuk:

Sakura Ayane, Tamura
Mutsumi, Amamiya
Sora, Suzaki Aya

Leírás:

2045-ben megjelentek az Irousu nevű lények és megszállták a világot. Az emberek korlátok közé szorultak, a harcot pedig fiatal lányok vették fel velük. A Shinjugamine lányakadémia a harcosok kiképzésére alakult.

Ájánlás:

Mindig előjön a "tucat" érzés, ha hasonló történetet kapunk. De néha beférhet egy ilyen is, ha az ember előtte sokáig más stílusút nézett. A Silver Link a legutóbbi szezonban nem remekelt túl jól. A *Chaos;Child* animációja katasztrófálisra sikeredett. Reméljük ez jobb lesz. A rendező Akitaya Noriaki, akinek eddig a *Bakuman* írható a számlájára.

Centaur no Nayami

manga alapján

Stúdió:

Haoliners Animation

Műfaj:

Fantasy, seinen, slice of life, természetfeletti

Seiyuuk:

Fukagawa Seria,
Shiraishi Haruka,
Kuwahara Yuuki

Leírás:

Tinédzsernek lenni nem könnyű, különösen egy kentaurnak. Himeno egy kedves, féltékeny lány, kedveli kortársait. Bár ő egy kentaúr, de nincs egyedül. Mind-egyik osztálytársa mitikus lény, akik valamilyen szárnyal, szárnnyal, vagy farokkal stb. rendelkeznek. Himeno legjobb barátja a sárkány szárnyú Nozomi és a csavart szárnyú Kyoko. Együtt élvezik az életet.

Akinek elevenen él még emlékeiben a *Monster Musume*, annak itt egy új kötelező darab, mitikus lények és lányok forgatagával a középpontban. Tehát ha azt szeretettétek, valószínűleg ezt is fogjátok, leszámítva, hogy ez nem ecchi. A Haoliners nem egy népszerű stúdió, a tavaszi szezonban a *Gin no Guardian*, előtte pedig a *Reikenzant* készítették. A *Centaur no Nayami* Murayama Kei 2010 óta futó azonos című mangáját adaptálja. Konno Naoyuki szintén kezdő a rendezői székben, eddig főleg karakter dizájnereként dolgozott.

Clione no Akari

regény alapján

Stúdió:

drop

Műfaj:

dráma

Seiyuuk:

Hara Natsuko, Ohira
Sunya, Matsumura
Sayuri

Leírás:

A főszereplő Minoru egy beteges, árva lány, akit folyton félelemben tartanak. Egy esős nap után nem jelenik meg többet az iskolában, hanem felvételt nyer egy távoli városban lévő kórházba. Két hónap telik el, mikor a lány barátai, Takashi és Kyoko egy feladónélküli titokzatos mailt kapnak. Az üzenet egy közelgő nyári fesztiválról szól, egy közeli városban.

Ajánlás:

Egy kellemes iskolai pénzügyi gondok miatt a bezárás küszöbén áll. Az új edző meggyőzi a tulajdonost, hogy ne zárja be a klubot, cserébe megígéri, hogy az egyik sportolójuk az olimpiai csapat tagja lesz.

Dive!!

light novel alapján

Stúdió:

Zero-G

Műfaj:

sport

Seiyuuk:

Kaji Yuuki, Sakurai
Takahiro, Nakamura
Yuuichi

Leírás:

A Mizuki Műugró Klub pénzügyi gondok miatt a bezárás küszöbén áll. Az új edző meggyőzi a tulajdonost, hogy ne zárja be a klubot, cserébe megígéri, hogy az egyik sportolójuk az olimpiai csapat tagja lesz.

Ajánlás:

A sport szerelmesei örülhetnek. Egy animében még nem látott sportág, a műugrás kerül célkeresztbe a NoitaminA blokkjában. A fangirlök fogják elsősorban élvezni a sorozatot a főként pasi karakterek miatt. Az anime alapja egy 2000 és 2002 között futott regény, melyet Mori Eto (*Colorful*) írt. A történet 2007-ben manga adaptációt is kapott, de az új animéhez is lesz egy. Suzuki Kaoru rendező tapasztalt, bár még ez a második teljes rendezése. Eddig epizódot rendező volt a *Psycho-Pass*-ban és az *Inuyashában*.

Fate/Apocrypha

light novel alapján

Stúdió:

A-1 Pictures

Műfaj:

akció, dráma,
természetfeletti, mágia,
fantasy, történelmi

Seiyuuk:

Sakamoto Maaya, Suwa-
be Junichi, Sawashiro
Miyuki, Hayami Saori

Leírás:

Az FSN világával párhuzamos idősíkon, Trifas városában két frakció harcol egymással a szent grál irányításáért. Mindkét oldalnak megvan a hét szolgálója. A Fekete csapat a Yg-gdmillennia mágus család tagjaiból áll, ők birtokolják a grált, a másik a Vörös csapat, akiket a mágus szövetség küldött, hogy megszerezzék azt. Ám a grálnak is megvan a szolgálója, a Ruler, aki felügyeli a harcot.

Minden Fate rajongónak kötelező darab, egy team deathmatchben amúgy is vannak szórakoztató elemek. A Fate animékben még nem látott új szolgálók még izgalmasabbá teszik a címet. A rendező Asai Yoshiyuki, akinek eddig a *Charlotte* fűzhető a nevéhez. Yamada Yuri neve érdekes még, ugyanis ő, mint karakterdizájnér vesz részt a sorozatban, akinek ez az első ilyen munkája. Az A-1 Pictures-t szerintem senkinek nem kell bemutatni, nem hiszem, hogy nagy panasz lenne a megvalósításra.

Ajánlás:

Gamers!

light novel alapján

Stúdió:

Pine Jam

Műfaj:

vígjáték, romantika,
iskola

Seiyuuk:

Kanemoto Hisako, Han
Megumi, Ookubo Rumi,
Toyonaga Toshiyuki,
Iwami Manaka

Leírás:

Amano Keitának és barátainak, Uehara Tasukunak és Hoshinomor Chiakinak a videójátékok a hobbi. Ám a dolog nem ilyen egyszerű, Tasuku csak titokban gamer, és tökéletesnek gondolja az életét. Chiaki pedig folyton veszszeszik Keitával.

Ajánlás:

Főképp azoknak ajánlanám, akik olyan iskolai vígjátékot keresnek, amiben a játék fontos téma. A stúdióknak ez lesz a harmadik sorozata. A hosszát még nem tudni, de az eddigi kettő animéjük short formátumú volt. Aoi Sekina alkotónak ez már a sokadik műve, az eddigiek a harem vagy a fantasy vonalban mozogtak. A *Seitokai no Ichizon* light noveljéből már készült anime 2009-ben a Studio Deen berkeiben.

Hajimete no Gal

manga alapján

Stúdió:

NAZ

Műfaj:

vígjáték, romantika,
iskola, shounen

Seiyuuk:

Nagaku Yuki, Asanuma
Shintaro

Leírás:

A tavasz a szerelem évszakja és Junichi barátját szeretne, de ez nehezebb, mint gondolná. Barátja bemutatja neki Yukana Yamét, de a dolgok nem úgy mennek ahogy várja.

Ajánlás:

A romantikus iskolai vígjátékok kedvelői biztos találhatnak szórakoztatót ebben a sorozatban. Főleg ha kedvelik a nagymellű és nagyon nagy mellű főszereplőket. A NAZ stúdió nem nagy név, a *Hamatora* és a *Dramatical Murder* óta nem készítették sorozatot. A manga 2015 óta fut és Ueno Megurunak ez az első műve. Furukawa Hiroyuki már kicsit többet tud felmutatni, ez lesz a negyedik munkája a rendezőként, az *Okusama ga Seitokaichou* és a *Masou Gakuen HxH* után.

Hitorijime My Hero

manga alapján

Stúdió:

Encourage Films

Műfaj:

iskola, shounen ai

Seiyuuk:

Masuda Toshiki, Maeno Tomoaki, Matsuoka Yoshitsugu, Tachibana Shinnosuke

Leírás:

A történet középpontjában Ooshiba Kousuke és barátja Setagawa Masahiro kapcsolata áll.

Ajánlás:

Egyértelműen a hölgy nézőknek ajánlom ezt az animét már csak a shounen ai miatt is. Persze ettől még bárki megnézheti.

A mangát Memeco Arii írja és rajzolja, akinek több egykötetes yaoi mangája is készült már. A *Hitorijime My Hero* 2012 óta fut, melynek előzménye a *Hitorijime Boyfriend* manga.

Isekai Shokudou

light novel alapján

Stúdió:

Silver Link

Műfaj:

vígjáték, fantasy, rejtély

Seiyuuk:

Suwabe Junichi, Uesaka Sumire, Oonishi Saori

Leírás:

A Youshoku no Nekoya egy különleges hely. Az ajtaján egy macskarajz található. Közkedvelt az üzletemberek körében. Látszólag egy nyugati stílusú étkezde változatos menüvel. De van egy titka. A kávézó mindent szombatban csak különleges vendégekeknek van nyitva. Amikor a csengő megszólal, különféle helyről különféle lények érkeznek, hogy igazán finomat ehessenek.

Ajánlás:

Az anime egy igazán könnyed darabnak ígérkezik. A regény írójának Inuzuka Junpeinek ez az első műve. Akik kedvelik az elvarázsolt kávézó témát, azoknak érdemes tenni vele egy próbát. Mikor először olvastam, akkor a *Flying Witch (AniMagazin 32.)* kávézós részéi jutottak eszembe. A stúdió a Silver Link (*Fate/Illya*), akik szeretik a cukiságokat, pláne a moe lányokat. Grafikában pedig remélhetőleg jobbat kapunk, mint a *Chaos;Child*.

Isekai wa Smartphone to Tomo ni

light novel alapján

Stúdió:

Production Reed

Műfaj:

kaland, hárem, vígjáték, romantika, fantasy

Seiyuuk:

Fukuhara Katsumi, Uchida Maaya, Kaouno Marika, Fukuo Yui, Uesaka Sumire

Leírás:

Touya Mochizukit véletlenül megölik és bocsánatkérésként Isten megengedi neki, hogy egy fantasy világban szülessen újjá, bónuszként pedig megtarthatja okostelefonját az új életében is. Sok emberrel ismerkedik meg, és övé lesz egy ősi civilizáció öröksége. Touyának így olyan hatáskört kap, amivel a világ többi királyának riválisává válik.

Ajánlás:

Már a borítóból is látszik, hogy ez teljesen kimeríti a szokványos hárem fogalmát, a maga minden sablonjával együtt. A regény 2015 óta fut és az alkotónak nincs is más munkája. A rajzoló többeknek érdekes lehet, Usatsuka Eiji illusztrálta a *Zero no Tsukaima* regényt is. A stúdió régóta tevékenykedik és sokféle műfajban találunk tőlük animéket. Ilyen volt a *Nijiro Days* vagy a *Sousei no Aquarion*, de dolgoztak a második *Inuyasha* filmben is.

Jigoku Shoujo: Yoi Togi

original

Stúdió:

Studio Deen

Műfaj:

horror, pszichológiai,
természetfeletti

Seiyuuk:

Noto Mamiko,
Matsukaze Masaya,
Honda Takako, Sugou
Takayuki, Sakai Kanako

Leírás:

Sok év után ismét új évadot kap a Jigoku Shoujo, magyar címén Pokoli lány. A Yoi no Togi évad 12 részes lesz, amiből hat új, hat pedig visszaemlékezés.

Az első évad nagyon sikeres volt itthon, és a másik kettő is nagy népszerűségnek örvend. Akik szerették a címet, azoknak ez kihagyhatatlan. Az animét ismét a Studio Deen készíti. Ugyanígy a rendező, Takahiro Omoi is visszatér, akinek azóta például a Durarara!! vagy a Natsume Yuujinchou széria köthető a nevéhez. A karakterdizájnér is a régi marad.

Ajánlás:

Jikan no Shihai

manga alapján

Stúdió:

Project No.9

Műfaj:

shounen,
természetfeletti

Seiyuuk:

Fukuyama Jun, Ishikawa
Kaito, Anzai Chika, Itou
Shizuka

Leírás:

A Chrono Rulerek harcolnak az időevő démonok ellen, amik akkor tűnnek fel, amikor az emberek azt kívánják, hogy forduljon vissza az idő.

Ajánlás:

Ismét egy koreai mű adaptációját kapjuk. Az anime egy 2014 óta futó manhwát dolgoz fel. A készítő Jeon Pon, akinek ez az első története. A stúdió eddig a romantika, iskola, shounen műfaj körül mozgott, ami alól ez sem lesz kivétel, bár az utóbbi egy évben passzíválták magukat. Tavaly a Netoge no Yome wa Onnanoko volt az utolsó címűk. A rendező Matsune Masato, aki a Chaos Dragon irányította.

Kakegurui

manga alapján

Stúdió:

MAPPA

Műfaj:

dráma, misztikum,
pszichológiai, iskola,
shounen

Seiyuuk:

Hayami Saori, Sawashiro
Miyuki, Tanaka Minami,
Tokutake Tatsuya

Leírás:

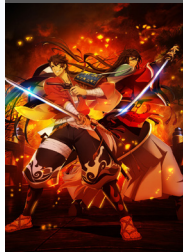
A Hyakkaou magánakadémia nem akármilyen hely. Az intézménynek sajátos tananyaga van. Nem kell atletikus termet vagy könyvmolyság, itt a gazdagok leggazdagabbjai vannak. A kulcsszó: szerencsejáték. A győztesek úgy élnek, mint a királyok, a veszteseknek pedig nincs menekvés. Yumeko Jabami is ebbe az iskolába iratkozik, ő lesz a tanára ezeknek a diákoknak.

Ajánlás:

A szerencsejáték ritkán képezi egy anime fő tárgyát. A műfajban az Akagi és a Kaiji (AniMagazin 17.) számítanak abszolút klasszszikusnak. Aki szereti a hasonló animéket, annak érdemes vele próbát tenni. A MAPPA akármennyire kis stúdió, a minőségre nem lehet különösebb panaszunk majd. A Yuri!!! on Ice (AniMagazin 35.), a Zankyou no Terror, és a Shingeki no Bahamut is tőlük került ki. Utóbbi rendezője Yuuichirou Hayashi fogja dirigálni ezt az animét is.

Katsugeki: Touken Ranbu

játék alapján

Stúdió:

ufotable

Műfaj:

akció, fantasy,
harcművészet

Seiyuuk:

Saito Soma, Kimura
Ryouhei, Hama Kento,
Enoki Junya

Leírás:

Újabb anime adaptáció készül a DMM és a Nitroplus játékból, a *Touken Ranbuból*.

Ájánlás:

2016-ban készült már egy adaptáció a Doga Kobo stúdió jóvoltából, aminek folytatása is lesz jövőre. A mostani művet az ufotable készíti, így fantasztikus látványra számíthatunk. A játékot kedvelőknek, és akiknek megtetszett a cím a *Hanamaru* után, ez kötelező darab. A rendező Toshiyuki Shirai lesz, aki már régóta dolgozik az ufotable-nek, hisz a *Zestirán*, a *FSN: UBW-n* és a *Fate/Zerón* (*AniMagazin* 6.) is dolgozott, de ez lesz az első teljes rendezése.

Keppeki Danshi! Aoyama-kun

manga alapján

Stúdió:

Studio Hibari

Műfaj:

vígjáték, seinen,
slice of life

Seiyuuk:

Okiayu Ryotaro, Haruno
Anzu, Seki Tomokazu,
Sugiyama Noriaki,
Koyasu Takehito

Leírás:

A jóképű focizsoglőr Aoyama a főszereplőnk. Tiszta játéktípus jellemző rá, nem gáncsol, nem fejel. Ha be kell dobnia a labdát, csak akkor teszi, ha van rajta kesztyű.

Ájánlás:

Újabb darab a sportanimék rajongóinak. A manga 2014 óta fut, Sakamoto Taku írja és rajzolja, akinek ez az első műve. A rendező Ichikawa Kazuya, aki a Studio Hibari berkeiben már rendezte a *Monster Strike*-ot, de az ő számlájára írható a *Flying Witch Petit* és a *Tantei Team KZ Jiken Note* is. Ez lesz a 8. rendezése. A Studio Hibari nem egy "minden szezonban csináljunk 5 sorozatot" csapat, viszont régi, a *Nauszikában* és a *Kikiben* is tevékenykedtek.

Knight's&Magic

light novel alapján

Stúdió:

8bit

Műfaj:

akció, fantasy, mecha,
iskola

Seiyuuk:

Takahashi Rie, Sugawara
Shinsuke, Ohahshi Ayaka

Leírás:

Egy mecha otaku reinkarnálódott egy másik világban, mint Ernesti Echealier, rövidebb nevén Eru. Ebben a világban hatalmas humanoid fegyverek léteznek, amiket Silhouette Knightoknak neveznek. Eru és barátai, Archid Walter és Adeltrud Walter ezen robotok pilótái lesznek.

Ájánlás:

A Knight's & Magic egy 2013 óta futó regény, Hisago Amazake első műve. Idén kezdett egy újba, ami a *Junkie Junk Guns* névre hallgat. Yamamoto Yusuuke személyében tapasztalt rendezőt kap a cím. A 8bit berkeiben dirigálta az *Aquarion Evolt*, a *Walkure Romanze*-t és a *Yama no Susumét* (*AniMagazin* 34.), de az NHK ni Youkosót is ő követte el. A fantasy kedvelőknek jó választás lehet, ha nem riadnak vissza az óriás robotoktól, amiket itt varázslat hajt.

Koi to Uso

manga alapján

Stúdió:

LIDENFILMS

Műfaj:

dráma, romantika, iskola

Seiyuuk:

Hanazawa Kana, Makino Yui, Osaka Ryota

Leírás:

Hazudni tilos, a szerelem pláne tilos. A közeljövőben, akik betöltik a 16 éves korukat, azoknak a kormány választ házastársat. Ezzel mindenki mentesül a párkeresési problémáitól. Nejima Yukari minden tekintetben átlagos 15 éves, az isten háta mögött lakik. Ám szerelembe esik, és nem azzal, akit a kormány javasol.

Ájánlás:

A LIDENFILMS Arslanok és Berserkek után/mellett egy könnyedebb sorozatot kínál. Központosított párválasztás, tiltott szabad szerelem. A téma érdekes lehet, de van félnivalónk a semmitmondó találástól, és hogy nem lesz több sulirománál. A manga 2014 óta fut és ez Musawo Tsugumi harmadik mangája. A rendező Seiki Takuno, aki tapasztalt epizód rendező. Dirigált a *Gintamában* (*AniMagazin* 30.) és az *Idolmasterben*. Továbbá teljes rendezőként a *Yamada-kun to 7-nin* is az ő kézjegyet viseli.

Konbini Kareshi

original

Stúdió:

Studio Pierrot

Műfaj:

slice of life, romantika

Seiyuuk:

Kanda Sayaka, Kugimiya Rie, Suzumura Kenichi, Terashima Takuma, Sakurai Takahiro, Kamiya Hiroshi

Leírás:

Az első éves Haruki Mishima és Honda Towa alig várják iskolai életüket. Eközben Sanagi Nasa, a főzőklub egyetlen tagja folytatja klubtevékenységét a felső középiskolában is. A másodosztás Natsu Asumi ezt az évet egyedül szeretné tölteni. A harmadévesek, Nakajime Mikado és Sakurakoji Masamuna mosolygva néznek rá. Mindegyikük a közeli kis boltba jár, de más okból. Ám ezek az okok szépen, lassan megváltoznak és barátinókat szereznek.

Ájánlás:

Hat középiskolás srác, akik élvezik iskolai életüket, együtt bandáznak és dumálnak a helyi kisboltban. Egy egyszerű slice of life-ot hoz nekünk most a Pierrot, amit szerintem nem kell bemutatni. Nem is árt egy kis lazaság a *Tokyo Ghoul* (*AniMagazin* 22.) után és *Boruto* mellé. A *Konbini Kareshi* a stúdió saját műve, és nem kisebb név kapta a rendezői széket, mint Date Hayato, aki a *Narutót* is vitte.

Made in Abyss

manga alapján

Stúdió:

Kinema Citrus

Műfaj:

kaland, fantasy, sci-fi

Seiyuuk:

Ise Mariya, Tomita Miyu

Leírás:

Az Abyssnak nevezett hatalmas üreg és barlangrendszer az egyetlen még felderítetlen hely a világon. Különös és csodás lények rejtőznek itt, olyan relikviák, amiket az ember nem tud elkészíteni. A Cave Raiderek azok, akik lemerészkednek az Abyssba és az életüket kockáztatják. Az árva lány, Rico álma, hogy Cave Raider legyen, mint az anyja. Egy nap Rico elindul felfedezni a barlangokat, és rátalál egy robotra, akinek emberi fiú teste van.

Ájánlás:

Maga az alapszituáció egészen kellemes és rendelkezik némi érdekességi faktorral, jó fantasy lehet. Ami visszatérhet egyeseket, az a karakterdízajn. A gyerekek karakterek kicsit komolytalanná tehetik az animét. A Kinema Citrus nem nagy stúdió, legismertebb címük a régmúltból a *Barakamon* (*AniMagazin* 23.) és a *Black Bullet*. A rendező Kojima Masayuki, aki már említett *Black Bullet*et irányította, vagy ha nagy címet akarok mondani, akkor a *Monster* (*AniMagazin* 22.) is hozzá tartozik.

Nanamaru Sanbatsu

manga alapján

Stúdió:

TMS Entertainment

Műfaj:

játék, iskola, seinen

Seiyuuk:

Kawashima Umika,
Satou Takuya, Ishikawa
Kaito, Horie Shun

Leírás:

Koshiyama Shiki a Bunzo általános iskolába jár. Felkéri, hogy vegyen részt az új tanulmányi vízbajnokságban, de ő kerül a feltűnés és iktózik az ötlettől. Ha ez még nem lenne elég, az osztálytárs Fukami Mari már akkor nyomja a gombot, amikor épphogy csak elkezdtek felolvasni a kérdést. Shiki ettől még jól veszti az akadályokat. Megismerkedik a vízklub tagjaival és egy riválissal, Chisato Mikuriyával.

Ajánlás:

Ki szereti a vízbajnokságokat? Mert ez az anime azoknak készül. Mindez természetesen iskolai köntösben. Mert hát tudjuk, hogy a japánok a világot is a klubtevékenység keretében mentik meg. A manga 2010 óta fut, Iqura Sugimoto készíti, aki a *Summer Wars* mangáját is rajzolta, de számos alkotása van még. A TMS nagy stúdió és jó munkát végeznek, az *Onihei*, a *Nobunaga no Shinobi* és az *Orange* is tőlük került ki.

Netsuzou TRap

manga alapján

Stúdió:

Creators in Pack

Műfaj:

dráma, shoujo ai

Seiyuuk:

Igarashi Hiromi,
Kakuma Ai, Osaka Ryota,
Ono Daisuke

Leírás:

Yuma és Hotaru gyerekkori barátok és szomszédok, mindkettőjüknek van párja. Hotaru többször megcsókolja és csábítja Yumát. Mindez persze titokban zajlik, és Yuma érzései összekavarodnak.

Ajánlás:

Férfi társaim figyelem! A mű shoujo ai, nem sűrűn fordul ilyen elő, de nyáron lesz. Természetesen ettől még a suliromi kategóriába fog tartozni. A Creators in Pack szeret TV shortokat gyártani, a *Kiitarou Shounen*, az *Ojisan to Marshmallow*. is őket dicséri, így lehet a Netsuzou is rövid lesz. A mangaka Kodama Naoko, aki főleg yuri mangákat készített, a *Netsuzou TRap* 2014 óta fut. A rendező Hirasawa Hisayoshi lesz, aki a fent említett művek rendezője is volt.

Princess Principal

original

Stúdió:

3Hz

Műfaj:

akció

Seiyuuk:

Imamura Ayaka, Furuki
Nozomi, Kageyama
Akari, Taichi You,
Sekine Akira

Leírás:

A XIX. században London egy város az Albion Királyságban és egy nagy fal osztja keleti és nyugati részre. A történetben öt lányt ismerünk meg, akik kémek és beiratkoznak egy rangos iskolába. A lányoknak használniuk kell minden tudásukat, hogy sikeresen végezhessek munkájukat.

Ajánlás:

Ismét egy original művel van dolgunk. A 3Hz kicsi stúdió és már a harmadik saját művet készítik. Előző a *Flip Flappers* volt. Akit érdekel az ipari forradalom közepén álló London, annak jó választás, mindez persze kicsit fantasy beütéssel és cuki lányokkal kapjuk. A zeneszerző Kajiuura Yuki, felsorolni is nehéz lenne, hány anime lett jobb a műveitől (*F/Z*, *Mado-ka*, *Gundam Seed*, *SAO* stb.). A rendező Tachibana Masaki, a *Barakamon* és a *Tokyo Magnitude* (*AniMagazin 27.*) rendezője.

RoboMasters the Animated Series

manga alapján

Stúdió:
Dandelion Animation
Studio
Műfaj:
akció, iskola
Seiyuuk:
Ookubo Rumi, Lynn,
Umehara Yuuichirou,
Yamashita Daiki

Leírás:

Az anime a DJI által szervezett RoboMasters versenyről szól, amely a világ legnagyobb robot versenye diákok számára.

Ajánlás:

A robotika szerelmesei előnyben. Ez is egy original, ami újdonság a stúdiótól, eddig főleg nagyobb stúdióknak segítettek be. A rendező Yamamoto Yasutaka, aki a Senjou no Valkyriát is remekül dirigálta vagy a *Jitsu wa Watashi wa* is hozzá köthető. Az animét a Da-Jian Innovation, a RoboMasters szervezője támogatja, tehát koprodukcióról van szó.

Shoukoku no Altair

manga alapján

Stúdió:
MAPPA
Műfaj:
kaland, dráma, fantasy,
történelmi, shounen
Seiyuuk:
Murase Ayumu, Furu-
kawa Makoto, Suwabe
Junichi, KENN

Leírás:

Mahmut fiatal pasa és Törökország tanácsában szolgál. Az országra a háború árnyéka vetül, és a tanács két részre oszlik, a pacifistákra és a háború pártiakra. Mahmut célja a béke megtartása. Ahogy belemélyed a politikába egyre több ellenfél és szövetséges kerül elő.

Ajánlás:

Aki szerette a Magi keleti világát, annak mindenképp javasolom ezt az animét. A MAPPA egy 2007 óta futó magát kapott elő, de mivel a közel-keleti helyszín nem túl gyakori, így előre izgalmas lehet. Itt is lesznek bishik, lezárás viszont nem. A stúdióról sokat nem kell elmondanom, elég csak a *Yuri!!! on Ice*-t említenem. De van nekik *Shingeki no Bahamut* is. A rendező Furuhashi Kazuhiro, aki korábban a *GetBacker* és a *Hunter x Hunter*-t rendezte.

Tenshi no 3P!

light novel alapján

Stúdió:
Project No. 9
Műfaj:
zene, iskola, slice of life
Seiyuuk:
Hidaka Rina, Inoue
Yuuki, Koga Aoi, Endou
Yurika

Leírás:

Nukui Kyou első éves középiskolás és hikikomori. A hobbija a vocaloid számok gyártása és közzététele. Egy nap egy fan személyes találkozót kér tőle. A találkozáson három általános iskolás lány várja, akik együttest akarnak alapítani, és Kyou segítségét kérik ebben.

Ajánlás:

Vocaloid és zenélő kislányok rajongói előnyben, ez az anime nekik készül Sagu Aoyama harmadik light noveljéből. Korábbi művei sport témájúak, de most a zene került előtérbe. A *Ro-Kyu-Bu!*-ből készült is anime 2013-ban, szintén a Project No. 9 berkeiben, akik szeretik az iskolai témát (bár a *Jikan no Shihaisha* kilóg ebből a sorból). A rendező Yanagi Shinsuke, aki eddig a stúdió több címét, pl. a *Netoge no Yomē* és a *Ro-Kyu-Bu!*-t is dirigálta.

The Reflection Wave One

original

Stúdió:

Studio Deen

Műfaj:

akció, rejtély, szuper erő

Seiyuuk:

Miki Shinichiro, Hanamura Satomi, Ise Mariya, Mikami Satoshi

Leírás:

A Reflectionnak nevezett jelenség óta a világ minden részén sok embernek fantasztikus képességei lesznek. Néhányan hőssé válnak, néhányan bűnözőkké. Vajon mi okozhatta a jelenséget? A sok megoldatlan rejtély miatt a világ zűrzavarba kerül.

Ájánlás:

A Studio Deen saját műve, és egy ilyen nagy múltú stúdiótól azért elvárunk ezt-azt. A felállás működhet, de félo, hogy belefullad az egysiku történetbe. Mindenesetre érdekes grafikával bír a borító alapján. Az anime Nagahama Hiroshi munkája, ő találta ki, és a rendezésen túl még a karakterdizájnért is felel. Nagahama szeret több feladatot ellátni, ilyen volt a *Mushishinél* (AniMagazin 27.) vagy az *Utenánál* is. Így talán reménykedhetünk egy jó animében.

Tsurezure Children

4-koma manga alapján

Stúdió:

Studio Gokumi

Műfaj:

vígjáték, romantika, iskola, shounen

Seiyuuk:

Minase Inori, Ono Kensho, Maeno Tomoaki, Ogura Yui, Hanazawa Kana

Leírás:

A fiatal szerelemnek számtalan forgatókönyve van. Adott egy fiú, akiből hiányzik az önbizalom, és nem tudja elfogadni a tényt, ha álmiai nője elhívja randira. Adott egy lány, aki a saját vérét keveri a csokiba, hogy elnyerje a fiú szívét.

Ájánlás:

Egy újabb iskola-romantika kombó, egy kis japános szadizmussal. A Studio Gokuminak bele is illik a profiljába, főleg iskola, fantasy, akció vonalon mozognak. Legutóbbi sorozatuk a *Seiren* volt. A rendező Kaneko Hiraku, aki a *Seikon no Qwasert* és a *Valkyria Drive*-ot (AniMagazin 30.) is irányította. A manga 2012 óta fut, Wakabayashi Toshiya írja és rajzolja, ez a harmadik mangája.

Vatican Kiseki Chousakan

regény alapján

Stúdió:

J.C. Staff

Műfaj:

drama, rejtély, shounen, természetfeletti

Seiyuuk:

Suwabe Junichi, Okamoto Nobuhiko, Yonaga Tsubasa, Saito Soma

Leírás:

Hiraga Josef Kou egy szeniális tudós, Robert Nicholas pedig kriptóanalízis szakértő. Ketten együtt dolgoznak, mint a Vatikán "csodanyomozói". Utaznak a világban és felderítik a csodák mögött álló igazságot.

Ájánlás:

Víszonylag gyakran használt elem a kereszténység, főleg fantasykban. Ez az anime talán kicsit komolyabban veszi a dolgot, hiszen a főszereplő két pap. Érdemes figyelnie az animére annak, aki szereti a nyomozós történeteket. A J.C. Staff szintén nagy stúdió, legutóbbi címeik pl: a *Shokugeki no Souma*, *Danmachi*, *Prison School*. A rendező Yonetani Yoshitomo, aki sokat dolgozott már a J.C.-nek, pl. a *Soumát* is ő rendezte.

Youkai Apartment no Yuuga no Nichijou

Leírás:

Inaba Yuusi szülei meghaltak, amikor elsőéves volt az alsó-középsuliban, ezért a rokonokhoz költözött. Később kollégiumba akart menni, de az légett. Pénz hiányában egy régi ház szobáját bérlti, de a házban természetfeletti lények laknak. Ám élő lakótárs is akad. Akine, a szintén középulis lány utálja ezeket a lényeket.

light novel alapján

Stúdió:

Shin-Ei Animation

Műfaj:

rejtély, slice of life, természetfeletti

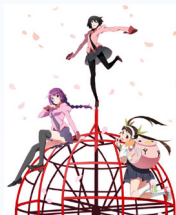
Seiyuuk:

Nakamura Yuuichi,
Abe Atsushi, Koyasu
Takehito, Saito Kimiko,
Mitsuishi Kotono

Ajánlás:

Ki szeret természetfeletti lényekkel teli házban lakni? Ebből az animéből megtudjuk, milyen lehet ez a szellemes slice of life. Az anime Hinowa Kouzuki 10 kötetes, befejezett light noveljéből készül, tehát várható befejezés.

Folytatások

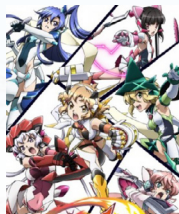
Owarimonogatari 2017

New Game!!

Teekyu 9

Senki Zesshou
Symphogear AXZ

Előző szezonban indultak

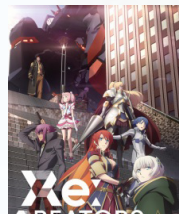
Kyoukai no Rinne 3

Boku no
Hero Academia 2

Shingeki no Bahamut:
Virgin Soul

Re:Creators

Szezonos animékről röviden

Írta: Catrin, Hirotaka

A következő oldalakon fangirl és fanboy szemmel mutatunk be pár animét a tavaszi és nyári szezonból. Röviden véleményezzük, kritizáljuk az általunk nézett sorozatokat, így megtudhatjátok, nekünk mi tetszett vagy épp mi nem.

Catrin véleményei

Magamhoz képest túl nagy hévvel csobbantam a nyári animefelhozatalba, hogy minél több dologba belelessek. Ennek az lett az eredménye, hogy már most, 2-3 epizódok után besokalltam a szezon-tól, jobb lesz visszaállni a kevesebb cím követésére.

Csak érintőlegesen belelestem

Made in the Abyss és **Vatican Kiseki**. Előbbi közege elég vonzó és érdekes véleményekbe botlottam róla, utóbbi pedig minden téren (sztori, hangulat, műfaj, seiyyuk stb.) vonz, de már nem fért be a tervembe, szerencsére viszont Hirotaka nézi és meséli. Szezon után, ha tetszetősek maradnak, akkor majd sort kerítek rájuk. Plusz még az **Altair** shounen török környezete keltette fel kicsit a figyelmemet, de nem szívesen kezdek olyanba, aminek még fut az alapja.

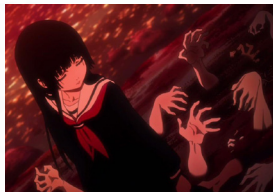

1-2 rész után félretettem

Ballroom e Youkoso, Jigoku Shoujo új évad, Kakegurui.

A Ballroomnak nagyon kreatív a versenytánc témája, a Production I.G-től is szép látványt vár az ember (bár 1-2 jeleneten már most spóroltak, gondolom, hogy a későbbi részekre is maradjon jobb animációs betét), de sztoriját és karaktereit tekintve sablonos shounen az egész. Ráadásul még fut a mangája (miért is kezdtem ugyebár bele), így egyelőre inkább nem követem hétről-hétre (egyben talán jobban érződik majd a haladása). Az arcom néha elég bizarrul festenek, és az az állandó izzadság... A táncról ez érthető, de valami különösen nagy gonddal ábrázolják (pl. mikor az egyik forgásnál a karakter izzadságcsöppje rácsapódott az ablakra és hasonlók).

A Jigokuba belenézve elkaptam a nosztalgia, minden ugyanolyan benne, mint a korábbi évadjaiban, annyi, hogy a honlapot

főként az okostelőjükről érik el a problémás tinik. Sok értelme már a 2-3. évadnak se volt, annyira önismerő cucc, de hátha lesz 1-2 hangulatosabb eset benne.

A Kakeguruiába bele sem akartam kezdeni, csak úgy alakult, de valami borzalmasan unszimpatikus marhaság. Eleve az egész szerencsejátékos magánsulisdi röhejesen fest, hát még ha hozzávesszük azt a sok beteg csajt és azt a talpnyaló srácot, akik karakterek néven futnak. Csak úgy dobálóznak a milliokkal és a másik szívatása iránt érzett élvezettel. Egyik örültebb fejét vág mint a másik és itt is IZZADNAK, de undorítóan... Egyedül a játékok bírnak némi érdekességgel, de a 1-2 rész alapján rémesen egyszerű és gyenge hatásvadászattal próbálkozik az anime. (Yamamoto Sayo azért az opening rendezésnél most is kitett magáért...)

Követem hétről-hétre

Dive!!

Műugró srácok befejezett regény alapján. Vártam egy kis Free!s könnyedebb, nyári hangulatot tőle, de ez annál sokkal sportorientáltabb, komolyabb és... shounenesebb. Az olimpia mint cél, tetszetős, ahogy a dögös edzőnő is, persze a karakterek szumma eddig elég klisések (egyik fiú sem érdekel), de hátha alakul majd 1-2 jellem. Érdekesség, hogy a főszereplő srácnak van barátnője, bár ez egy kicsit túlzás, inkább csak "muszájból" járnak, jelentéktelen tinipáros, akiknek nem sok jövőt jósolok.

Igazából eddig elég gyenge az anime, látványra főleg (bár szerencsére az ug-rások szépek), de a sulis humorától sem ájtultam el. Mindegy, csak 11 rész, mostmár végignézem (úgyis kevés a sportanime tapasztalatom).

Fate/Apocrypha

Fate-et nem lehet nem követni, ráadásul ez a kétszapatnyi mester és szolga kicsit új szint vizs a franchise-ba, bár kész kihívás megjegyezni őket. Kiemelkedőbb jellemeket se nagyon várok, persze Suwabe karakterét, Siegfriedet már kinéztem magamnak, mint hülye hajú bishounet. Mordred pedig másik Saberként elég mókás. De vannak itt még mókás arcok, további széplány-szépfiúk, férfisabb, nőcisebb és rondább karakterek is, na és persze ügyeltek rá, hogy meglegyen a shoták és a lolik kifizetődő aránya a csapatjátékban. Szóval történelmi vagy mitikus neveiken kívül most is sablonos a brigád, de legalább nem Shirót és háremét látjuk (azt szolgáltatják majd még ufotable-ék - nagy kár, hogy ezt nem ők készítik, így látványban sem erős ez a sorozat). A zenék sem sikerültek valami jól.

Hibái ellenére viszont szórakoztatónak néz ki ez az új Fate, kíváncsian várom, milyen sorrendben kezdenek foglalkozni a karakterek.

Hitorijime My Hero

Még nem követtem szezonban BL mangaadaptációt (nem mintha sok választék lett volna), de egész szimpatikusnak tűnt az alapszitu, így a „ha már lúd, legyen kövér” elve szerint ezt is hozzácsaptam a nézendőkhöz. Amúgy is volt ilyen BL-pótló tervem, ami kimerült pár éve a yaoi ovák megtekintésében, szóval nem árt újra elővenni a témát mielőtt néhány év múlva yurizálódnom.

Az első részben kicsit bosszantott, hogy a két narancs-szöszí srác eléggé hasonlít egymásra, de ez a probléma hamar megoldódott. A sztori sablonos tanár-diák szerelem (némi bandás balhész arccal fűszerezve), de az előtte is gyerekkori ismerősök/barátok voltunk háttérrel, amittől nem válik annyira kínossá. Egyelőre az ősi sztorija bontakozik ki az első részekben, ezzel feldolgozzák az előzmény magat is. Kíváncsi vagyok mennyit vállal majd be a mangából az adaptáció, de attól tartok nem sokat (noha az alpmű is gyengébb yaoi). Viszont a mangával való meismerkedé-

sem után kijelenthetem: animében eddig jobban működik és kidolgozottabb a karakterek közti kapcsolat.

Katsugeki/Touken Ranbu

Mivel végigkóráztam a *Hanamarut*, így ezt sem hagyom ki, igazából már magáért az ufotable látványért megéri, annyira szép. Az OP és az ED is nagyon tetszik, utóbbi Kalafina szám, amit mindig jó hallgatni. A karaktergárda szerényebb, mint a cukiskodó fiúk évad esetében, de így talán - a játék nem ismerőjeként - jobban meg fogom kedvelni ezt a néhány atombishit. De attól tartok, hogy nagyobb eséllyel

unok rájuk, mert nekem ezek a random történelmet védő harcok elég egyhangúak. Az viszont tetszik, ahogy a karakterek egymásra és az adott korszakra reflektálnak. Meglátjuk mi lesz ebből.

Konbini Kareshi

Kemény 3 rész alapján már ez a szezonkedvencem, úgy magával ragadott a megane Mihashi és szöszí Honda páros shippelése. Tükön ülve várom minden jelenetüket, annyira, hogy csütörtök esténként live-ban nézem (szerencsére annyira egyszerű a szövege, hogy teljesen érthető, a feliratos változat igazából csak 1-2 mondatot konkretizált eddig).

Szóval tiszta *Nijiro Days*-es középsulis románcos és brománcos a cucc, sablon szépfiúkkal és szép lányokkal. Ennél többet senki se várjon tőle, ráadásul még az életszeletük ábrázolása is vérszégély. De ez nem adaptáció, hanem önálló cím, a karakterek szimpatikusak, a főszereplő páros és barátaik (említett OTP-m) remélhetőleg a szezon végére összejönnek (jó lenne

előbb), hozzájuk pedig az OP-ED alapján további párok csatlakoznak (akiket eddig minimálisan mutatott az első néhány rész). Közös találka helyként a sulin kívül egy konbini (japán kisbolt) szolgál. Remélem, hogy a többi páros megmarad csak érintőlegesen mellékszereplőnek, és a 4 főbb karakter lesz előtérben, jó lenne őket jobban kibontani.

Az opening nagyon amcsi gimis, az end kellemes, a seiyuuk pedig ismert, népszerű nevek (Kugimiya Rie, Suzumura Kenichi, Terashima Takuma, Sawashiro Miyuki, Sakurai Takahiro, Kamiya Hiroshi, Horie Yui, Kaji Yuki stb.).

Tsuzurezure Children

Úgy látom ezt a 4-koma manga alapján készülő, részenként 12 perces kis romantikus szösszenetet sokkal többen választották, mint az előbb említett Konbinit, amit a kutya sem néz. Így kíváncsiságból belekezdtem én is, hogy lássam mitől lesz ez jobb sulí-romi. A részek apró szituáci-

ók körül forognak, amikben egytől egyig középsulis párosok szerelmi vallomását tekinthetjük meg. Pontosabban csak próbálkoznak a karakterek, ami félreértésbe, viccbe, kínos pillanatba és időnként sikerbe torkollik. A szituációk animésen túlzóak, kihegyezik őket a romantikus és moe párbeszédre és reakciókra. A párosok között akad aranyos és fárasztó is, néha én eluntam magam. Egynek elmegy. A seiyuu felhozatal viszont itt is jól ismert (Hanazawa Kana, Ono Kensho, Minase Inori, Namikawa Daisuke, Uchida Maaya, Ono Daisuke stb.).

Yami Shibai 5th Season

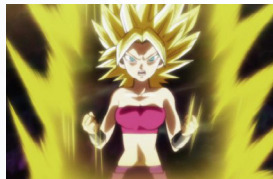
Épp behoztam a lemaradásomat, így ezt a rövid horrorsztori-show-t nem nehéz hetente követni. Évadról évadra gyengül a Yami. Az elsőben és talán még a másodikban is volt 1-1 hatásos epizód, azóta viszont semmi. Még ha a sztorik működhetnének is a rosszul kezelt hangeffektek, a képi hatások és az a dokumentarista narráció teljesen lenullázza. Horrorként sajnos ez a cucc is megbukott, de kíváncsian várhatjuk, milyen agyament szellemstori lesz a következő.

Dragon Ball Super

Elérte a 100. részét a DBS, és kitudja, meddig fog még futni. Kíváncsian várom, hogy a nagy univerzumok közti ~40 perces battle royalt hány 20 perces részben sikerül találniuk. Most egyébként ismét leült a lelkesedésem, annyira nem oszt, nem szoroz ez az egész viadal és ez a rengeteg új karakter (akiken szerencsére nem sokat

időzünk, de mindenki örülhet pl. a lány saiyajineknek). Zencsánék egyszerűen trollok (rajtuk mondjuk mindig tudok mókázni), C18 és Krillin szeretetét is jó figyelni, a többi elem szimpla visszafogott és sablonos shounenkedés, de legalább mindenki parázik, hogy el fog pusztulni (nem tudják, hogy Dragon Ballban szerepelnek?). A hüllyeségek után elmondhatom, hogy a conos kerekasztal azért kicsit ismét fellelkesített és az új ending is kellemes. Ráadásul a manga legutóbbi fejezetében Zamsu legyőzése után (igen, az még csak ott tart) volt egy elképesztően édes Bulma-Vegeta ölelős jelenet, amitől ujjonghattam.

Koneko no Chi

Egyszerűen nem értem, hogy lehet egy ilyen totálisan aranyos és kellemes sorozatba kilógóan idétlen részeket is pakolni. Komolyan, legközelebb most már végiglapozom a mangát, és megnézem, hogy ott született ez a röhejes "macska-horror" szál vagy valamelyik anime készítő hibbant ötlete volt? Nem volt elég az éjjeli Thriller klippre hajazó zombi-macska-diszkrét, legutóbb pszichó macskák éjszakai seregétől kellett "paráznunk", ahogy világító szemekkel üldözik Chit és Kocchit. Persze a vadászöszön és a kaja elkobzása mindennek felett, a kiscicák reálisan jártak rosszul, de a tálalás valami rémesen neveléses volt. A farsztás konklúziója pedig még nagyobb farsztás: végül nem tudtak megosztotni a megszerzett kaján, így elvesztették azt. Biztos sokaknak vicces volt ez is, de nekem nagyon nem, jó lenne ezt a vonalat hanyagolni (szerencse, hogy 10 részenként max. 1 ilyen van). A családi epizódok 10/10-ek még mindig.

Tavaszi szezonból befejeztem

Ahogy a cikk elején, itt a végén is csak röviden említek még pár címet (a múltkori számban amúgy is szó volt róluk).

A **Kabukibu** összességében pozitív csalódás lett sulis klub témában, kedvelhető karakterekkel, kellő kabukisággal, remek seiyuu játékkal. Az utolsó Ebiharás előadás kimondottan tetszett, a zenék is nagyon jól sikerültek.

A **Seikaisuru Kadót** múltkor nem emlí tettem, de Hirotaka véleményeimetől annyira fellelkesültem, hogy végül megnéztem én is. Az ötletei és a menete kifejezetten tetszettek, kb. a 9. részig olyan 7-8 pontot is adtam volna rá, a vége viszont hatalmas WTF, nem kicsit idegesített fel. Sajnos számítottam rá, hogy zaShuninából végül antagonistát csinálnak, de hogy ennyire önmagából kiforduló, túltolt és örült módon az szabályosan fájt. Olyan összezsapott lett az egész, annyira jó lett volna valami

teljesen más zárás. Áhhh. Még Saraka fordulatával nem is volt bajom (a moeségét, a flúgos zsenilányt és a fesztiválos részt is elnéztem a cuccnak), de aztán az a gyors romantika, az a rosszul tált hisztérikus brománc függés és a deus ex machina lány a végén... Csak lestem és bosszankodtam. És hiába magyarázták meg, hiába volt ez is egy várt lehetőség, sikerült annyira elcseszetten toei-es hatásvadászattal hozni, hogy haragszom.

Most, hogy kinyafogtam magam, a **Shingeki no Kyojin 2** kritizálására már kedvem sem maradt. Egyszerűen kevés,

gyenge és kínos volt az az évad. Ajánlom Hirotaka véleményét, mert a Kadóval ellentétben titán fronton teljesen egyet-érték vele.

Szezonkedvencem tavaszról pedig egyértelműen a **Tsuki ga Kirei** lett. Annyira hétköznapi, szeretni való történet, fűszerezve japán kultúrával és mentalitással, bemutatott családi közeggel, szép környezettel, a koruknak megfelelően viselkedő karakterekkel és kielégítő zárással. Nálam még az év animéje is lehet belőle, sulis romantika témában nem sok darab ér fel hozzá, ajánlom mindenkinek.

Hiroataka véleményei

Shingeki no Kyojin

Befejeződött az elmúlt pár év legjobbán várt folytatása. Mindössze 12 részzel szűrték ki a rajongók szemét. Ám szerencsére talán megbocsátást nyer a Production I.G - WIT Studio párosa, hogy a harmadik évadig nem kell négy évet várni, jövőre már jön is a folytatás.

Akik olvassák az írásaimat azok tudják, hogy nem vagyok SnK rajongó. Így nem rejtem véka alá ama véleményemet, hogy ettől az évadtól annyit sem kaptunk, mint

a mikulástól, ha rosszak voltunk. Ymirt és Historiát persze kívülről és belülről megismertük vagy háromszor. Hallgathattuk drámái nyavajgásukat, amiben többször is sikerült körbejárnunk ugyanazt. Emellett sokszor látványos akciójelenetek helyett picture drámát, elhúzott shounenes jeleneteket, és olyan lassú történetmenetet találtak, ami mellett egy lajhár gyorsajtó. Dehát ez egy shounen fight, minek panaszkodom. Viszont egy jó dolgot az anime javára írhatok: az animetörténelem egyik legviccesebb lovát.

Sakura Quest

A kis japán faluról nem mondható el, hogy minden turistatámadást felől, mivel alig jár arra bárki is, hiába főhősnőnk kemény munkája. Tény, ez egy nehéz feladat és még mindig megvannak a jó ötletek, de valahogy gyengék, erőtlenek. A tv átlal megrendezett koncert jó részeket eredményezett, de egy ilyen, értelemszerűen túl nagy falat egy kis falu számára,

nemcsoda, hogy nem úgy jött ki, ahogy várták. Az egész sorozatból hiányolom a falu, a térség történetét, a környező települések és a környezet bemutatását, a helyi hagyományokat, azok művelőit. Tehát, ami autentikus, ami kurizózum, ami igazán japán. Tény, hogy kaptunk ezekből, de annyira kicsit, hogy szinte fel sem tűnik. 16 rész kellett ahhoz, hogy rájöjjenek, hogy újra visszahozzák a fesztivált Manoyamába. Komolyan, egy japánnak ez nincs a vérében alából? A P.A Works munkáiból és kategóriájában még mindig a Hanasaku Iroha számít jobbnak.

Yoshino hazatérése egy szükséges kis szünetet eredményezett a viszonylag egysíkú részek után. Öröndetes, hogy megismertük a családját, szülővárosát. Az anime jó szórakozást nyújt ugyan, de a részei könnyen felejthetőek.

Sakurada Reset

Ami jó ebben az animében, hogy továbbra is arra halad, amerre gondolom,

hogy haladnia kéne. Továbbra is olyan fapofák és marionettbábuk a karakterek, amennyire csak lehet. Igazából le a kalappal a seiyuuk előtt, hogy sikerül mindig ugyanazt a belassult félig alvó hangot adni és közben komolyan tűnő dolgokról beszélni. A mostani álmos részek és az előző - Souma visszahozása a halálból - egészen komplex sztorik voltak az anime többi epizódjához képest. A rendezés illetve a történetvezetés csapongó, tele van levegőben lógó jelenetekkel, de persze mindent igyekszik a logikusság függőnyé mögé rejtteni. Egy okosabb rendezéssel remek animét lehetett volna ebből kihozni.

Miért nézem mégis, és miért kedvelem? Mert fura, de kedvelem. Ennek egyik oka, hogy még mindig tetszik a karakterek érzéketlensége, hogy simán belemennek akármilyen helyzetbe anélkül, hogy komoly agyalásba fognának. Nem fárasztanak belső monológokkal sem. Ezek hiányában nem válik az egész anime unalmassá. A másik ok, a kíváncsiság.

Érdekel, hogy milyen helyzetbe kerülnek még a karakterek, mit fognak kihozni ebből az egészből, kíváncsi vagyok, lesz-e az egésznek bármilyen értelme?

Még azt sem tudom, hogy kapok-e választ ezekre, mivel a manga még fut, és a 25 részes anime nem fogja lezárni.

Seikaisuru Kado

Aki spoilermentes, általános ismeretűre kíváncsi, annak javasolom a magazin elején lévő ajánló cikket.

Az anime második fele és főleg a vége nagyon megráztó lett a rajongók körében, van aki csalódott és nem tetszett neki, mondván nem ezt várta. Van akinek meg tetszett, így ahogy van. Én utóbbiak közé tartozom. Miért? Mert eleve erre számítottam. Persze örültem volna ha meglep és egy olyan lezárást ad, ami illik az anime első felében felvázolt úthoz.

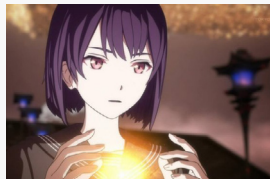
Saraka földönkívüli léte, annak magyarázata egy meglepő fordulat volt, amire senki nem számított, ugyanakkor

előrevetített egy-két olyan dolgot, amittől félrehúzzhatjuk a szánkat. De meg kell mondjam, az egyszerűbb sablonosabb lezárás még így is jó. Jól megmagyarázták, hogy zaShunina miért akarja átvinni az emberiséget a saját világába, mivel az ember maga egy csodálatra méltó teremtmény, és megérdemli a továbbfejlődést. Ebből a szempontból jót akart. Az már egy másik kérdés, hogy elég lett volna, ha egy ember át tud vinni, aztán lemásolja.

Teljesen jogos volt Shindo és Saraka szembenállása: márpedig az embereknek jó így, itt a Földön. Számomra teljesen lo-

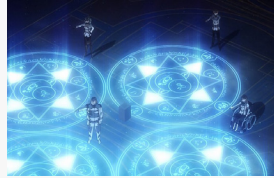
gikus volt az ellenállás oka. A készítőket tudatosan építették fel így a történetet és az utolsó részben Saraka és Shindo lányának megjelenése sem lóg a levegőben. Váratlan volt és hihetjük azt, hogy azért tették be a készítőket, mert nem volt jobb ötletük. Ám a nanomis-hein pont ezt engedi meg, így tehát értelmet nyer a lépés, ha belegondolunk, ezáltal pedig mégsem lett annyira sablonos a lezárás.

Nyár

Fate/Apocrypha

Team Deathmatch Fate módra és egy Fate történet Arthuria nélkül. A szokásos szolgálidézőssel indít a sorozat, de ahogy azt megszoktuk a Fate szériától, nem sokat várat minket, egyből belecsapott a történetbe. Voltak már harcoló szolgák, akikből 15-öt kapunk, változatos történelmi vagy mítikus alakok képében.

Örömdetes, hogy az Apocryphával egy olyan Fate anime érkezett, ami képes más formában bemutatni egy grálháborút és távolra teszi a Stay Night, meg a Zero rendszerét.

Jót is tesz a franchise-nak egy ilyen fajta újítás, s bár függetlenül érthető és nézhető, kapunk egy-egy jópofa utalást. Ilyen Kotomine Shirou, a háborút felügyelő pap, vagy amikor Mordred szidja Arthurt.

A sztori tetszik és a jövőre nézve is kelendő érdekességgel kecsegtet, jó kis harcokra és persze háttérbeli sunyiságokra számítok, amire eddig jó esély van.

A megvalósítást ezúttal az A-1 Pictures vállalta magára, ami viszonylag szépen tárlja az animét, de azért akadnak hibák, gyengébb animációs jelenetek. Vélhetőleg az ufo-table most a *Touken Ranbu* és a *Fate: Heaven's Feel* miatt elfoglalt.

Amit nem tudok értékelni, az az OP-ED páros, mert hihetetlen mennyire nem jönnek be.

Vatikan Kiseki Chousakan

A nyomozós, detektíves sztorikkal engem eléggé meg lehet venni, de a valódi krimikkel/thrillerekkel is hasonlóan vagyok. Így egyértelmű volt, hogy nézem ezt az animét. Az első rész nagyon tettzett történeti szempontból, és egyből a *Bíbor folyók 2* című film jutott eszembe, legalábbis hangulatában, amit a második és harmadik rész tovább erősített. A két nyomozó pap elsőre szimpatikus, és a csodáknak titulált eseteket kellő tudományossággal próbálják felderíteni. A kezdés hatásos volt, egyből stigma, gyilkosság és

kapásból több epizódos szituáció, a papok sorban hullanak, nem sokat hagy nyugodni az anime. Ha nem lesz komplex történet csak x részenként epizodikus, akkor nekem már jó.

Az anime nagy hátránya a grafika, ami valljuk be szegényes, bár a templomok és a fontosabb épületek díszítése szép, de valahogy nem az igazi. Az egész anime sötét, ami oké, növeli a hatást, de néhol túl sötétre sikerült. A J.C.Staff ezúttal gyér munkát végzett. Valamelyest javít a helyzeten, hogy változatos kameranézetekeket

és gyakran bevillanó képeket kapunk, amik fokozzák az izgalmat, a szituációk hatását. Aki szereti a hasonló tematikát, annak érdemes tenni vele egy próbát, nem sűrűn fordul elő animékban a detektívstori és a vallás együttese, mint központi téma.

Kakegurui

Szerencsejátékos animét még nem néztem, így gondoltam akkor belekezek ebbe. Lehet még megbánom, de még tartom magam.

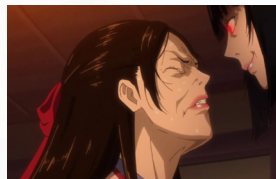
Ez az anime a szerencsejátékok különféle formáira ráizguló lányról szól. Ebben a suliban minden erről szól, a tétek nagyok és aki bukott, az sok milliót bukott. Eredmény: adós, talpnyaló háziállat lesz. Az első két résszel sikerült ugyanazt eljátszani kétszer, csak más volt a játék. A harmadik már nyújtott érdekességet, Yumeko veszett, bár ez inkább mégjobban felizgatta.

Örödi szemek, örült megnyilvánulások, erotikus mozdulatok, izsádság és a

játék feszültebbnél feszültebb élvezete. Ez a Kakegurui.

A Mappa Kovácsolta grafika és animáció teljesen rendben van, dinamikus kameraváltások, hatásvadász jelenetek növelik az élvezetet. A sztoriline egyszerű, mint a bögre füle, már a második részben kiderül, hogy Yumeko ellenfelei a diáktanács tagjai, majd végül az elnöke lesznek. Dehát nem is a történet fogja lenyűgözni a nézőt.

Az opening szürreális szexista és színes, elég kavart zenével, az ending pedig egy ecchis, domináns katarzis, fülbemászó diszkózenével.

16 részes rövid animék - avagy rövidokról röviden

Írta: tomyx20 (tomyx20.wordpress.com)

Ezúttal 11 animét fogok bemutatni, ugyanis ennyi elérhető rövid részes 16 epizód hosszúságú anime létezik, ami nem gyerekeknek készült (azokból sincs sok, de nem éreztem magam motiválnak, hogy belevegyem őket ebbe a cikkbe). Ez azért érdekes, mert ha van még valaki, aki nem tudná: egy szezon hossza 13 hét, szóval vagy nem heti rendszerességgel jelentek meg (pl. heti kettő vagy napi egy résszel) vagy túlnyúltak a szezonon. Többnyire ezek nem alkalmasak történetmesélésre, legalábbis nem arra használják őket, hanem hangulatot próbálnak átadni (kedélyjavítás), illetve szórakoztatni kötöttségek nélkül. Szóval mély mondanivalókat ne várjatok.

Colorful

összjátékidő: 105 perc
nincs magyar felirat **Év:** 1999

Nincs története, részenként 6 percben jeleneteket láthatunk, amelyekben férfiak

úgy viselkednek, ahogy az igazi férfiakhoz méltó. Szóval láthatjuk, hogyan próbálják meglesni a közelükben levő nők bugyiját vagy melltartóját lehetőleg feltűnésmentesen. Hogy sikerül-e nekik? Megtudhatod, ha megnézed. Egyszer áttörök a 4. falat is,

ami animénél ritka (például: Excel Saga). Olykor pedig még társadalomkritikával is szolgál az arra fogékonyoknak. Valljuk be, ez 16 részen keresztül unalmasnak tűnhet, a végére az is lesz, de érdemes megnézni, mivel nem túl egyedi humorát olyan profin adja elő, mintha valós embereket látnánk, akikkel bármikor találkozhatunk az utcán vagy akár a tükörben. A grafikája elég egyedi, inkább amerikai, mint animés. A zenéi pedig utánozhatatlanok, bár nem mindenkinek fognak tetszeni.

„Többnyire ezek nem alkalmasak történetmesélésre, legalábbis nem arra használják őket, hanem hangulatot próbálnak átadni...”

Doukoku no Nightmare

összjátékidő: 155 perc
angol felirat 7. részig **Év:** 2012-2014

Angolul *Wailing Nightmare*, avagy a *Síró Rélmálom*. A grafikája olyan, mintha egy videojáték lenne, a szájmozgás mégis meglepően jól igazodik a szöveghez. Tangorea, 2098 júliusa, a főhősnőnek emberfeletti ereje van, és elég lengén öltözik, cyborgokat pofoz, eddig még nem teljesen egyedi a dolog, de ekkor megjelenik a Szellemi Tulajdon Védő Bizottság. Ellenállók egy csoportja pedig azért küzd, hogy jogdíjas nőtákat dalolhasson és/vagy hallgathasson.

Azt hiszem angolul erre szokták mondani, hogy hilarious, de kit érdekel, ha egy nagycsöcsű lány énekel, és jóvágású fiúk szolgáltatták hozzá a kíséretet. Ez viszont még csak a jéghegy csúcsa, több száz ilyen szó szerint földalatti (csatornában gyülekező) csoportot levertek már a jogvédők. Ez a jogdíjterrorizmus, amit a szerzői jogok védői (fegyveres cyborgok) úgy kezelnek, mint mi a valódi terrorizmust (lelőnek mindenkit, a francba, így inkább ők tekinthetők terroristának). Elég komoly görbe tükre ez a netes felhasználás világának, ahol farkastörvények uralkodnak és vagy te szeged meg a törvényt, vagy mások használják fel a te holmidat illegálisan.

Főhősünk, Nightmare (valódi neve Sheena [nem a dzsungel királynője]) is egy „terrorista”.

You a re:zarlque énekeseként a terroristák vezére, Sheena szerelmes belé.

Takeshi pincér egy szó szerint névtelen kávézóban, ő is szerelmes Youba.

Valós problémákkal foglalkozik, ilyen például az, hogy nem szabad mindent feltétlenül elhinni, amit az interneten találunk, vagy az általam is már többször emlegetett cenzúra. Illetve egy teljes rész a szabadságról való filozofálásról szól, úgy hogy nem is veszed észre rögtön. Ez egy kiáltás a szólásszabadságért. És a jogdíjas cuccokkal szemben egy átlagember is válhat olyan erőssé, mint amilyené főhősnőnk a robotokkal szemben. Mint már nyilvánvaló, egy összefüggő történetet mesél el, amit egyszerű ajánlani. Ha valahol leltították/letörölték már a videó jogdíj miatt, akkor nézz bele nyugodtan. Érdeklösség, hogy az első 7 rész angol felirattal youtube-on is fent van, a többi sajnos csak japánul lehet megnézni nicovideón (a japán youtube-on). Ha jól tudom, ez amatőr csapat munkája, ahhoz képest pedig mestermű. Remek példa az arra, hogy az elsőre nevetséges alapszituációból jó megvalósítással és kellő mondanivalóval egy működő animét lehet létrehozni. A kétperces ending (későbbiekben opening, ami néha

van, néha nincs) szép, csak időnként sok, lévén változó hosszúságú részekből álló ONÁról van szó. Továbbá számos elég jó zene van benne, a története alapján ez el is várható.

Nem vártam tőle semmit, de hatalmas pozitív csalódás volt.

Iketeru Futari

összjátékidő: 87 perc **Év:** 1999
magyar felirat: bubuzen és Manitu

Saji Keisukét (vagyis az apját, akinek ellopta a telefonját) egyszer csak felhívja egy Aliz nevű lány, aki „játsszani” akar vele, vagy bárkivel, aki van elég perverz, hogy ezt felvállalja. Koizumi Akira, akit a barátai se igazán ismernek, és utálja a férfiakat, egy iskolába jár Sajival. Saji elmegy a megadott helyre, és leleplezi, hogy Koizumi telefonált Alizként, és bele is szeret. Yuki Umamura Saji gyerekkori barátja, aki titkon romantikus érzelmeket táplál nem kis keblében a fiú iránt, szintén részesévé válik a történetnek. Lesznek még mellékszerep-

lők, de ők a történet szempontjából nem fontosak. A történetet pedig az alkotja, hogy Saji próbál minél többet megtudni szerelméről, aki időközben szintén megkedveli hősünket, még ha ezt elég hevesen tagadja is. Csak háttérzenék vannak, azok se kiemelkedők, a rajzolás a szokásos, a kornak megfelelő. Műfaj alapján ez is ecchi, de a visszafogottabb fajtából. Jól lehet rajta szórakozni, és a végére kap egy rendes történetet, habár nem váltja meg vele a világot.

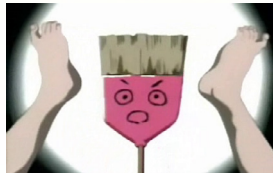

Készült hozzá egy 79 perces élőszereplős film is, ami az előzetesek alapján ugyan-ezen történet, csak esetleg egy másik lezárással, mivel 10 évvel később készült, amikor már a manga is majdnem véget ért.

Impatsu Kikumusume

összjátékidő: 58 perc
nincs magyar felirat **Év:** 1999

Főhősnőnk Kunyan, aki szinte minden részben majdnem meghal. Feltűnik néha

két barátjára, az amerikai Linda és az orosz Nádja. Illetve egy férfi végignarrálja, valamint magyarázó ábrákkal szemlélteti a helyzeteket. Hősnőnk azonban minden veszélyes helyzetet úgy átlát, mintha Byakuganja lenne, így végül minden megoldódik... úgy ahogy. Az animáció a korának megfelelő, az opening képileg és zeneileg is hangulatos, a Nippon-ichi nyitányai után a legjobb. Humorában hasonlít az Excel Sagára és az Élet és Timre (ami nem anime), illetve kicsit emlékeztet a Beavis és Buttheadre (ez sem anime). Úgyhogy, ha szeretsz más kárán nevetni, akkor ez kötelező, de akkor is, ha te szintén minden helyzetből ki tudod hozni a legrosszabbat.

Azoknak nem ajánlom, akiknek az már túl sok, ha egy rák ráélvén egy lány arcára. Végül pedig érdemes megjegyezni, hogy felfogható egy felnőtteknek szóló "oktatóműsornak", ahol olyanokat is megtudhatunk hogyan lehet óvszerrel tüzet oltani vagy WCpapírból kötelet fonni.

Let's nupu nupu

összjátékidő: 88 perc
nincs magyar felirat **Év:** 1998

Egy általános iskolai védőnőről szól, aki beleszeret a betegébe, egy macskáról, aki egy sushi bárban dolgozik, és egy kislányról, aki nagylánnyá tud változni, ami semmire nem jó, de élvezi. Ám lesznek még visszatérő szereplők is, ha ők nem lennének elegendőek. Szögezzük le előre, eléggé ecchi. A humora sem a leghétköznapiabb és összefüggés nélküli, rövid jelenetekből áll, lévén yonkomából (négypaneles manga) adaptálták, mint a Colorfult, úgyhogy érdemes rá lélekben felkészülni. Többek között megtudhatunk érdekes tényeket

macskákról, láthatjuk, hogyan nem szabad végezni a védőnői munkát, és hát... a hörcsögöt mindig félreértik. A cenzúra is megkapja a magáét, de kapunk Playstation ellenes reklámot is. Ha ez nem lenne elég, minden rész címe egy-egy szexuális utalás. Az egyik legszórakoztatóbb a cikkben szereplő animék közül. A mangája egy-kétoldalas történeteket tartalmaz, és kevésbé kifinomult a humora, mint a mozgóképes változatnak, úgyhogy azt már csak hardcore rajongóknak ajánlom.

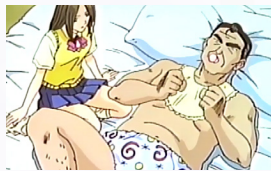

Nippon-ichi no otoko no tamashii

összjátékidő: 2*113 perc
semmilyen felirat nincs! **Év:** 1999

Két évados, nem mintha egy ne lenne belőle elég. Az openingjét nagyon komolyan vették, lealázza az összes többi animéjét, amely e cikkben szerepel. Kár egy ilyen alpári animére pocskékolni, mivel ez az lesz. Sajnos csak a 7. percnél jöttem

rá, hogy miért egy pornóoldalról tudtam csak letölteni. Ez is sok különálló jelenetből áll. Felirat nélkül csak akkor nézz bele, ha tudod értékelni az Amerikai Pite szintű poénokat... márpedig felirat nincs hozzá. A legbetegebb humora ennek van. Mindennapi életünk tabuit döntögeti, mint például főnök-beosztott, kiszolgáló-vevő, tanár-diák kapcsolat, prostitúció, kukkolás, maszturbálás, nyilvános WC-n való bábmészködés, aktrajzolás, s teszi mindezt egy pornó hozzáállásával úgy, hogy mégsem lesz az, illetve olyan mesék feldolgozásait is láthatjuk, mint a kis gyufaárus lány és Pinokkió, akinek kemény és merev az orra, a harmadik típusú találkozásokról

már nem is beszélek. Nem véletlenül az a címe, hogy japán legélénkebb férfiúja. Anime még nem lépte át ennyire a jó ízlés határát. Az opening alapján nem mondaná meg senki, hogy ez ilyen lesz. Aki egy teljesen értelmetlen sorozatot szeretne nézni, annak tökéletes lesz. A grafika céljának és korának megfelelő.

A második évad openingje még jobb, mint az első. Már kezdtem azt hinni, hogy én értettem félre valamit, de a következő jelenetben kislányok játszottak vetkzős társasjátékkal (felelzs vagy merszet, de így jobban hangzik), úgyhogy megnyugodtam, ugyanolyan, mint az első évad. Szóval értelmet ne keressetek benne. Tehát nem változott az alapkonceptió, sőt, mintha egy-két részt/jelenetet simán átemeltek volna az előző nagyra becsült szériából. És az se zavarjon, ha egy Hitler bajszú öregember kutyaként játszik a lányával (értelemszerűen a kutyák nem hordanak ruhát). Ezt is csak japánul értőnek, mert úgy lehet, hogy voltak benne értelmes poénok is.

Papa to Odorou

összjátékidő: 91 perc
semmilyen felirat nincs! **Év:** 1999

A Youtube-on találtam rá portugál szinkronnal régi vhs-felvétel minőségben, a későbbiekben nem lesz jelentősége, csak meg kellett osztanom valakivel.

Az opening elég jellegzetes. A karakterdizájnia is elég jellegzetes. Az orrvérzést is szépen animálták. De mi is ez? Egy kissé csonka családról szól, adott egy fiú, Yoshiharu, egy lány, akinek nem sikerült kihallani a nevét, és az apjuk, Shigeru, aki egyéb jó tulajdonságai mellett ritka nagy perverz és az ötletei enyhén szólva nem Nobel-díjasok (pl. szakadék szélén hintázní). A történetek itt sem függenek össze, de a mindennapi életüket láthatjuk. Érdekességnek meg lehet nézni, egyébként csak olyanoknak, akik értenek japánul vagy portugálul. Érdekes még, hogy a szereplők japánnak is néznek ki, tehát színes haját és öklömnnyiségű szemeiket senki ne várjon.

Tantei Team KZ: Jiken Note

összjátékidő: 144 perc **Év:** 2016
magyar felirat: AnimeCenter (8. részig)

Nem hittem volna, hogy valaha is fogom ilyet írni, de egy „fiúhárem” anime ismertetője következik. A KZ detektívcsa-

patról szól, melyet középiskolások alkotnak, a főszereplő lány, Tachibana Aya és 4 fiú, akik a KZ focicsapatban játszanak. Egy speciális osztályba kerülnek az első részben, ahol megismerkednek, és a későbbiekben olyan rendkívül fontos ügyeket oldanak meg, mint például biciklilopás vagy a sertéshús marhahúsként való árusítása. A történet középpontjában nem a nyomozás áll, a főszereplő lánynak nincsenek barátai, és e köré épül a történet, ahogy lépésről lépésre a fiúk segítségével rájön, hogyan kell szocializálni, barátokat szerezni. Rajta keresztül foglalkozik a sorozat a kiközösítéssel is, ami Japánban nagyobb probléma, mint hazánkban.

A grafika a költségvetésnek megfelelő, (lévén, hogy fele akkora sorozatról sem beszélünk, mint amekkora egy átlagos mű, ami a cikk összes alanyára igaz) de a fejek, mintha túl nagyok lennének a testekhez képest, és a hátterek nincsenek részleteken kidolgozva. Érdekes viszont, hogy a gondolatokat a szereplők chibi énjének

előadásában kapjuk. Itt már összefügenek az epizódok. A részek elején van egy egyperces összefoglaló az előző rész tartalmából, ami egy 9 perces sorozatnál elég hosszú, pláne, hogy még másfél perces ending is van. Négy ügyet dolgoz fel a sorozat. A Jiken Note pedig esetenaplót jelent, melyet Aya vezet a bűnügyekről, amiket megoldanak. A sok gyilkolásos krimi után ez végre nem az, ennyi pozitívuma mindenképp van.

Tokyo Loop

összjátékidő: 71 perc
nincs benne beszéd **Év:** 2006

Ez ugyan kakukktojás lesz, mert film, de 16 rövid történetből áll... illetve de-hogy történetből. Nem arról van szó, hogy rossz lenne a története vagy sablonos, hanem egyáltalán nincs. Azt nyújtja, amit egy loopnak kell, ennyi. Ha nagyon fáradt vagy, annyira, hogy már aludni sem tudsz, ha akkor esetleg jó pihentetni rajta

a szemed, mert van benne egy pár szép rész, de még akkor is találhatsz ettől jobb elfoglaltságot. Ezt már esetleg lehet terrorizmusnak nevezni. Nyomokban tartalmaz társadalomkritikát, de ez édes kevés. Vigyázat, nagyon művészfilm! A történetet hiányolom belőle, lehetett volna szép, de nem lett. 16 nem túl jó minőségű képernyővédő különböző grafikával. Életem egyik legrosszabb döntése volt ezt megnézni, összességében mégsem mondanám rossznak, mert csak egy loop.

Weiss Survive

összjátékidő: 40 perc
felirat: AnimeCenter **Év:** 2009

Két típusa van ezeknek az animéknek: amiket részenként érdemes nézni, és amiket egyben. Ezt egyben, hisz 2 perces egy rész, és ha normálisan végignézzük, egy 40 perces paródiát kapunk elég elborult humorral ahhoz, hogy annak is újat mutasson, aki már sok paródiát látott eddig.

Ha valaki látott már legalább egy kártyás animét, akkor ezt is meg kell néznie, hisz főhősünk, Takeshi belekerül egy világba, hogy azt végigkártyázza megismerje a játékot, így válik az eleinte a játékot sem ismerő fiúból profi játékos, s szerzi meg álmait nőjét, aki az iskola legnépszerűbbje, és nem mellesleg tsundera.

Szerencséjére azonban a shounenek jellegzetes perverz öreg mestere végig segít neki. Ellenfelei között van loli, moe és nagymellű fanservice karakter, majd az arisztokrata shota és a bishi komornyikja. Ja és majdnem elfelejtettem, hogy itt sem marad sérletlen az a bizonyos 4. fal.

A Weiss Survive R a folytatása 12 részesen, inkább ecchi lett, mint paródia. Azért

itt is megvan az egy nagy történet, de már nem tud annyira újat nyújtani, mint az első sorozat. Egy új szereplőt kapunk csak, aki viszont az évad csavarját rejtí magában. Megkapjuk a folytatásokra jellemző hibák paródiáját is, ugyanakkor mellettük magukból a hibákból is kapunk. Ha az első sorozat tetszett, akkor ezt is nézd meg, mert nem hosszú, egyébként azoknak is tetszhet még, akik szeretik a crossdressinget. A grafika mindkettőnél szép, a szinkronhangok pedig jók, nem szoktam kiemelni a szinkront, de itt mégis megteszem, mert mindenki olyan hangon szólal meg, amilyenlen kell.

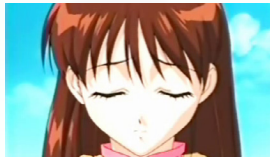
Érdekes, hogy az animében látható kártyajáték tényleg létezik.

Yume de Aetara

összjátékidő: 104 perc

felirat: sanyi007 és Ogre (OVA) **Év:** 1998

Fuguno Masuo 24 éves üzletember. A történet elején megjósolják neki, hogy soha nem lesz barátjáné vagy felesége. A sors azonban összehozza egy 22 éves lánnyal, Nagisa Shiozakival, akinek szintén nem volt még fiúja. Mindketten szűkek. Na jó, annak az esélye, hogy ez megtörténjen a mai világban elhanyagolhatóan kicsi, de tudjuk be annak, hogy 1998-as animéről van szó. Az alapszituáción kívül viszont sajnos semmi érdekes nincs benne. Tipikus romantikus dráma a '90-es évek grafiká-

jával és egy kis fanservice-szal. Ez a - kb. a sorozattal egyidőben kiadott - háromrészes OVA.

Most nézzük a sorozatot. Itt már ismerik egymást a főszereplők, de még Fuguno a barátónában van, tehát nem folytatás, inkább egy alternatív változat. A grafika megegyezik az OVÁval, viszont a sorozat jobban rámeleg a pikánsabb jelenetekre, illetve kapott vicces hangeffekteket, szóval inkább ecchi vigjáték, mint romantikus dráma. Összefüggő a történet itt is, hasonlóan az OVÁhoz. Van benne egy szexuális zaklatásos szál is, ami a másikból teljesen hiányzik. A történet komplexebb. Ebben a változatban viszont értelmet nyer a cím, mely nagyjából annyit tesz: Álmunkban még találkozunk.

Érdekes ez a kétféle (komoly-komolytalan) ábrázolása ugyanannak a történetnek, ami nem más, mint a kettejük kapcsolata, ami pedig nem más, mint félreértések egész sora. Ha a kettő közül kéne választanom, akkor a 3 részes OVA nyerne, mert a sorozatban az ember a végére már megunja a félreértéseket és sértődéseket.

Az alapanyag, a manga is epizodikus, de sokkal hosszabb, 143 fejezetes, közelebb áll a 16 részes változathoz, de egy kicsit másabb történetet kapunk itt is, és a szereplők sokkal szebben meg vannak rajzolva, mint az animékben.

Végző

Nem terveztem ekkora ecchiparádét csapni sem elmerülni a '98-'99-es években, de ilyen volt az alapanyag. Hármát már ismertem közülük, ezért hozzácsaptam még a többit, és összességében nem csálgódtam. Nem is igényelnék sok időt, úgyhogy, ha megtetszett valamelyik, hajrá!

Amik kimaradtak

Most fogok amatőrnek tűnni, nem sikerült összegyűjteni minden alapanyagot a cikkhez. Ilyen a *Die Now* ONA, a *Kyofu Shinbun* ONA, *The Collected Animations of ICAF* (2001-2006) OVA, a *Happykuchou Hyouri no Kewaishi* (TV-sorozat), az *Itsumo Kokoro ni Taiyou o!* (TV-sorozat) és a *Munchen e no Michi* (TV-sorozat).

DETECTIVE CONAN 名探偵コナン

A nagy számok éve 3. felvonás
- Hogyan érdemes nézni a Conan, a detektívet?

Mint a múltkor is említettem, mostában fogja elérni a Detective Conan mangája az 1000. fejezetet. Ezért nehéznek tűnhet belekezdni, hisz, ha valaki nem mazochista, akkor nem akar több tízezer percet tölteni egy monitort bámulva. Úgy is szokták mondani, hogy jobból is megárt a sok. Nézzük, miért így kezdem.

Mennyi?

Ha valaki meg akarná nézni az összes eddigi részt, az nagyjából 27600 percet jelentene részenként 30 perccel számolva, ami ugye pisí-, cigi- és ebédszünetekkel együtt kell is. Ez 460 óra, ami több, mint 19 nap. Ezt egyhuzamban ember nem bírná ki élve, úgyhogy, ha napi 12 órát töltünk „csak” vele, akkor 38 nap jönne ki, ami még mindig több, mint egy hónap. Kinek van erre ideje? Ha azonban tudjuk, hogy több, mint 300 filler epizód van, már csak 550 részt kellene végigülni. De ha leszedjük azokat a részeket, amik a manga alapján készültek, mégsem viszik előrébb a történetet, akkor már 399-re csökken a szám. Itt még nincs vége, a fő cselekményszál összesen 186 részt tartalmaz (ezt a cikk végére be is bizonyítom). Na az már rögtön jobb. 93 óra, ami már akár 8 nap alatt teljesíthető napi 12 órával számolva. Hát nem nagyszerű? Most megnézzük közelebbről, hogy is van ez pontosan.

How to use it?

A sorszám után a történetív neve következik, zárójelben a hozzá tartozó részekkel az animéből. Alatta a sztori pár mondatban, hogy ne legyen spoileres. Aztán szigorúan a fő történethez tartozó részek számai.

Alatta a nem főszálhoz tartozó, de mondjuk szereplőkhöz (pl. Hattori Heiji) kapcsolódó, illetve jellemző vagy múltat bemutató érdekes részek számai, ezek ajánlottak a főszál mellé. Ide tartoznak filmek, OVÁ-k és specialok is, illetve

a Magic Kaito 1412 című sorozat jó pár epizódja, ami nem keverendő a simán csak Magic Kaitónak nevezett specialokkal. Végül az összes rész száma (amit nem nehéz kiszámolni), mellette a fő történetbe tartozó részek mennyisége, azt követi az előbb magyarázott részek száma (ami nem tartalmazza a fő történethez tartozók számát) található. Ezeknél a számoknál a filmek, specialok és OVÁ-k is egy résznek számítanak, mivel vannak 1, illetve 2 vagy akár 2 és fél órán át tartó epizódok is.

Vallomás

Utánanéztem, és gyakorlatilag semmit nem láttam még a sorozatból (85 rész), ezért egy angol listából indultam ki, majd kiegészítettem a detectiveconanworld alapján, úgyhogy, ha lenne benne tárgyi tévedés, az emiatt lehetséges, de nem valószínű. A lista 2017 május végéig tartalmazza a részeket.

Történetívek

1. arc:

Conan, avagy a bevezetés (1-128. rész)

Erről nem szükséges túl sok szót ejteni, itt ismerjük meg a főszereplőket és a fő konfliktust.

Fő történet: 1-2; 7; 13; 43; 48-50; 54; 57-58; 128

Érdekes még: 3; 5; 10-12; 18; 20; 27-28;

32; 34-35; 1. film; Magic Kaito 1412 1-2; 76-78; 81-82; 96; 2. film; 100-101; 118

Összes rész: 128 **Fő történet:** 12
Érdekes még: 23+2 Magic Kaito 1412

2. arc:

Haibara (129-175. rész)

Egy volt Fekete Szervezetes tag, Shihō Miyano a testvére halála miatt öngyilkos próbál lenni azzal a szerrel, ami Shinichit is összezsugorította, így egy újabb gyerekestbe zárt felnőttenél bővíti a csapat, Ai Haibarával.

Fő történet: 129; 170-171

Érdekes még: 130-134; 136-137; 3. film; 141-142; 146-147; 153-154; 156-157; 162; 166-168; 174

Összes rész: 47 **Fő történet:** 3
Érdekes még: 21

3. arc:

Vermouth (176-345. rész)

Ai információkat szerez a méregről, miközben a feketeruhások úgy hiszik, hogy sikerült eltenni láb alól. Vermouth, a Fekete Szervezet szexi tagja okozza itt a fő bonyodalmat.

Főtörténet: 176-178; 188-193; 226-227; 230-231; 258-259; 266-272; 277-278; 284-290; 307-311; 335-336; 338-341; 343-345

Érdekes még: 4. film; 199-200; 205-206; 212-213; 1. OVA; 217-218; Magic Kaito 1412 4-5; 219-224; 5. film; 238-242; 253-254; 263-265; 2. OVA; 291-293; 301-302; 304; 7. film; 323-327; 329-330; 333-334; 1. special

Összes rész: 170 **Főtörténet:** 45
Érdekes még: 45+2 Magic Kaito 1412

4. arc:

Mobiltelefon (346-424. rész)

Conan egy mobiltelefont használ Shichiként, és ez lehetőséget ad Rannak, hogy felfedje a titkát, így hősünk inkább megadja neki „Shinichi számát”.

Főtörténet: 361-362; 385-387; 400

Érdekes még: 346-347; 4. OVA; 356; 8. film; 358-359; 381-383; 390-391; 9. film; 394-396; 398-399; 406-408; 421-422

Összes rész: 79 **Főtörténet:** 6
Érdekes még: 23

5. arc:

Kir (425-508. rész)

Conan leleplez egy a Fekete Szervezetbe beépült CIA ügynököt, aki a Kir álnevet kapta.

Főtörténet: 425; 429-430; 462-465; 484-485; 491-504; 507-508

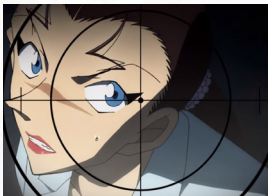
Érdekes még: 10. film; 431-432; 6. OVA; 449; 457-458; 469-470; 11. film; 472-473; 479; 487; 490; 2. special; 12. film

Összes rész: 83 **Főtörténet:** 24
Érdekes még: 16

6/a. arc:

Bourbon (Sherry) (509-704. rész)

Sherry, Ai Haibara Fekete Szervezetes neve volt, így ebben a történetben is fontos szerepet kap, méghozzá a Bourbon nevű tag kilétét fedi fel, aki... Subaru

Okiya? Eközben Masumi Sera is beiratkozik Conanék iskolájába, és együtt bandázik Rannal és Sonokóval, így újabb nyomozóval bővül a csapat.

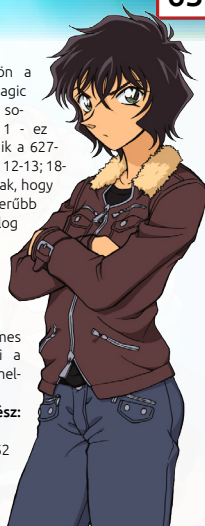
Főtörténet: 509-511; 521-525; 542-543; 563-564; 578-581; 616-623; 646-650; 656-657; 667-668; 671-676; 681-685; 690-691; 699-704

Érdekes még: 515-517; 8. OVA; 13. film; 532-535; 537-538; 9. OVA; 557-561; 568-569; 14. film; 573-574; 10. OVA; 583-587; 592-593; 610-613; 15. film; 11. OVA; 624; *, 651-655; 659-660; 17. film

*ide bejön a 2014-es Magic Kaito 1412 sorozat: 3; 7-11 - ez itt kapcsolódik a 627-628. részhez; 12-13; 18-20; 22-24. Csak, hogy még egyszerűbb legyen a dolog itt megemlítem, hogy a 9. Magic Kaito specialt (2012-es) még érdemes megtekinteni a 1412 előtt/mellett/után.

Összes rész: 196
Főtörténet: 52
Érdekes még: 47+15
Magic Kaito

6/b. arc:

Bourbon (Shuichi Akai) (705-783. rész)

Shuichi Akai egy FBI ügynök, aki fontos szerepet játszik a feketeruhások elleni harcban. Az előző cikkben említett Akemi Miyano fiúja volt, a lány halála után pedig bosszút esküdött. Azóta már ő sincs az élők között. Bourbon pedig Akainak adta ki magát, hogy megbizonyosodjon a haláláról. Röviden ezek az előzményei ennek a történetívnek.

Főtörténet: 705-706; 722-723; 727-728; 731-732; 734; 744-745; 754-756; 759-760; 770-771; 779-783

Érdekes még: 710-715; 724-725; 18. film; 740-741; 746-749; 763-764; 772-773; 19. film

Összes rész: 79 **Főtörténet:** 23
Érdekes még: 20

7. arc:

Rum (784. résztől)

Rum egy magasrangú személy a Fekete Szervezetben, méghozzá a parancsnok helyettese. Nyilván Conan ki akarja deríteni, hogy kicsoda ő. Vajon sikerül neki? Ez a szál még tart, úgyhogy még nem, de pár száz részen belül szerintem meglesz.

Főtörténet: 785-788; 792-793; 810-812; 827-828; 836-837; 849-850; 861-864; 866-867

Érdekes még: 808-809; 20. film; 814-815; 822-823; 830-832; 6. special; 843-844; 847-848; 853-854; 21. film

Összes rész: eddig 77 **Főtörténet:** 21
Érdekes még: 18

Anime logic

Ez a közel 900 rész azonban egy év történéseit meséli el (sőt a 268-608. rész mindössze egy hónapot), ami nagyjából azt jelenti, hogy 2 és fél epizód történik egy nap alatt, ami már az előző cikkben elemzett részek alapján sem lehetséges, mivel egy ügy legalább egy napig tart. Tekintsünk el attól is, hogy az első részekben még faxot használnak, az újakban pedig már okostelefont, mert ha meg ugyanúgy telne az idő az animében, mint a valóságban, akkor pedig Shinichi már kétszer is visszaöregedett volna 17 évesre. Az se lenne jobb.

Ha már alig várjátok, hogy belekezdjétek, akkor megtaláljátok ezt a kis animét Dragonhallon, Uraharashopon és Animefordításokon. Az anime 1000. epizódjánál újra találkozunk, addig is jó szórakozást ehhez a pár részhez!

Források:

<https://www.xerblade.com/p/detective-conan-important-episode-list.htm>
<http://www.detectiveconanworld.com>

Yamada Naoko

- Anime készítés női szemmel

Írta: Venom

A filmrendezés férfi szakma, avagy ezt szokták mondani. Nincs pontos statisztikám, de talán nem lövök mellé, ha azt mondom, hogy talán minden 20 rendezőből 19 férfi. Hogy miért van ez, azt ne boncolgassuk, nem ez a célom. Néha még mindig ott tartunk, hogy kifejezetten meglepődünk, mikor egy komolyabb film élére egy nő rendezőt állítanak. Akár még egy kis előítélet is lehet bennünk. Pedig az elmúlt években egyre másra derül ki, hogy a női rendezők is igenis képesek ledirigálni egy nagyobb filmet, sőt, akár sikerre is vihetik azt..."

Yamada Naoko 1984-ben született Gunma prefektúrában és már kicsi korában eldöntötte, hogy művész lesz. Mindene volt a rajzolás és innen egyenes út vezetett számára a kijótói művészeti egyetemre, melyet elvégezve 20 évesen sikerült is elhelyezkednie egy kisebb stúdiónál, a Kyoto Animationnál. A legelső munkája az *Inuyasha* volt, ahol kisebb animációkat kellett összehoznia, majd miután látták, hogy tehetséges, fentebb léphetett, és az *Air* sorozatnál már vezető animátor volt, bár bevallása szerint elég rossz emlékek-

„...az elmúlt években egyre másra derül ki, hogy a női rendezők is igenis képesek ledirigálni egy nagyobb filmet, sőt, akár sikerre is vihetik azt...”

kel távozott a projektből. A *Clannad*nál már epizód rendező volt, majd 2009-ben, 25 éves korában megkapta a lehetőséget, hogy egy teljes sorozatot levezethessen. Megkapta a *K-On!* rendezői székét.

A *K-On!* látszólag egy borzasztó egyszerű 4koma manga, vagyis rövid 4 paneles vicces jelenetek láncolata. Egy csapat aranyos lány, nagyon aranyos dolgokat csinál, ami helyenként vicces. A stúdióknak már akkor volt egy hasonló projektje, a *Lucky Star* (aminek az elkészítése nem ment simán, de az már más téma), így Yamadának volt alapja, hogy mi az elvárás. Nos, ő viszont nem akart még egy *Lucky Star*. Helyette egy teljesen új megközelítést használt. A harsány humor helyett inkább jobban

fókuszba helyezte a lányokat és azok mindennapjait, méghozzá erősen merítve a saját (szinte még friss) gyerekkori emlényeiből. Már ekkor elkezdett kísérletezni olyan vizuális elemekkel, amiket korábban a *Suzumiya Haruhi* esetén is használtak, mint pl. a különféle kamera effektek, játszadozás a fényekkel, terekkel, hátterekkel. Az egészes sokkal organikusabb érzetet tudott ezzel adni. De itt nem állt meg, az animációt is erősen megújította, míg a *Lucky Star*ban a szereplők állnak vagy sétálnak nagyrészt, a *K-On!*-ban szinte folyamatosan mozgásban van mindenki, egymással érintkezve, ki és be lépnek a kamera látószögébe.

Elheez jönnek a szándékos "hibák", pl. számmra az egyik legérdekesebb animációs bravúr, mikor a lányok csak sétálnak fel a lépcsőn, ki-ki a maga tempójában, módján, majd az egyikük csak egy pillanatra megbotlik, nem esik el, csak láthatóan egy másodpercre elveszti az egyensúlyát... ez a kis apróság valami hihetetlen mélységet tud adni a legegyszerűbb jelenetnek is. Yamada pedig a mestere lett ezeknek. A második szezonra már kétszer annyi epizódot kapott és sokkal rutinosabban vágott neki. Ezúttal már volt ideje a történetet is kipofozni, ugyanis a K-On! nem igazán szól semmiről. Mégis, a végére Yamada apránként felfűzte a részeket valami nagyon megható alapra. Ez pedig az idő múlása, ahogy a lányok egyre jobban szembesülnek azzal, hogy hamarosan eljön a gyerekkor vége és ezzel együtt a búcsú ideje is egymástól. Minden, amit összehoztak a suliban dobozba kerül, amint talán egyszer valaki előszed, de az ő életük megy tovább és sosem fognak visszatérni. Yamada finoman árnyalt rendezésének legszebb példája, hogy a nézőből hihetetlen erőteljes érzelmeket képes kiváltani, egész apróságokkal. A siker pedig nem maradt el, a K-On! ma már az animétörténelem része. Yamada pedig megkapta az első filmes rendezés jogát, leforgathatta a K-On! mozifilmet, mely szintén hatalmas sikert aratott.

A következő projektje a *Tamako Market* (*AniMagazin* 37. szám) lett, mely

tovább vitte a K-On!-nal lefektetett alapokat. Ezúttal jelentősen kibővítve és egy új elemet, a szerelmet behozva. Bár szemmel láthatóan ez volt számára a legnagyobb kihívás, hiszen Yamada nagyon igyekszik beleélni magát a szereplői helyzetébe és lássuk be, ő maga is csak egy csendes fiatal hölgy, aki a szavát se nagyon emeli fel, nemhogy kétkézzel szórja a tanácsokat szerelm témában. Így a *Tamako Market* és a lezárása a *Tamako Love Story* inkább tűnik útvonal keresésnek, nem csak a történet szereplőinek, de magának a rendezőnek is.

A *Tamako Love Story* kifejezetten gyönyörű film lett, tele kétségekkel, fé-

lelmekkel, kínos helyzetekkel, amikor a gyerek már érzi, hogy lassan eljön a pillanat, amikor felnőtt lesz és meg kell hoznia olyan döntéseket, ami ki fog hatni az egész életére. Kicsit hasonló a történet, mint a *Ghiblis Whisper of the Heart*é, hasonlóan visszafogottan, de bravúrosan megoldva. Akárcsak a K-On! végén, itt is van egy egységes üzenet, hogy merjünk szembenézni a jövőnkkel, álljunk ki magunkért, ne fussunk el a felelősségek vagy a döntések elől. Mert ettől leszünk felnőttek.

Yamada pedig bebizonyította, hogy tényleg felnőtt a rendezői szerephez. Még alig 30 éves, de már a legnagyobb anime rendezők között emlegetik. Pedig csak pár rendezés van a háta mögött. Yamada Naoko, akárcsak történeteinek hősnői, bátran néz a jövőbe, ahol remélhetőleg még sok olyan film vár rá, mint a *Koe no Katachi*. Biztosak lehetünk benne, hogy 2018-ban is hallani fogunk róla, ugyanis már javában dolgozik az új filmjén... nem győzzük várni.

„Yamada pedig bebizonyította, hogy tényleg felnőtt a rendezői szerephez.”

Hogyan élnek a seiyuuk?

Írta: Jucuky

Az előző cikkemben egy fél mondatban utaltam rá, hogy manapság a seiyuuk amolyan fél-idol státuszban vannak Japánban. Most azt szeretném kicsit körbejárni, hogy pontosan mit is jelent ez a fél-idol státusz a magánéletükre vonatkozóan.

Gondolom az idol jelenséggel már mindenki találkozott, aki kicsit is elmélyedt Japán kulturális életében. Animék, mangák, játékok tucatjai foglalkoznak ezzel a témával, ám ezen művek legtöbbje sok mindent kihagy és inkább a csillogó felszínt igyekszik kihangsúlyozni velük kapcsolatban. Jelenleg az egyik leghitelesebb idolos széria az *Idolish* 7 címet viselő játék. Ebben nem csak a jó oldalát mutatják be ennek az életnek, hanem a hátulütőit is, úgy mint szakmai rivalizálás, mélypontok és magánéleti gondok, ugyanakkor még ez is jótékonyan

elhallgat sok, tudott vagy sejtethető dolgot, ami emögött a világ mögött van.

Japánban az idolok példaképek, akik a teljesítményükkel hívják fel leginkább magukra a figyelmet. A legkisebb botlás a karrier végét jelentheti számukra, azonban ez kétélű fegyver. Egyrészt jó, hiszen nem a magánéleti zűrjeik vagy az üres kirakételek teszik őket sztárokka, hanem a kemény munka, amit befektetnek. Másrészt viszont ez a tisztaságkultusz, és ez a cinikus csönd, amire minden téren kényszerítik őket, rengeteg visszaélésre ad okot. Arról nem is beszélve, hogy az újrakezdés lehetősége mindenkinek kellene, hogy járjon.

Az elmúlt években több visszásságra is fény derült. Igaz Koreában történt meg az eset, de a 27 éves **Dzang Dza-Jeon** 2009-es halála elég nagy port kavart. A *Boys Over Flowers*-ben szereplő fiatal nő búcsúlevelében leírta, hogy akarata ellenére befolyásos embereknek nyújtott szexuális szolgáltatásokra kényszerítették, mindamellett pedig anyagilag kizsákmányolták. De Japánban is akadnak egészen hajmeresztő esetek. Nyílt titok, hogy a sztároknak éjszakai pillangókat fogadnak, hogy így vezessék le az ösztöneiket párkapcsolatok helyett, vagy mélyen titkolni kell, ha mégis tartós kapcsolat alakult ki. **Akanshi Jin**, a KAT-TUN nevű popzenei együttes korábbi frontembere csak azután nősült meg, hogy elég viharos körülmények között hagyta ott a csapatot. Szintén korábbi KAT-TUN tag volt **Tanaka Kouki**, akit a

„....a seiyuuk amolyan fél-idol státuszban vannak Japánban. Most azt szeretném kicsit körbejárni, hogy pontosan mit is jelent ez a fél-idol státusz a magánéletükre vonatkozóan.”

közelmúltban marihuánával fogtak meg a rendőrök és erősen kétséges, hogy mi lesz a karrierje sorsa, tekintetbe véve a korábbi ügyes-bajos dolgait. És gyaníthatóan nem ő az egyetlen sztár, aki illegális szerekekkel él a nyomáskényszer alatt vagy aféle csendes lázadásként. Nem régi eset Minagishi Minami esete, akit egy fiú társaságában fényképeztek le egyértelmű randevűhelyzetben. Botrány lett belőle, míg végül az énekesnő a haját leborotváltva kért bocsánatot egy olyan dologért, ami egy fiatal lány életének természetes része kellene legyen. És a sort még lehetne folytatni számunkra teljesen megdöbbentő esetekkel. Sajnos csak sejtetni lehet, hogy mindez a jéghegy csúcsa, ennél sokkal sötétebb részletek is lappanghatnak a tökéletesnek hazudott idolvilág csillogása alatt.

A seiyuuk ebből a szempontból jobb helyzetben vannak. Léteznek úgynevezett idolseiyuuk, mint **Miyano Mamoru** vagy **Mizuki Nana**, akik már inkább idolként számíthatnak, semmint seiyuuknak, azonban a legtöbb seiyuu maga dönti el, mennyire mélyen engedi be a rajongókat a magánéletébe. Ugyanakkor az emberek egyre inkább kíváncsiak a színészekre a mikrofon mögött.

Akanshi Jin

Mizuki Nana

Rengeteg magazin foglalkozik már velük, sok közönségtalálkozót szerveznek, és mint azt a korábbi cikkemben említettem, a hangszínészektől zenelelkes színeskednek, TV-s és rádiós műsorokat vezetnek, így valamennyire az idolokhoz hasonlóan a figyelem középpontjába kerülnek. Főleg a fiatalabb generáció aktív twitterező, naponta posztolnak mindenféle, a karrierjüket vagy a privát életüket érintő dolgokat, de szinte soha nem bulvárszinten. Inkább csak lényegtelen apróságok: hol és mit vacsoráztak, hol és mit csináltak ismert barátokkal, és egyéb ilyesmi mindennapos apróságok.

Ennek az egyre fokozódó figyelemnek az ellenére még tényleg viszonylag szabadon házasodhatnak, alapíthatnak családot. Ismert és híres seiyuuk éppúgy, mint kevésbé ismert társaik. 2015-ben jelentette be **Yonaga Tsubasa**, akit olyan szerepekben hallhatunk, mint például a *Free!* **Hazuki Nagisája**, vagy a *Love Stage!* **Sena Izumija**, hogy feleségül vette a vele egy cégnél dolgozó kolléganőjét, **Nishigaki Yukát**. 2016 nyarán, az akkor 25 éves **Hanabe Natsuki** újságolta el rádióműsorában, hogy megnősült. A fiatal seiyuu, aki korán elvesztette a szüleit, majd a

házassága előtt nem sokkal az öt felnevelő nagymamáját, egy meglepően őszinte vallomásban fedte fel, hogy mindig is vágya volt egy saját család. A *Yuri!!! on Ice* tehetséges főhősné, **Katsuki Yuurinak** hangot adó **Toyonaga Toshiyuki** négy év együttjárás után kötötte össze életét a feleségével, aki nem része a seiyuuparnak. A *Touken Ranbu* egyik sztárja **Ichiki Mitsuhiro** szintén kolléganőjét, **Inoue Nanát** vette feleségül. Ugyanígy kolléganőjébe szeretett bele az *OverLord* főszereplőjét játszó **Hino Satsohi**, aki blogján mondta el, hogy a szerelem előtt barátok voltak **Nakajima Sakival**. A *Kamisama Hajimemashita* **Tomoéját** életre keltő **Tachibana Shinnosuke** gyönyörű szavakkal festette le, milyen fontos szerepet tölt be az életében újdonsült felesége **Takahashi Ao**.

A BL műfaj egyik koronázatlan királya, **Yonaga Tsubasa** legjobb barátainak az

Ichiki Mitsuhiro és Inoue Nana

Tachibana Shinnosuke és Takahashi Ao

egyike, a mostanában egyre többet foglalkoztatott **Satou Takuya**. Temérdek lemez fűződik a nevéhez, amin kihasználva, hogy mennyire sokfajta hangja van, mindenféle karakterként hallhattuk. Mellette pedig már évek óta házas. A felesége civil hölgy lehet, mert soha nem árult el többet a kapcsolatukról.

Persze nem csak a férfiak, hanem a hölgyek között is szép számmal akad házas és családanya. **Sawashiro Miyuki** 2014-ben hozta nyilvánosságra, hogy férjhez ment, ám a választottjáról nem lehet sokat tudni, hiszen civil. Hozzá hasonlóan az *Akatsuki no Yona* merész és bátor hercegnőjének hangot adó **Saito Chiwa** is egy civil férfit

választott élete párjának és azóta egy kislány édesanyja. **Hikasa Youko** szintén nem sokat árult el a szeretett férjéről, ám biztosan nagyon boldog volt, mikor összekötötték az életüket, hiszen korábban már sokszor elmondta, mennyire szeretne férjhez menni.

Idén év elején derült ki, hogy bekötötték a Seiyuu Awards díjas **Satou Rina** fejét, sőt egy kisbaba érkezésének is örülhetnek a férjével. Ugyancsak egyszerre jelentette be a házasságát és a terhességét a *Teketsu no Orphans* alcímet viselő *Gundam* sorozat főhősnőjének, **Kudelina Aina Bernsteinnek** hangot adó **Terasaki Yuka**.

Saito Chiwa

A seiyuuvilág legismertebb házaspárja a **Suzumura Kenichi** és **Sakamoto Maaya** házaspár, akiket sokan ismerhetnek az *Ouran High School Host Club* című vígjátékából. Sakamoto Maaya a talpraesett hősőt, **Fujioka Haruhit** játszotta, míg Suzumura Kenichi az egyik, belé szerelmes Hitachiin fiút, **Kaorut**. Suzu nem győzi hangsúlyozni, mennyire szereti a feleségét, és sokat emlegeti nyilvánosan.

Sakamoto Maaya pedig azt mesélte el, hogy a szoros napirendjük ellenére mindig szánnak időt a közös vacsorára és a meg-hitt beszélgetésekre, mert fontos nekik, hogy meg tudják őrizni a kapcsolatukat. 2011-ben kötöttek házasságot. Termé-

szetesen a sort lehetne folytatni tovább, hiszen a most aktív seiyuuk egy elég nagy része boldog családi életet él és emiatt semmi hátrány nem érte őket.

Sajnos azonban még ezzel együtt sem teljesen mentes ez a világ a kellemetlen esetektől, mikor a sajtó, vagy a rajongók túlkapásai miatt egy-egy seiyuu olyan helyzetbe keveredik, ami a magánéletét és a karrierjét fenyegeti. **Midorikawa Hikaru** egy megalázó eset után döntött úgy, hogy bezárja a blogját. Bár pont ő az egyik legvisszafogottabb életet élő seiyuu, aki a magánszférájába nem igen enged bepillantást, mégis alaptalanul megvádolták az-za, hogy megcsalja a feleségét. Ezek után döntött úgy, hogy még inkább szeretne elvonulni a közönség szemei elől. Hasonlóan kellemetlen volt tavaly nyáron **Kamiya Hiroshi** esete, mikor egy kislánnyal a karján fényképezték le, és a sajtó kitergegette a feltételezett házasságát, illetve gyermekvállalását. Függetlenül attól, hogy igaz volt vagy sem, nem szabadott volna ennek a cikknek megjelennie, hiszen nem véletlenül nem beszélt ő sem életének erről a szeletéről. A *Nanbaka* és az *Akame ga Kill* vezető színésznője, **Akesaka Satomi** 2015 januárjában jelezte, hogy twitteren zaklatják és bár blokkolta a felhasználót, mélyen megrázta a helyzet. Az egyik legsúlyosabb visszaélési eset volt **Miyano Mamorué**. Mamo-chan beinduló karrierje elején tudatta a közönséggel, hogy az akkor még

csak barátjánője, akivel gimnáziumban ismerkedtek meg, gyermeket hord a szíve alatt. Őszintén elmondta, hogy nekik ez hatalmas csoda, hiszen korábban nála meddőséget állapítottak meg, és nem sok reményük lehetett a közös gyermekre. Ám a várt megértés helyett néhány elvetemült fan nekitámadt, és akadtak, akik attól sem riadtak vissza, hogy a kismama és a baba halálát kívánják. Ezek után érthető, hogy Mamo-chan a felesége kívánságát figyelembe véve teljesen elzárta a családját a külvilágtól, meghagyva a lehetőséget a fiának, hogy a gyermekeiét nyugalomban töltsse, felnőttként pedig civil maradhas-son, ha ez a szándéka.

Miyano Mamoru

Nyilván még Japánban sem lehet teljesen elfojtani a pletykákat, így az elmúlt években számtalan párosról keltek szárnyra híresztelések. Ezek olykor teljesen alaptalannak bizonyultak, de olykor előfordult, hogy fején találták a szöveget. A legutóbbi ilyen eset napjaink legfelkapottabb színésznője **Hanazawa Kana** és a *Kuroko no Basuke* főhősét megformáló **Ono Kensho** románcra volt. Miután egy műsor „lebuktatta” őket, bevallották, hogy komoly kapcsolatban élnek egymással. Bár HanaKana már inkább idolstátuszban van és Ono Kensho is eléggé ismert, nagyobb felzúdulás nélkül lezajlott az eset. Kana-chan nem először volt ekkor szóbeszéd célpontja.

Hanazawa Kana

Sokáig rebezsgették, hogy **Kaji Yuuki** kedvese, ám ez soha nem nyert bizonyítást.

A nemrégén rendezett *Prince of Tennis* rendezvény kapcsán ismét fellobban-tak a pletykák **Suwabe Junichi** és **Mina-gawa Junko** házasságáról, amit korábban mind a két színész megcáfolt, és a mostani pletykákra sem reagáltak érdemben. Ugyancsak süttognak arról, hogy **Suzuki Tatsuhisa** egy énekesnő oldalán találta meg a boldogságot, ahogy **Taniyama Kis-hou** sem úszta meg, hogy összehoronzálják például a *KonoSuba* lüke istennőjét, **Aquat** megformáló **Amamiya Sorával** egy rossz időben kitett twitter üzenet miatt. Utóbbi eset félig-meddig beillik a rossz példákba, hiszen Amamiya Sora különösen sok bántást kapott közvetlenül ez után. Egy időben **Irina Miyu** és a *Sword Art Online* főhősnőjének, **Asunának** hangot adó, rop-pant bájos **Tomatsu Haruka** kapcsolata is téma volt.

Érdekességként van egy apróság, amiről két szót szeretnék szólni: az általam csak „brománcnak” nevezett jelenség. A seiyuu világában vannak legendásan nagy barátságok, híres párosok, amik kicsit megmozgatják a rajongók fantáziáját. Persze ezt nem szabad soha véresen komolyan venni, ám mégis sok női és bizony sok férfi rajongó is teljesen el tud csábulni egy-egy szoros, egyenmű barátság láttán, amikor például kedvenceik bájosan összebújva mutatkoznak vagy aranyosan lökött dolgo-

Shimazaki Nobunaga és Matsuoka Yoshitsugu

kat produkálnak az egymás és a mi szórakoztatásunkra. 2015-ben készítették egy felmérést a rajongók kedvenc párosairól, ahol a legjobb húszban a **Matsuoka Yoshitsugu** és **Kayano Ai** pároson kívül csak egyenmű párok szerepeltek és maga Tsugu is ott volt a listán még egyszer a legjobb barátja, **Shimazaki Nobunaga** mellett. Azonban, mint mondtam, ez csak egyfajta játék rajongók és seiyuuk között, nincs mélyebb jelentése a közeli barátságnál, vagy ha van is, azt nem fogják az orrunkra kötni érthető okokból.

És vannak olyan seiyuuk, akik a nyilvánosságát a legteljesebb mértékben kizárják a belső magánéletükből. Ilyen többek

Toriumi Kousuke

között **Toriumi Kousuke**. A 44 éves színész igazi veteránnak számít, hiszen több mint 20 éve pályán van és ez idő alatt számtalan szerepben hallhatta a közönség, úgy sorozatokban, mint otome játékokban vagy BLCD-ken. Annak ellenére, hogy a szakma egyik meghatározó neve, és a közönség legalább annyira szereti, mint a kollégái, meglehetősen keveset lehet tudni arról, hogyan él. Egy interjút adott, amiben a családjáról, a szüleiről és a testvéreiről mesélt, de az is majdnem 10 éves. Ezt leszámítva leginkább a szakmai életéről vagy az életfilozófiájáról oszt meg információkat, de ezen túl nem megy és sok mindent inkább a barátaitól, kollégáitól tudunk róla. Egy fél évig ugyan volt twitter fiókja, ám az csak a könyvének megjelenése miatt volt, és azóta bezárta, ahogy azt kezdetben ígérte is, így az egyik legtitkosabb seiyuu a vidéken.

Igazság szerint ez a kis összefoglaló csak a jéghegy csúcsa, de remélem egy kevés betekintést tudtam adni abba, hogy miért van, hogy a seiyuuk még most elég egészségesen meg tudják élni a rajongást, jellemzően nagyobb túlkapások nélkül és anélkül, hogy ez a munkájuk rovására menne. Nem tökéletes, és mindig lesznek örült rajongók, de jó lenne, ha nagyobb részben úgy élhetnék az életüket, ahogy szeretnék és akivel szeretnék.

Apocalypse no Toride

- egy klaszikus zombi történet néhány meglepetéssel

Írta: A. Kristóf

Pár szót a szerzőkről: Yuu Kuraishi jelenleg pályakezdőnek számít, két említésre méltó művét ismerjük eddig, a *My Wife is Wagatsuma-sant* és az *Apocalypse no Toridét*. Akárcsak az író, úgy a rajzoló Kazu Inabe is eléggé ismeretlen még, nem találtam róla információt, hogy milyen más művei lehetnek még fel.

Így tehát elmondható, hogy egy friss páros művét olvashatjuk, de még mielőtt ez valakit eltántorítana, aggodalomra semmi ok, mind a történet, mind a rajzolási stílus megállja a helyét.

Bevezető...

Még mielőtt elkezdeném leírni a véleményemet és, hogy miért javaslom olvasásra a mangát, szükségesnek érzem megemlíteni, miért is választottam ezúttal ezt a művet. Még pár évvel ezelőtt kezdtem el olvasni, de lassan jöttek a frissítések hozzá, így abbahagytam, majd pár hónapja nekifutásból elolvastam az utolsó 8-10 fejezetet. Ezt követően természetesen újraolvastam az egész mangát is. Azért gondoltam, hogy írok róla, mert feltűnt, hogy magyar körökben nem ismert a történet, gondolkodtam itt magyar fan oldalakra, fordítókra vagy egyszerű fórumokra. Mindössze egy cikket találtam róla magyar nyelven, ami még akkor íródott, amikor a manga egészen az elején tartott, illetve egy helyen említik, hogy valaki készített/készít hozzá fordítást, de azt nem találtam meg.

Összegezve tehát úgy éreztem, hogy indokolt híresztelni a mangát, mivel biztos vagyok benne, hogy a horror és gore kedvelői örömeiket lelik majd benne. De akik inkább a rövid, de csavaros történeteket kedvelik, azok se fognak csalódní.

Horrorra fel!

Néhány szót a történetről és a környezetéről...

Történetünk főhőse Madea Yoshiaki, aki 16 évesen nevelőintézetbe kerül, amint később kiderül hamisan vádolják meg gyilkossággal, ez pedig nem éppen a legfényesebb kezdet egy fiatal életében. A helyzetet tovább fokozza, hogy a cellatársai a börtön hírhedt bajkeverői, olyan alakok, akikkel nem igazán szerencsés együtt lóg-

„...cellatársai a börtön hírhedt bajkeverői, olyan alakok akikkel nem igazán szerencsés együtt lógni. Kivéve persze, ha időközben kitör egy zombi apokaliszisz...”

ni. Kivéve persze, ha időközben kitör egy zombi apokaliszisz, mert ebben az esetben aligha kívánhatna valaki ennél jobb helyzetet. Igen, komolyan mondom, nincs is jobb, mint négy fallal elválasztva lenni attól a világtól, ami éppen a szemed előtt pusztul el és hull darabjaira. Mindeközben csak három olyan srácra számíthatsz, akik jóformán a bajkeverés és az extrém körülmények közötti túlélésen kívül semmi másra nem értenek.

Ebből a kicsit sem megszokott helyzetből

indít a történetünk, ami majd szépen kibontakozik egy jól átgondolt és komplex eseménysorozattá. A manga rövid, éppen ezért nincsenek benne „filler”-ek, leszámítva a 3 kiegészítő fejezetet. Minden egyes fejezet lényeges információt szolgáltat az olvasó számára. Összintén szólva, még a 3 plusz fejezet is fontos célt szolgált, betekintést enged számunkra abba, hogyan próbálták meg túlélni az emberek a bekövetkező világégést.

A történet nem mellőzi a szereplők bemutatását sem, elmeséli főhőseink múltját is (nem csak a 4-es cella lakóinak, hanem az összes többi fontos szereplő háttértörtéte is fényderül), ezáltal, túl a rengeteg vérengzésen egy igen összetett és jól átlátható képet kapunk arról, hogy ki kicsoda, és miért cselekszik úgy ahogy. Személy szerint élveztem, hogy egy-egy véres fejezet között bepillantást nyertünk a múltba is. A manga nagyon jól eltalált módon téri a véres jeleneteket azáltal, hogy bizonyos helyekre visszaemlékezéseket tett be az író. Így a mű maga nem csak egy egyszerű véres világégés történet, hanem egy jól megírt és érdekfeszítő történet is.

A manga rajzolási stílusa...

Itt szinte azonnal szembetűnik, hogy a mangaka elsősorban a személyekre koncentrált. Jóformán minden egyes alkalommal észrevehető, hogy a karakterekkel ellentétben a háttér nagyvonalakban, elhanyagolva van megrajzolva. Csak akkor dolgozta ki a mangaka, ha az valóban szükséges volt. Ugyanakkor nagyon élénk, valószínű és érzelmekkel teli arckifejezéseket kaptak a szereplők. Ez a két dolog együtt egy sajátos stílust ad az egész mangának. Gyakran éreztem úgy, mintha a szereplőink „lebegnének”, azaz a háttér alig látszott, így nem volt a karakter egy helyhez kötve, ezáltal szabadon engedve az olvasó fantáziáját. Ilyen eset például a nevelőintézet ebédlője, egy nagyvonalakban megrajzolt helyiség, így az olvasó olyanok képzelheti el, amilyenek akarja, a saját tapasztalatai/élményei szerint. Szerintem ez is nagyban hozzájárul ahhoz, hogy élénken érezze az olvasó a mangát, kicsit mindig a fantáziánk is hozzácsövéződik a helyekhez, cselekményekhez.

A főszereplők bemutatása...

Madeda Yoshiaki:ő a történet első számú főhőse, ennek ellenére egy teljesen hétköznapi személy, átlagos 16 éves alkattal. Személyiségét tekintve határozott igazságérzettel rendelkezik és nem akarja hátrahagyni egy bajtársát sem. A történet

elejéig az életét talán legjobban az „abszolút átlagos” jelzővel lehetne leírni.

A manga elején tartózkodik a harcától, de a körülményeknek köszönhetően hamar megtanulja megvédeni magát a fertőzöttekkel szemben. Kicsit esetlen marad egészen a manga végéig, jellemét tekintve az a fajta visszafogott jófiú, aki mindig csak jót akar, de túl félénk, és csak ritkán vagy kritikus körülmények között tud határozott lenni.

Yoshioka Masafumi: a 4-es cella egyik lakója, egész pontosan nem lehet tudni, hogy miért került a fegyintézetbe. Megjelenését tekintve egy átlagos, izmos testalkatú, szőke, vállig érő hajú srác, akit a hosszú haja miatt gyakran lánynak néznek. Személyiségét tekintve nyílt, energetikus,

állandóan kész a harcra és a bajkeverésre. Emellett képzett a kés használatban és a kocsis feltörésben is. Érdekesség, hogy gyakorlatilag mindig hord magánál kést.

Iwakura Gou: ő is a 4-es cella rabja, egy magas, izmos testű és kemény kötésű srác, fekete tüskés hajjal, valamint lőtt sebekkel az altestén. Egy jószívű, tettekre kész személy, aki veszélyes helyzetekben is képes gyorsan és helyesen reagálni. Figyel a körülötte lévőkre és megpróbálja őket megvédeni. A múltjából kiderül, hogy különös kapcsolatot köti Madeához. Mindezek mellett hatalmas fizikai erőt is képvisel, mely igen jól jön a fertőzöttek elleni harc során.

Yamanoi Mitsuru: ő is egy átlagos testalkatú srác, kiemelkedő intelligenciával. Szemüveget hord, és a karakterének megfelelően szinte mindig megtalálható az arcán a gúnymosoly. Személyisége arrogáns, gyakran sérteget és lenéz másokat, amiért nem olyan okosak, mint ő. Ő az, aki a leghamarabb jön rá a körülötte történő események értelmére (hogyan terjed a vírus stb.), nem okoz gondot számára, hogy feláldozzon bárkit ahhoz, hogy megoldjon egy problémát. Múltját tekintve igen komplikált, gyilkosságért ül. Két beceneve is van: Noiman és Neumann, mindkét név (a magyar születésű, később amerikai állampolgár és lakos) Neumann Jánosra utal, aki a XX. század második felének tudományos úttörője volt, számtalan területen alkotott maradandót és

nyert emiatt rangos kitüntetést. Ez a becenév emiatt passzol mind a karakter személyiségéhez, mind pedig az egójához.

Összegezve Noiman gyors észjárása gyakran kíségeti hőseinket és a történet előrehaladtát is nagyban elősegíti.

Hitotsukabuto Kiyoharu: ő a 6-os cella főnöke, majd - miután az intézet igazgató meg nem magyarozott okok miatt meghal - az egész fegyintézet új elnöke is. Alkatát tekintve magas, izmos, kopasz, akinek az orrán van egy hatalmas sebhely egy személygépkocsi balesetből, ami miatt csak mankóval tud járni. Egy igazi vezéregyenység, olyan erős, mint Iwakura, intelligens mint Noiman és legalább annyira nyílt személyiség, mint Yoshioka. Nem egy rosszindulatú karakter, habár gyakran nem bántik kesztűs kézzel a 4-es cella rabjaival, ennek ellenére végig segíti őket, amikor szükség van rá.

Hanabate Shinpei: ő az első nem fertőzött ember, akibe belebotlanak főhőseink a külvilágban, a 8. fejezet végén találkozunk vele. Testalkatát tekintve egy az átlagnál valamivel magasabb, keménykötésű és fekete göndör hajú ember, aki a haját egy fejkötővel fedi el. Személyiségét tekintve teljesen nyílt, minden érzését azonnal kimondja legyen az öröm, bánat, aggodalom stb. Nagyon örül, amikor más nem fertőzött embereket talál, és segítőkész is.

Emellett magával hordja fiát Rikut is (Rikkunként szóltja), aki azonban fertőzött és át is alakult már. Ebből a szempontból nem hajlandó elfogadni a valóságot, még mindig azt hajtogatja, hogy az ő fia, és nem hajlandó hátrahagyni. Emiatt nagyon megőrül, amikor megtudja, hogy létezhet egy gyógyír a betegségre. Emellett az eredeti japán szövegben Kansai akcentussal beszél, ahogy az útítársa Kasahara Yuuji is.

Dr. Sakagami és felesége: Sakagami-val már csak fertőzött formában találkozunk, ő és a felesége kutatók, akik a vírus elleni gyógyszert kutatták, azonban időközben a férj maga is fertőzött lesz, és úgynevezett „Bokor”-rá alakul. Később a felesége mindent megtesz, hogy az ellenszert elkészíthesse, így találkozik főhőseinkkel is.

„Bokor”: ez egy gyújtónév, olyan fertőzöttekre utal, akik kiemelkednek a többiek közül. Nemcsak hogy képesek irányítani a többi fertőzöttet, hanem megőrizték emberi mivoltukat is. Nem külső formájuk

kat, hanem - ahogy az később kiderül - a tudatukat sikerült megtartaniuk. Ők afféle „boss”-okként is leírhatóak, habár sosem kimondottan megölni akarják főhőseinket, sokkal inkább csak érdeklődést mutatnak irántuk.

Összegzés...

Talán ez eddig nem derült ki, de a manga hordoz magában egy komoly filozófiai eszmefuttatást is. Egy adott pillanatban felmerül a kérdés, hogy nem-e a „bokor” az új szuperfaj a föld felszínén. Ez egy aprócska szegmense a történetnek, de mindenképp figyelemre méltó és elgondolkodtató, ahogy a mangában felvázolásra kerül.

Végezetül a manga szerintem egy jól eltalált és megírt mű, sikerült nagyon jól vegyíteni a horror és gore jeleneteket egy kis érdekes történettel, némi filozófiával és persze itt-ott előforduló humorral is. Elsősorban azoknak ajánlom, akik a horrort és a gore-t kedvelik, bátran merem állítani, hogy nem fognak csalódni benne. Emel-

lett, aki szeretne egy nem éppen megszokott zombis történetet olvasni, vagy csak keres egy relatív rövid, de érdekes történetet, amiben nem gond a sok vér, annak is bátran ajánlom.

Hiányosságnak talán elmondható, hogy a történet itt-ott hagy némi fekete foltot maga után, valószínűleg azért, mert nincs elég hely mindent elmagyarázni ennyi kötetben, de ettől eltekintve én nem találtam más hiányosságot benne.

Személyes vélemény...

Az Apocalypse no Toride egy igazi ingyencsés a horror és gore kedvelői számára, egy olyan alkotás, amit szívesen újraolvas az ember. Habár a történet sablonosnak tűnhet, de egy teljesen eltérő és kreatív ötletekkel teli zombi apokaliszisztszerű mesél.

Amit igazán sajnállok az az, hogy ebből a mangából nem készült anime adaptáció. A rengeteg véres jelenete és könnyed történetvezetése szerintem lehetővé tenné, hogy változtatás nélkül megállja a helyét anémeként is.

Író: Yuu Kuraishi.

Manga Rajzoló: Kazu Inabe

Állapot: Befejezett

Hossz: 45 fejezetet, valamint egy lezáró fejezetet a manga végén, a 45 fejezetehez tartozik 3 kiegészítő rövid fejezet. (a rövid fejezetek címei: Common Lovers, King Biscuit Game, All Apologies)

Aktiv időszak: 2012-től 2016-ig.

Stílus: akció, dráma, kaland, horror, misztikus, pszichológiai, Sci-fi, shounen

Felhasznált irodalom:

https://en.wikipedia.org/wiki/John_von_Neumann

http://apocalypse-no-toride.wikia.com/wiki/Apocalypse_no_Toride_Wiki

Mesés bútorok, kiegészítők Japánból figurákhoz, Obitsu babákhoz

írta: Usako

Figuravilág

Már egy ideje vonz a babák világa, illetve szeretem a nendoroid figurákat is, éppen ezért figyeltem fel a Japánban kapható élethű kiegészítőkre. A legtöbb ilyen kelléket a Re-Ment cég gyártja, a hűtőtől kezdve az íróasztalon át minden van, sőt ezekhez tartozó kellékek is (élelmiszerek, ceruzák, minden).

Amiért lenyűgözök, az tényleg az élethűségük, és persze kis méretük miatt a cukiságuk is. Szinte mindenféle méretben kaphatóak, figmához, nendoroidhoz is, illetve vannak nagyobb babákhoz, figurákhoz való is, például pure neemo és obitsu.

Aki nem ismerné őket, leírnám, hogy kaphatóak belőlük karakterbabák is kézen, de kaphatók „üres” babák, és testek többféle méretben, melyeknek magunk festhetjük arcot (face up). Obitsuból kapható 11 cm-től egészen a nagy 50 cm-s testekig, ízületes babák, mindenük mozgatható, jól pózoltathatók.

A pure neemo (Azone) sor már ennél kötöttebb xs-s-m-l méretekben kapható, a térd és a könyök ízület emberszerűbb kialakítást kapott, viszont nem annyira hajlíthatók, mint egy obitsu. A bőrszínt is válogathatjuk white, normal, flesh, clear, black, illetve obitsunál a felnőtt 27 cm-s változatoknál férfiból van izmos test és slim, illetve hölgyeknél s-m-l mellméret. Létezik mágneses obitsu test is, melynek talpán mágnes van, így talapzatra tehető.

pure neemóhoz és obitsuhoz is kaphatók kézfejek, különféle pózokban, például fegyvert markoló, békét mutató.

Fejcskéből kapható „lyukas” (a szemeknek lyuk van hagyva, így külön tehetünk bele üveg, vagy műanyag szemeket), és sima, melyre mi magunk festhetjük meg a szemeket is (vagy ragasztjuk, a kapható sablonokkal, matricákkal egyedi baba hozható létre). Ezeken kívül kapható még olyan fej, ami előre hajazott (hair implanted head), illetve simák is, melyhez pároka vehető, vagy mi magunk hajazhatjuk meg (ehhez is kapható doll hair). Amiket eddig említettem mind-mind kaphatóak az amiami.com, illetve hjl.com oldalakon,

csak hogy az ismertebbeket említsem. Babásoknak még jól jöhet a mimiwoo.com, ingyenes posta van. Az obitsu újabb vonala már jobban hasonlít a pure neemora, a széria neve Obitsu24. (bal alsó kép). A 11cm-s változatra nendoroid fejet is szoktak tenni, így jobb mozgást kölcsönözve a karakternek. Ennyit röviden a babákról gyors talpalón, nézzük a kiegészítőket.

Nekem személyes kedvencem a Re-Ment Rilakkuma termékei. Ami rögtön elrabolta a szívem, az nem más, mint a hűtőszekrényük, mert annyira élethű (kapható sima hagyományos fehér változatban is), minden kis fiók kihúzható, van fagyasztó rész is, a rácsok külön betehetők

(1930 yen). Méretben 21 cm magas, kiváló mozgatható figurák, babák diorámájához (a mellétt baba 23 cm magas). (középső kép)

Ehhez a hűtőhöz a Re-Ment a Rilakkuma Natural Market Boxot ajánlja (3020 yen a teljes szett), ez a készlet 8 db kis dobozt tartalmaz, benne különböző gyümölcsökkel, zöldségekkel, sütivel, hűtőbe való holmikkal. A Rilakkuma változatok attól is különlegese, hogy minden (ami csak lehet) macifej alakú, vagy más aranyos medvék megoldással készülnek, például a kis eprek a tányérban is macifej alakúak, a pirítós, és a kis kekszek is, és még az üdítő pohárnak is macifüle van. (jobb alsó kép)

Pure Neemo S

Obitsu 11cm

Obitsu 23cm

Obitsu 24

Figuravilág

Még egy nagyon különleges kiegészítő a Rilakkuma Nonbiri Kotatsu szett, gyártója szintén a Re-Ment, és 1800 yen az alapára. Használható figmához, nendoroidhoz, illetve babákhoz is kiváló. A szett-hez tartoznak igazi anyagból párnácskák is, persze Rilakkuma mintával, bár létezik a készletről sima változat is Rilakkuma nélkül, piros-fehér dizájnnal. *(alul)*

Nagyobb figurákhoz, babákhoz kiváló kiegészítő a Re-Ment Study Deskje, az első kiadása 2006-ban jelent meg, amihez még elemes kislámpa is tartozott, de sajnos nem igazán kapható már. 2016-ban az újra kiadott verzió az a lámpa már nem szerepel, de így is nagyon aranyos, a felső polc része levehető, fiókjai nyithatók. A dobozban található egy kétoldalas könyöklő is, egyik oldalán lányoknak való mintával, másikon pedig fiús minta található (ára 1530 yen). *(felső kép)*

A cég amúgy más szettet is kiadott már, például a Pokemon Pikachu Roomot, ebben a szériában, mint ahogy neve is mutatja főként szobakellékek találhatók, kis

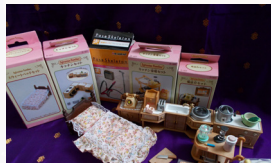
papucs, ébresztőóra, kis szekrény, könyv, szobanővény.

A fentebb említett Rilakkuma hűtő nagyobb babákhoz, figurákhoz való, de a kellékek használhatóak akár nendoroidhoz is. Bútorok terén Nendoroid figurákhoz (10 cm-sek) a Sylvanian Families (Epoch) bútorait ajánlom, illetve a Pose Skeleton (Re-Ment) kiegészítőit (amiami.com-on kaphatóak). A Pose Skeleton kellékei egyszerűbb kidolgozottságúak, lehet kapni gitárt, mikrofont, porszívót, fürdőkádát, zongorát és még sok minden mást, széles a választék. Eredetileg a kiegészítőkhöz megvehető a mozgatható csontvázak is. *(alsó kép)* A Sylvanian Families termékei jóval kidolgozottabbak, kis állatkák az

eredeti figurák, külön vehető hozzájuk még kis ruhácska is. Egyben is kaphatók a családok, például nyuszi család, cica család, ami tartalmaz anyukát, apukát, és 2 gyermeket általában. Minőségre is erősebbek, kapható ágyikó, konyhabútor, kis szekrényke telefonnal, kanapé, mosógép, hűtő (a kedvencem :D), itt a hűtő a benne lévő zöldségekkel, gyümölcsökkel vásárolható meg egyben (720 yen).

Még amitől nagyon igényesek, az az igazi anyagos ágynemű, és az asztalokhoz járó kis csipketerítők, ha kinyitjuk a konyhapultot, akkor belül még a vízvezeték cső is megtalálható, szépen kidolgozottak. A lábasok fedelei levehetőek, és a kávéfőző teteje is. *(alsó két kép)* Nendoroidhoz kivá-

lóak, de vigyázni kell, mert léteznek Slyanian Mini termékek is, amik a kis bébi állatkáknak a bútorai, azok túl picik lesznek, a simát kell keresni. Hűségecs modellemmel szemléltetem is pár fotón az arányokat. Sylvanian bed set 470 yen, Furniture Kitchen Set 570 yen, Kitchen Appliances Set szintén 570 yen. *(alsó két kép)*

Kis modellem a nagyobb bútorokhoz Hoozuki volt, ő egy custom doll (obitsu az alap baba, 23 cm-s, hogy érezhetőek legyenek az arányok), én készítettem a festését, és a haját, illetve a ruháját is (kivételesen a városi öltözkénnél, ott csak a sapit), a Sylvaniannál pedig szintén Hoozuki van, csak ő nendoroid, és ne hagyjuk ki Shirót sem.

Nemélem tetszett ez a kis szösszenet, és többen kedvet kaptak a fotózásra!

Légy az AniMagazin cikkírója!

Az AniMagazin várja animés, mangás, japános vagy bármely távol-keleti témába illő írásaidat.

Mindenképp írd nekünk, ha:

- láttál egy animét vagy olvastál egy mangát és közzétennéd róla bővebb véleményedet,
- úgy érzed nem eléggé népszerű az egyik kedvenced és terjesztenéd, hogy mitől jó,
- szereted a japán/ázsiai kultúrát (film, dorama, étel, történelem, művészet stb.) és egy szeletét másoknak is szeretnéd bemutatni,
- csak szimplán kedved támad valamilyen ismertetőt, bemutatót, elemzést írni.

Ha a fentiek valamelyike igaz rád, akkor máris tapadj rá a billentyűzetre és cikkedet küldd el nekünk a bekuldes@anipalace.hu címre, vagy gyere fel az anipalace.hu weboldalra és a "Cikk beküldés" menüponton keresztül juttasd el hozzánk írásod.

Ha szeretnél cikket írni, de nincs ötleted és nem tudod miről írnál, akkor is jelentkezz, szívesen segítünk. Érdemes végignézni a [cikk kategóriáinkat](#), ahol témakörökre osztva végignézheted, hogy mely témakörben, milyen cikkek születtek már.

A cikkek formai követelményei:

- minimum két oldalas word dokumentum,
- csatolj hozzá képet és ha kell, forrást,
- ha van bármilyen elképzelésed a cikk kinézetéről, azt is megírhatod.

Amennyiben megfelel a cikk és időben küldöd, úgy már a következő számban viszontláthatod az írásodat.

Ne habozz hát, csatlakozz te is Magyarország legnagyobb online animés magazinjához!

Elérhetőségeink:

- Cikkek és egyéb munkák (fanart, fanfic) beküldése: bekuldes@anipalace.hu
 - Ötletek, kérdések, vélemények, egyéb óhaj-sóhaj: info@anipalace.hu
- vagy keressetek minket az [AniPalace facebook](#) oldalán.

Nyári MondoCon

Írta: Hirotaka

Két nap, sok ezer ember, hűvös szellő és kellemes meleg, cosplayesek, animések, rohamosztigosok, dínók, gamerek és holnapig sorolhatnám mennyiféle hobbi jeles képviselői. Ez volt az idei Nyári MondoCon.

Ahogy az várható volt, rengetegen jöttek el a mostani conra, így nem meglepő, hogy újabb látogatói rekord született. A mostani összeröffenést a megszokott események mellett több újdonság, meglepetés dobta fel és adott új pozitív és negatív élményt.

Szombaton a lágy, hűvös szellőnek köszönhetően kevésbé volt felhőtlen jó idő,

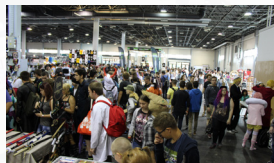
amit a napközbeni rövid zápor még nyomatékosított. A bejutás ismét zökkenőmentesen zajlott, legalábbis azok részéről, akiknek volt jegyük és nem álltak sorba, a többiek szokásosan várakoztak.

A con helyszíni elrendezése a tavaszi mintát követte, leszámítva, hogy a nagyszínpad - nyári con lévén - a 25-ös és a D csarnok közé, a szabadba került. Minden más a megszokott helyén volt, vagyis karaoke, öltözők, rajzok, sushi Mondóval a K-ban, minden más a D-ben.

Lássuk mit kínált az idei nyári con.

Habár a programfüzet több ponton is hibás volt, azért aki gyakorlott (2-nél többször volt) conlátogató, az ismeri a rendszert.

A nyár egyértelműen a workshopok és a con arénás programok érdeklődőinek kedvezett, nagyon sokfél műtyűrt lehetett készíteni mindkét nap, a nyaklánctól kezdve, a fül és táská díszén át, egészen a himzésig. A csapatjátékok szerelmesei pedig Rohamosztagos kiképzésen, Gyűrűk

urás kardvíváson, Kviddics versenyen és Bon-Odori táncoktatáson vehettek részt. Szóval lehetett aktívodni bőven. Újdonság volt a pankráció, amit csak az nem vett észre, aki süket. Számmomra ez a fent említett negatív élmény. A fogadó és a nagyszínpad között felállított ringben küzdöttek meg a pankrátorok, mindkét nap, többször is. A körülbelül száz-száztöven rajongó és a versenyzők kellően nagy hangzavart tudtak okozni, ami eléggé zavarta a nagyszínpadot abban a tekintetben, hogy akik a széksor közepén vagy hátrébb ültek, gyakran hátrafordultak, hogy mi a fene ez a dübörgés és zaj.

Egy másik újdonság, amit bár nem a con aréna keretein belül rendeztek, de csapatjáték mivolta miatt itt említem: a lastertag, vagy lézerharc volt. Ilyen most volt először conon, és szerintem jó ötlet, bár én egy tágasabb helyet jelöltem volna ki, mint a fogadó és a K közti kis zöld terület. Irány a nagyszínpad! Az AMV versennyel tartott el igazán a con. Kimondottan sok versenyzővel, bár bevallom a kevesebb is

elég lett volna. Az első három helyezettet megint csak az eredményhirdeteskör láthatta az a kevés ember, aki maradt addig. Ekkor már igencsak foghíjas lett a közönség. Ez egy régóta bevett szokás, bár nekem nem tetszik. Ha én AMV-t csinálnék, örülnék ha a délelőtti vetítésbe kerülne, mert úgy több száz ember látja, nem csak ötven.

Az AMV-k után Taka Ash Kurokawa, hazánkban élő japán úriember adott minikoncertet. Nos nem mondanám, hogy a produkció lekötött, mintha meg sem történt volna, valahogy a zenei felhozatal nem talált be. De kurióznak jó volt.

Idén először lehetett CMV versenyre jelentkezni, ami lényegében annyit tesz, hogy a conon stílusosan felvett videókat menőn vágva tálaljuk.

Ezt követte a cosplay, de mi közben inkább a Nyuffy-kun küldetést vadásztuk és oldottuk meg, ami most valamiért szombaton volt, nem vasárnap.

16 órától jött, amit egész nap a legjobban vártunk, az animés kerekasztal. A népszerű programszámom ismét láthattuk drága főszerkesztőasszonyunkat, Catrint, mivel a Dragon Ball volt a főtéma, és ő bezony nagy rajongó. Nyitásként a DB magyar openingje ment le karaoke formában, az lett volna a cél, hogy a közönség énekelje, de egy kezemen meg tudom számolni, hányan tettek így. A meghívott vendég Lippai László volt, Son Goku magyar hangja. Mondanom sem kell jelenléte hatalmas siker volt, rengeteg ember volt kíváncsi történeteire, viszonyára a DB-vel, kamehamás kiáltására, amihez a közönség is besegített, hogy elérje az űrt. Még jobban

növelte az esemény fényét és az érdeklődést, hogy nemrég új részeket szinkronizált. Mindenkit megnyugtatók, Lippai még mindig fantasztikusan tolja.

A másfél órából egy órát szenteltek a DB-nek, ahol még Dóczy Attila, DV és Krisz szólt meg, Fullmoon vezetésével. Ez a beszélgetés viszont kissé unalmassá vált, bár ha az volt a cél, hogy olyanokat mondjunk, amiket egy valamire való rajongó már tud, akkor a műsor teljesen jó volt. Azt hiszem itt inkább a nosztalgia megfogalmazása volt a cél, ami azért többeknél betalált.

Viszont külön büszke vagyok, hogy a műsorhoz az AniMagazin is hozzájárult.

rult, mint forrás. A DB szekciót egy rövid fanszinkron jelenet zárta, amiről inkább nem mondok semmit.

A kerekasztal maradék bő 20 perce egyfajta pro-kontra párbajba ment át a szezonos animékről és a Koe no Katachiról. A szereplők itt annyiban változtak, hogy Lippai László és DV átlénygült zsűrivé, míg a színpadon maradtak kiegészültek Riccolinával.

Úgy alakult, hogy Catrin és Atis, valamint Krisz és Ricz alkotott egy-egy csapatot. A lényeg, hogy az egyik csapatnak az adott anime ellen, a másiknak mellette kellett érvelni, a zsűri pedig döntött, hogy

ki volt a jobb. A Koe no Katachi, az Eromanga-sensei és a Jigoku Shoujo új évada került így formában terítékre, többre nem maradt idő. Nagy örömmre viadalt Catrin és Dóczy párosa nyerte. Grat! Jó szórakozás ez a program, de kezd kicsit magába fulladni, abból a szempontból, hogy kezdem unni ugyanazoknak az embereknek a folyton visszatérő poénjait és stílusát. Egy vérfrissítés nem ártana, vagy az eddig szerepelt emberek sűrűbb fluktuációját.

A kerekasztalt a tömegkvíz követte, re-mek animés kérdésekkel, majd a kimaradhatatlan Parapara következett. Eredményhirdetés után a Final Fantasy: Kingsglaive című animét láthatták az ottmaradtak. Az animét egyébként dvd-n a Mangafan oldaljánál lehetett megvásárolni.

A gamer szekcióban egész nap a LoL verseny ment, valamint a 25 éves PC Guru tartotta szülinapi programjait. Délután pedig például parókázásról lehetett előadást hallgatni.

Rendezvények

Vasárnap - előző naphoz hasonlóan - sokan voltak, így hiányzott a vasárnapi hangulat, amiben azért van jó dolog. A nap az AMV Mortal Kombattal kezdődött, bár a programfüzetben az AMV-verseny szerepelt. Valószínűleg az átmásolt szombati programot nem javították, ami a késő délutáni tömegkvíz esetében is megtörtént.

A mortal korábban kezdődött mint 11 óra, ami maximum arra volt jó, hogy a műsorvezetők többet beszéltek. Oké, hogy ki kell tölteni az egy órát, de ezek a farszto, erőltetett párbeszédok unalmasabbak, mint bármelyik dráma és romantikus amv egymásután. Nincs velük baj, csak néha látszik, hogy nem tudnak mit kezdeni magukkal a színpadon. Inkább legyen rövidebb a program.

A nagyszínpadon egyébként a K-J Pop rajongóknak kedveztek táncos-zenes programokkal, ilyen volt a Likeon Production, a HMA koncert, vagy a Chorus Dance Game, amiben bárki felmehetett a színpadra és K-pop kliprészletekre táncol-

hatott. Tetszett, hogy felváltva voltak a fiú és lány csapatok klipjei.

Napközben még Eurocosplay, cosplayes kerekasztal a külföldi vendégekkel, valamint conbeugró szórakoztatta a közönséget.

A Geek&Craft Cornerben két előadás keltette fel az érdeklődésemet. Az egyik a Tanabata, amit a programfüzet egy órásnak írt, de mindössze fél órást lett. A hosszabb verzióknak jobban örültem volna.

A másik a Halhatatlanság keresése kínai módra című előadás, melyet Acheron tartott kissé már elhasznált hanggal, de ez megérthető. Ennek ellenére a műsor informatív, érdekes és szórakoztató volt.

Örömmel látom ilyenkor, hogy az effajta programokra van igény, mert mindkétszer tele volt a nézőtér.

A workshopokat és a conarénát már a cikk elején kifejtettem, viszont nem beszéltem egy másik újdonságról, ami a Meeting point. Ez lényegében egy új helyszín kisebb nézőközönséget igénylő programoknak. Itt volt az AMV-s kerekasztal, rajzos piknik vagy a ninja számháború. Újdonság az újdonságban a ConBarátkozó, szerintem bárki kitalálja, mi ez. Igen, itt bárátkozni lehet, főleg azokat célozza meg, akik egyedül érkeznek a conra és kicsit beszélgetni szeretnének. Kedves kezdeményezés.

A második nap vége felé még egy izgalmas pontja volt a connak. Ugyan csak 10 percre, de színpadra lépett Kanon Mizuno japán énekesnő. Mindössze két dalt énekelt, de az nagyon szuper volt. Én személy szerint az elmúlt három conos koncertet lecsérélném, hogy Kanon adjon inkább egy hosszabb produkciót. Nem is meglepő, hogy az előadása után rengetegen akartak autogramot kérni és cd-t venni.

A napot és a con-t pedig az eredményhirdetés zárta.

Egy remek nyári con-t tudhatunk magunk mögött. Több újdonságot kaptunk most, amivel elfoglalhatták magukat a látogatók a megszokott lehetőségek mellett. Persze jó időben mindenki feltalálja magát, akár társaságában beszélget a fűvön, akár röplabdázik, akár cosplayerssekel fotózkodik. Az egész conon alig volt üres hely.

A folytatás ősszel következik, egész pontosan október 7-8-án. Mi már várjuk.

Okinoshima - ahová nő nem léphet

Írta: Hirotaka

Szeretek izgalmas japán helyszínekre bukkanni, amik nincsenek benne a japán kultúra szerelmeseinek látóköriében sem, mert így újabb szegmensét mutathatom meg nektek. Ezek olyan helyszínek, melyek érdekesekek, különlegesekek, olykor hátborzongatóak.

Tavaly nyáron Hashima szigetét mutatam be, ahol több ezer lakás van, de nem él már ott senki. Márciusban Aokigaharában, egy Fuji melletti erdőben jártunk, ami az öngyilkosok legkedveltebb helye. Most pedig egy olyan szigetre megyünk, ahová nő nem teheti be a lábát és évszázadok óta szent hely.

Üdvözöllek Okinoshima szigetén!

Földrajzi elhelyezkedés

Okinoshima Kyushutól északra a Japán és a Koreai-félsziget között helyezkedik el a Genkai tengerben. A földrajzi tájolás ez esetben nagyon fontos, mivel létezik egy másik Okinoshima, ami nagyobb, lakott és Shimane prefektúrához tartozik. Cikkünk tárgya Japántól körülbelül 60 km-re található, közigazgatásilag Fukuoka prefektúrához, azon belül Munakata régióhoz tartozik. A sziget 0,69 km² és legmagasabb pontja 244 m magas. Viszonyításként Budapest 525 km². Hivatalosan egy ember lakja a szigetet, a szentélyt gondozó szerzetes.

Okinoshima egy elhagyott hely a tenger közepén, mi érdekes van ott,

mondhatnánk. Ám a szigetnek több mint ezer évre visszanyúló múltja van.

Kísért a múlt

Okinoshima ősidők óta szent hely, igazi fénykorát a 4. és 9. század közötti 500 évben élte, ami körülbelül az ókori Japán Kofun korszakától a klasszikus Japán Heian koráig tart. Akkor a Munakata klán volt a legbefolyásosabb kormányzó család a térségben, és ők indították meg a kereskedést a kontinenssel. A szigetet a kereskedelmi útvonal része, így fontos állomása volt az arra járóknak. Főleg a Munakata régió hajósai számára, akik jórészt kereskedők és halászok voltak. A Japán felől érkező hajók, mindig megálltak a szigetenél, hogy rituálékkel és fogadalmi felajánlással kedvezzék az isteneknek, amiért cserébe

szerencsés, sikeres és biztonságos utat reméltek.

A szigetet a mai napig szinte érintetlen. Okinoshimát olyannyira tisztelték a helyiek és főleg azok, akik meg is álltak itt, hogy nemcsak az évek során felajánlott tárgyakhoz, de még a természetes környezethez sem nyúltak. Annyira szentként tisztelték, hogy még napjainkban is tilos elhozni onnan bármit is.

„...a szigetnek több mint ezer évre visszanyúló múltja van. (...) Okinoshima ősidők óta szent hely, igazi fénykorát a 4. és 9. század közötti 500 évben élte, ami körülbelül az ókori Japán Kofun korszakától a klasszikus Japán Heian koráig tart.”

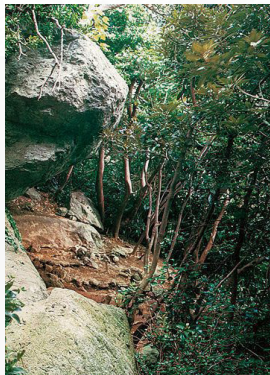

Persze az érintetlenségét fenntartásokkal kezeljük, elvégre egy szentély és egy kikötő van a szigeten.

A délkelet-ázsiai régióval való kereskedelem okán pedig igen gazdag kincs halmozódott fel a szigeten. A szertartások helyszíneit és a tárgyakat az 1954 és 1971 közötti ásatások alkalmával tárták fel és dokumentálták. Már a régészeti feltárások közben, 1962-ben nemzeti kincské nyilvánítottak mindent. Nem is csoda, hiszen a szigeten lévő tárgyak felbecsülhetetlen értékűek, változatos korokból származnak. Találunk köztük kardokat, különféle gyöngyöket, bronzból tükröket a kínai Wei dinasztiából (III. sz.) vagy aranygyűrűt Silla királyságából (VI. sz), de Perzsiából származó üveget is, és még sokminden mást. A feltárás során megállapították, hogy a szigeten

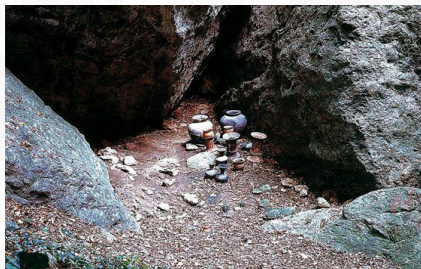
több mint 80000 ilyen használati tárgy található. Ezeket - a szigorú szabályok miatt - még ma is megtaláljuk a szigeten. Nem lehet elmenni amellett sem, hogy a felajánlott tárgyak között sok az olyan elem, amit a Ritsuryo korában formális keretek között lezajlott Jini rituálénál használtak. Ebből - végül némi formálódással - alakult ki a sinto. A Ritsuryo a kínai konfucianus alapokon nyugvó törvényrendszer, ami az Asuka és Nara korszak politikáját jellemezte.

A szertartások, főleg azok helyszínei a szigeten belül persze változtak az évszázadok alatt. A kezdeti időkben a nagyobb égfelé mutató sziklák tetején végezték el a rituálét. Ez főleg a 4. és 5. századra volt jellemző, amit Ganjyosaishinek hívnak. Utána az 5-7. század között ez megváltozott és a felajánlásokat ezen sziklák árnyékában tet-

ték meg. A kései 7. századra ez is módosult és a félig nyílt területen, de még mindig a sziklák közelében tartották a szertartást, amit Haniwakagének vagy Hantorensaishinek neveznek és a korai 8. századig volt jellemző. Ezután az időszak után ismét változás állt be és egészen a korai 10. századig a teljesen nyílt, sík területen történő szertartás volt a bevett szokás.

A sziget tisztelőinek kapcsán végül szentélyt is emeltek Okinoshimán, amit először csak 1644-ben említenek a források.

A szentélyt 1932-ben újjították fel, mely a régióban található több szentélyt magába foglaló együttes, a Munakata Taisha része. Az Okinoshimán található szentély nem látogatható. Az Okitsu miya nevet viseli és főleg két istenség előtt tiszteleg. Az egyik Amaterasu, a sintó vallás egyik főistene, a napisten és Susanoo no Mikoto a vihar és a tenger istene.

Az egy dolog, hogy szabályok védik a szigetet, hogy megőrizték az érintetlenségét. Am Okinoshima különlegessége az a tabu, mely szerint nők egyáltalán, semmilyen körülmények között nem tehetnek be a lábukat a szigetre. De a férfiaknak is szigorú szabályoknak kell megfelelniük: meztelenül kell tisztító rituálét végrehajtaniuk mielőtt a szigetre lépnek.

A női látogatók tilalma nincs tisztázva, egyesek szerint a női menstruáció tisztátalan mivolta az ok, mások azt mondják, hogy a hajóút tiltott volt a nőknek, mert a férfiak meg akarták őket védeni az út viszonyosságaitól. De számos más oka is lehet.

Mára értelemszerűen a sziget elvesztette korábbi funkcióját. Mindössze egy sintó pap léphet a szigetre, hogy elvégezze a hálaladó szertartásokat és gondozza a szentélyt. A többi férfi jelenleg évente egyszer, a május 27-én utazhat a szigetre, hogy emlékezzenek azokra a japán és orosz áldozatokra, akik 1904-1905. között az orosz-japán háborúban haltak meg a japán tengeri csatában, többek közt a

Tsushimai csatában. Ekkor körülbelül 200 férfi látogat a szigetre, akik igen, előbb megfürdenek. A megemlékezést először 1958-ban tartották meg.

A világörökség része

Okinoshima egy ideje ott fekszik az UNESCO asztalán, hogy a világörökség részévé nyilvánítsák, erről júliusban fognak dönteni Krakkóban.

A helyiek többsége üdvözlö a döntést, hogy szent szigetük még jobban része lesz a nemzeti kultúrának. Ezt Nakamura Tadahiko a Munakatai halászati szövetség elnöke mondta.

Ugyanakkor a sintó papok kevésbé örülnek a hírnévnek, mert joggal féltik a

sziget több száz éve fennálló érintetlenségét, így a döntés ellenére sem fogják megnyitni a turistáknak - mondta Ashizu Takayuki, a Munakata Taisha főpapja..

Okinoshima japán egy újabb érdekes része, amely mindenképpen megérdemli a figyelmet. Ez is egy sziget a japánok történelméből, ami kicsit kihúz minket az agyonrágott, minden médiumban feltűnő Sengoku és Edo korból. Magáról a Munakata régióról, a családról és a szentélyegyüttessel pedig egy külön cikket lehetne írni, de azt majd egy másik alkalommal. Jelen cikk maradjon meg csak Okinoshimának, ami valóban egy kincses sziget.

Keresztyének Japánban

- jegyzetek a Némáság című filmhez

Írta: Iskariotes

Az AniMagazin előző számában olvashattatok Martin Scorsese Némáság című filmjéről. Jelen cikk annak egyfajta lábjegyzeteként is szolgál.

Keresztyének Japánban (1543-1640)

Az első keresztyén szerzetesek 1543-ban érkeztek Japánban, vezetőjük Xavier Szent Ferenc lett. 1559-től már hivatalosan, 1568-tól pedig császári engedéllyel hirdették az Igét a népek legfőképpen Nagaszaki térségében. A papokat a bennszülöttek baterennek tehát atyának (a portugál padre szóból) vagy irumnak (ami a portugál írmaóból eredt), azaz testvérnek szólították.

1559-ben már új területeken kíváltképp Kiotó térségében próbáltak téríteni. Olyan sikeres munkát végeztek, hogy 1575-ben XIII. Gergely pápa a szigetországi közösséget elég nagyinak találta ahhoz, hogy a Makaói Egyházközségbe sorolja be. Ez a portugáloknak nagy siker volt a spanyolokkal szemben, akiknek az volt a céljuk, hogy a pápa Japánt a Fülöp-szigeteki Manilai Egyházközségbe sorolja be. Bár a Tordesillas-i szerződés értelmében Japán egészére a portugálok formálhattak volna igényt (Hokkaidót leszámítva), de itt ezt nem vették figyelembe, ahogyan a spanyolok sem. 1582-ben már 82 pap és közel 150.000 megkeresztelkedett hívő volt az országban, akik 200 templomban

gyakorolhatták hitüket. 1585-ben a jezsuita rend kilobbizta XIII. Gergely előtt, hogy Japánban csak ők végezhesenek hittérítő munkát.

Sőt 1588-ban a Nagaszaki Egyházmegye is megalakult. A korai években Japánban a keresztyének száma rohamosan növekedett. Egyes becslések szerint közel 750.000 keresztyén élt az országban, amikor az csúcson volt. Ennek a gyors növekedésnek leginkább két oka volt. Az egyik, hogy sokan azért vették fel az új hitet, mert úgy gondolták, ezáltal könnyebben tudnak kereskedni majd a portugálokkal. A másik legfőbb ok, hogy Jézus mindenkiért meghalt. Tehát akár egy szegény halászsért is, akinek így nem kellett semmi fajta extrát cselekednie, és már rögtön meg lett váltva. De a hamarosan kezdődő keresz-

Xavier Szent Ferenc

tyénüldözések miatt az ígéretes fejlődés hamar megszakadt.

Az 1580-as évek során több egyházi vezető is lobbizott azért, hogy a katolikus hatalmak nagyobb flótát vezényeljenek a japán partokhoz, mondván így tudnák leginkább megvédeni az igazhitűeket a pogányok támadásaitól. 1593-ban már 134 pap és 300 ezres közösség volt a császárságban.

A jezsuiták nem csak politizáltak és kereskedtek, hanem tudományos munkát

Nippon Dzsisó

is végeztek. Megírták Japán történelmét és összeállítottak egy 30 ezer szavas portugál-japán szótárt, a Nippon Dzsisót. A magától értetődő eredményén kívül hatalmas nyelvészeti értéke is van a kötetnek. A szerzetesek nem az irodalmi nyelvet vették alapul, hanem azokat, amiket a legtöbbször hallottak a közemberektől, így sok szleng és szitokszó is bekerült a kötetbe, tehát olyan szavak, amiket írásban a művelt japán nem írt le. Óriási nyelvi emléke ez a japán nyelvnek. A kötet olyan jól sikerült, hogy még 1869-ben a francia-japán szótár megalkotásánál is ezt vették alapul. De talán legnagyobb „maradandó alkotásuk” az volt, hogy a kis halászfaluból Nagaszikból egy virágzó kikötővárost hoztak létre.

1587. július 24-én hozták meg a keresztyének kitiltó rendeletet bateren tsuihō rei (~Jezsuiták kitiltása) Japánban. Az ügy hátterében több okot is megalálhatunk:

Egy jezsuita egy japán nemessel

1. Ikkó ikki precedens: Ikkó ikki egy buddhista radikális szekta volt, 1488-tól egészen 1580-ig folyamatosan harcban álltak a központi erőkkel. Az új sógun egyrészt nem akarta, hogy az Ikkó ikki szekta újra toborozza magát, mert amikor aktívak voltak, a keresztényeket is támadták. Másrészt attól is tartott, hogy a keresztények hasonló harcias szektává válhatnak idővel. Nemcsoda, hogy a keresztényeket elkezdtek dzsasumonnak, azaz fondorlatos szektának nevezni.

2. A keresztények ahol csak tudták, üldözték mind a sintoista, mind a buddhista papokat, illetve pusztították a két vallás szenthelyeit.

3. A portugál kereskedők a misszionáriusokat felhasználva vagy velük együttműködve adósrabszolgákat gyűjtöttek, akiket végül Koreában és Kínában adtak el.

Az új vallás képviselői elsőre fegyveres ellenállást akartak szervezni, de erről 1590-re lemondtak. 1601-ben még nyomdát alapítottak a szigeten a misszionáriusok, sőt 1634-ig minden évben liturgikus naptárat is nyomtattak.

1613-ban hozták meg a Kinkjó rendeletet, ami már arra szólított fel, hogy - ha szükséges, erőnek erejével, de - fel kell számolni a kereszténységet Japánban. Ekkor vezették be a hűségesküt, más néven nanban esküt is a hithagyók számára. A lényege az volt, hogy a friss hithagyóknak esküt kellett tennie, hogy hisz a kamik létezésében és nem hisz a kereszténynek

istenében. Természetesen itt nem álltak meg mert a férfiak esetében hat, míg a nők esetében három generáción át figyelték, hogy nem tértek-e vissza a keresztény hitükre. Ezt úgy tették, hogy a hithagyóknak félévente egyszer a hatóságok elé kellett járulnia és az esküjét újból le kellett tennie. Ha valaki született vagy meghalt, jelenteni kellett a hatóságoknak, hogy le- vagy felvegyék a listán.

1614-ben egy családi ügybe keveredett misszionárius miatt hozták meg a végleges kitiltást a keresztényeknek. Ennek ellenére az utolsó missziós csapat 1636-ban érkezett az országba. 1641-ben pedig meghirdették az elszigetelődés politikáját. Összességében elmondható, hogy egy ideig Japánban élt a legtöbb keresztény Európán és gyarmatain kívül.

Simabara felkelés

Simabara felkelés (1637-1638)

Sem a Némaság filmben, sem a regényben nem említik meg, de gyakorlatilag ez a lázadás volt az, ami a végső lökést adta a Tokugava sógunátusnak a keresztények végső kiűzésére.

A lázadás maga igen messze történt Edótól, Japán déli területein - Simabara félszigetén - volt. 1637 decemberében kezdődött és 1638 áprilisában ért véget. A háttérben egyszerre több mozgatóermet is találhatunk. Szerepe volt például az adóemeléseknek, annak, hogy több samuráj családot az új rendszer paraszti létbe süllyesztett, valamint a helyi földesurak függetlenedési szándékának is. Bár a keresztények külön nem lázadtak, a felkelést vezető urak között több kereszt-

tény is volt, pl. a lázadást vezető Amakusia Sirót is a jezsuiták keresztelték meg. Illetve a parasztok egy része is Jézushívó volt, így többen is Jézust és Szűz Máriát ábrázoló zászlók alatt vonultak hadba. Hogy mégsem keresztények üldözéséről van szó, azt leginkább az bizonyítja, hogy a Katolikus Egyház sem kezeli őket mártírokként.

Ezek a területeken még mindig portugál szerzetesek hirdették az igét, holott már 1614 óta tilalom szolgált ellenük. A lázadás során több buddhista szentélyt felgyújtottak és több szerzetes férfit és nőt egyaránt megöltek. A sógun 125 ezer fős sereget küldött a lázadás leverésére. A

Amakusia Siró szobra a Simabarai várbán

Tokugava sereget a tenger felől holland hajók támogatták, ahol a legendás harcos, Mijamoto Muszashi is megtalálható volt. A felkelők ezzel szemben 20-40 ezres sereggel rendelkeztek, ebből mindösszesen 100-an éltek túl a harcokat. Megjegyzendő, hogy a maximális 40 ezres csapatba az öregeket, a nőket és a gyerekeket is beleszámolták. A kormányzati csapatok közül 11 ezren haltak meg és körülbelül 2 ezren sérültek meg. Hara várát teljesen leégették, ami a lázadók központja volt. A Tokugava sőgunátus történetének ez volt a legnagyobb belső fegyveres konfliktusa. A felkelés legnagyobb következménye a Szakoku rendeletet meghozatala volt, ami Japánt közel 200 éves elzárkózásra ítélte. A megmaradt kereszténynek pedig kis szigeteken rejtőzködve tartották meg hitüket.

Keresztényüldözések Japánban

A keresztényüldözések 1587-ben Totomiji Hidejosi uralma alatt kezdődtek és egészen 1873-ig tartottak, magát a folyamatot sumon aratamának nevezték, vezetőjének rangja a sumon aratama jaku volt. Hidejosi félt a keresztényektől különösen a két legerősebb szerzetes csoporttól a jészuitáktól és a ferencesektől. Hidejosi halála után Tokugava Iejaszu került hatalomra, aki William Adams tanácsadójára hallgatva üreleméről biztosította a keresztényeket.

Adams halála után (1620) a protestáns kereskedők (angolok és hollandok) fokozatosan elhintették a bakufu vezetésében, hogy a katolikusok (spanyolok és portugálok) inkább hűek a pápához, semmint a császárhoz, ezért veszélyt jelentenek. Így 1612-től a keresztényüldözések felerősödtek. 1618-tól bevezették az informátorjutalmazási rendszert, mely gyakorlatilag a spicliket fizette meg. A bevezetés évében még csak 30 ezüst járt egy árulásért. 1626-ra már 100 ezüst, 1633-ban már 300 ezüst járt egy információért. 1674. után pedig 500 ezüstöt is megért a hatóságoknak egy keresztényről szóló információ.

Összességében öt nagy hullámra lehet osztani az 1597 és 1638 közötti időszakot keresztény üldözés szempontjából.

Első hullám: 1597. - 26 mártír halála - ez volt az első nagyobb kivégzés az országon. 1597. február 5-én 26 keresztényen mártírt öltek meg. A kivégzettek közt spanyolok, mexikóiak és japánok, kor szerint pedig 12 évestől a 63 évesig voltak. Ma már mindegyiküket szentté avatta a Katolikus Egyház.

Második hullám: 1598-1632. - 205 mártír halála.

Harmadik hullám: 1632. augusztusi mártírok halála.

Negyedik hullám: 1633-1637. - 16 mártír halála - ez volt az utolsó jelentősebb kivégzési hullám az országban. Főleg domonkos szerzeteseket, de több hívót is

26 mártír halála - festmény a 16. századból

kivégeztek. II. János Pál pápa mindegyiküket szentté avatta.

Ötödik hullám: 1603-1639. Bár ez nem egy nagy hullám, de ide szokták sorolni, a további kivégzéseket. Itt főleg ágoston és domonkos rendi szerzeteseket öltek meg. Kevesebb számban jészuita és ferences rendi szerzetesek is meghaltak, ahogyan laikusok is.

Az első igazán komoly pogromra 1622 szeptemberében került sor a Nagy Nagaszaki Vértanúhalál néven elhíresült eseményen. Egyetlen nap lefoglalása alatt huszonek embert elevenen elégettek, továbbá harmincat lefejeztek. A kivégzettek közt

spanyol, olasz, belga és japán is volt. A legfiatalabb mindössze három, míg a legidősebb nyolcvan éves volt. 1867-ben IX. Pius pápa az ott meghaltakat boldoggá avatta.

1635-ben létrehozták Edóban a Krisztian Jasiki nevű börtönt, ahol az országba szökött keresztény misszionáriusokat tartották fogva. A létesítményt 1792-ben zárták be véglegesen, ekkor szűnt meg a sumon aratama jaku rang is. Többek közt a film egyik szereplője, Guiseppe Chiara is raboskodott itt egy ideig. Illetve volt egy másik börtön is a Szuzuta, de ez kisebb és rövidebb ideig volt használatban.

Az egyik legerősebb bürokratikus

rendszer a Danka/Dzsidan volt, melynek értelmében a buddhista templomoknak kvázi népességnyilvántartási feladata volt. Bár a rendszer már korábban is létezett, de 1638-tól kezdve kötelezővé vált, olyanra hogy még a sintoista papoknak is lajstromba kellett magukat vetetni a buddhistáknál. Akik nem vetették fel magukat ide, azokról joggal gondolhatták a hatóságok, hogy keresztyének, így őket üldözni kell. Emellett kiadtak egy könyvet is, amiben összegyűjtötték azokat az érveket, amelyekkel a keresztyéneket meg lehet győzni, hogy miért kell a hitüket elhagyni vagy miért bolondság az, amiben hisznek. A keresztyének kivégzésével csak 1805 után szakított a bakufu.

Mártírhálál ábrázolása
a 17. századból

Unzen hegy

A filmben szerepel Unzen hegye, ami gyakorlatilag egy mai napig is aktív vulkán. A vulkán már 701-óta spirituális helynek számít a sintó vallásban. Volt idő amikor 1000 aszkéta szerzetes élt a hegyoldalában. A terület azért ilyen speciális, mert azt gondolják róla, hogy ez a pokol kapuja. A környék tele van forró forrással, nem egy 100 Celsius fok közelében bugyog, plusz rengeteg helyen lövell ki kénköd. Az 1600-as években közel 30 keresztyén lelte itt a halálát különböző kínzások hatására. Emlékükre ma már egy egyszerű fakereszt látható a hegyen.

Curusi - 釣殺し

A filmben lehet látni egy kínzási módot, mely abból állt, hogy a tortúrára kényszerített embert fejfel lefelé lögötték egy gödörben, ami le volt fedve. Az áldozat homlokán vagy a füle mögött egy vékony vágást ejtettek így a vér szépen lassan kicsepegett rajta, tehát az áldozat tovább szenvedhetett. Nem volt ritka az sem, hogy a gödrök aljába ürüléket tettek. Bár mindkét lábuk össze volt kötözve, a kezeik közül csak az egyik, a másikat azért hagyták szabadon, hogy aki megtört az a kezével megüthesse a fedelet, így jelezvén, hogy kész vallomást tenni.

Fumie - 踏み絵

Az első fumiét 1629-ben alkalmazták Nagaszikiban. Fumie gyakorlatilag bármilyen lehetett, ami a keresztyénvalláshoz volt köthető, de legtöbbször egy kis dombormű is megtette, amin általában a keresztre feszített Megváltó vagy Szűz Mária és a kisdéd volt látható. A kiválasztott személynek erre kellett rálépnie, amennyiben nem tette meg, halál várt rá. Az eseményen az állam hivatalos bürokratáinak és buddhista szerzeteseknek is jelen kellett lenniük. Az európaiak hamar tudomást szereztek erről az eljárásról hála egy holland orvosnak Engelbert Kaempfernek, aki leírta az eseményt. Így ennek a jelenségnek a

híre hamar megfogta az írok fantáziáját, többek közt Swift Gulliver utazásaiban is olvasható, de Voltaire Candidjében is találhatunk rá utalást.

Rejtett keresztyének - Kakure kirisan (隠れキリシタン)

A simabari felkelés után nevezték így a bujkáló keresztyéneket az országban. Hitüket általában titkos szobákban és rejtékhelyeken gyakorolhatták. Bibliájuk nem volt, így csak szájról-szájra adták át a történeteket. Imáik egyfajta keveréknyelv volt, ami a latin, spanyol, portugál és japán szavakból állt. A *Deus Pater, filius, spiritus sanctus* így hangzott japánul: *deusupaite-ro, hirijō, szuperitoszantono* (でうすぱいてろ, ひりょう, すべりとさんとの). Természetesen nem voltak felszentelt papjaik, így a legtöbbször a közösséget vezető személy vagy a legidősebb tag vezette a gyülekezetet. Őket udzsjakunak vagy csókatának nevezték. A csoportokban volt még egy tisztség, az osiekata, amit ma talán hitoktatónak neveznénk. Ő felelt a katekizmus tanai átadására a fiatalabb generációknak, de ő vezette a napi imákat és áhítatokat. Egyetlen fennmaradt írásos szövegük a Tencsi hadzsimari no koto volt.

Mai szemmel inkább tűnt a vallásuk valamilyen ezoterikus hiedelemnek, semmint valódi keresztyén hitnek. De jobb esetben is egyfajta szinkretizmussal vagy

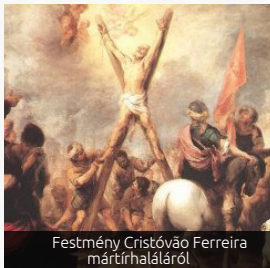

inkulturációval állunk szemben, ahol a kereszténység, a buddhizmus és valamelyest a sintoizmus is helyet kapott. Ezt leginkább ott lehetett tetten érni, hogy sokan hittiváló mártírhálalt halt őseiket is elkezdtek tisztelni és hozzájuk imádkozni, ami egyértelműen az ősek tiszteletére épült. De ide lehet sorolni azt is, hogy a szentháromság fogalma teljesen kikopott ezekből a közösségekből, ahogyan az eredendő bűn fogalma is. A japán kereszténység az évszázadok alatt sok olyan szokást vett fel, ami csak rájuk lett jellemző.

A XVI. századtól egészen a XIX. századig, amikor is vallás szabadságot hirdettek az országban, tilos volt bármilyen keresztény könyvet vagy jelképet birtokolni. A furfangos hívőket azonban ez nem gátolta meg abban, hogy Mária szobrokat szerezzenek, igaz nem Szűz Anyaként vették őket. A buddhizmus egyik közkedvelt bodhiszattvája Kannon, aminek vonásai egy nőre emlékeztethetnek. Kannot gyakran ábrázolják kisbabával, így sok rejtőzködő japán keresztény az ilyen szobrokra úgy tekintett, mint Szűz Mária és a Kiszűz. Érdekesség, hogy a Meidzsi restauráció után újból érkeztek hittérítők az országba, így sok addig elszigetelt csoport újra szabadon gyakorolhatta a hitét. De Urakami és Goto sziget környékén egy hanare kirisitan nevű csoport továbbra is ezt a hibrid hitet követte.

Történelmi Alakok

Cristóvão Ferreira - Csüan Szavano (1580-1650): Torres Vedrasban született 1580 körül és 1609-ben érkezett meg Japánba. Az egyre fokozódó elnyomás során őt is sikerült elkapniuk és végül megtöriük a hatóságoknak. Élete hátralévő részében a zen buddhizmust tanulmányozta, valamint több könyvet írt az orvostudomány és a csillagászat területéről (pontosabban diktált, mert nem tudott írni japánul). Továbbá egy a hitét, vallását tagadó írást is közzétett. Élete során több rendtársának hithagyását kellett végignéznie. Illetve spanyol és portugál fordítóként is dolgozott. Bár lett felesége és gyerekei is az nem bizonyított, hogy felhagyott a cölibátussal. 1650-ben halt meg Nagaszaki városában.

Festmény Cristóvão Ferreira mártírhálaláról

sában. Halála máig nem tisztázott. Egyes források szerint halála előtt újra zsoltárokat énekelt, ezért a hatóságok kínzások alá vetették, így végül mártírként halt meg. Állítólag Endo, a Némáság írója találkozott egy olyan nővel, aki családfáját egészen Ferreiraig tudta visszavezetni.

Giuseppe Chiara - Okamoto San'emon (1602-1685): A filmben róla mintázták Sebastião Rodrigues alakját. Palermo városában született a mai Olaszország területén. 1643-ban érkezett Japánban, de hamar elfogták. Hasonló életutat járt be, mint Fer-

Sírkő, rajta Cristóvão Ferreira neve

reira atya. Tolmácsként a külföldiek által behozott javakat vizsgálta meg, hogy nem tartalmaz-e keresztény jelképeket. Felesége is lett, de gyerekei nem születtek. 83 éves korában hamvasztották el.

Inoue Maszasige (1585-1661): Pályafutása elejétől kezdve a Tokugava klánt szolgálta, részt vett Oszaka ostrománál (1615), így hamar egy 500 kokus föld birtokosa lett. Politikai pályafutása töretlenül haladt előre, az igazi áttörést akkor érte el, amikor kinevezték az új legfőbb ellenőrnek. Gyakorlatilag ő felügyelte a fontosabb ceremóniákat, a helyi földesurakat és a külföldiekkel is ő tartotta a kapcsolatokat. A simambarai felkelés leverését is ő felügyelte. Ekkor már éves járandósága elérte a 10.000 koku rizst. Feladatai közé tartozott a keresztények üldözése is, de sehol nincs rá bizonyíték, hogy személyes ellenszenvet táplált volna az európaiak iránt. Ő rendelte el, hogy a holland kereskedők csak Dedzsima szigetén üzemelhessenek. Ha a hollandoknak bárkivel peres ügye lett volna, Inoue mindig megjelent igazságot osztani. A beszámolók szerint jókedvű és érdekes személyként hívatkoztak rá, aki kedvelte a vörösbort. Számtalan dolgot hozatott be az országba, így könyveket, zsebkártyákat, festményeket, tükröket, tűzoltó szivattyúkat és riasztó kürtöket. A holland kereskedőket gyakran megvendégelte, de oda figyelt, hogy ne

kérjen szívességet senkitől. A császárság egyik legféltettebb embere volt. Élete előrehaladtával egyre több nyavalya gyötörte, ezért egyre jobban támogatta a nyugati orvoslást. 1658-ban vonult vissza a közfeladataitól, majd 1661. március 27-én meghalt.

Martin Scorsese (New York, 1942 -)

Oscar-díjas rendező, generációjának egyik vezéregyénisége. Olasz-amerikai családban született New York kis Itália negyedében. Mivel gyenge fizikuma volt, így sportolás helyett mindig moziba járt. 1963-ban kezdett el filmezni, első igazi sikerét az *Aljas utcák* filmmel érte el 1967-ben.

Majd együttműködött Robert De Níróval, akivel zsinórban négy filmet is készí-

tett, köztük olyan ikonikus címeket, mint a *Taxisofőr* vagy a *Dühöngő bika*. Ezután két kisebb sikereket elérő filmje jött a *Lidérces órák* és a *Pénz színe*, amiben Paul Newman és a fiatal Tom Cruise-rendezte.

1988-ban egyik legtöbb vihart kavaró filmjét készítette el, a *Jézus utolsó megkísértését*. A filmben Jézust az Ördög a keresztfán kíséri meg azzal, hogy egy normális emberi élet lehetőségét mutatja meg előtte. A filmet több országban is heves tiltakozások fogadták.

E három film után visszatért a kasszasikerek gyártásához. 1990-ben újra De Níróval dolgozott a *Nagymenőkön*. '91-ben a *Cape Fear - Rettetés foka* jött, két évre rá az *Ártatlanság kora*, majd a *Casino* következett. Ezzel a rendező életében lezárult egy korszak. De Niro bár még játszott - és ahogy tűnik, játszik is fog -, azonban Scorsese filmjeiben már nem ő lett a rendező „műsája”. 1997-ben Scorsese egy lassú filmet, a *Kundunt* forgatta, mely a dalai láma tinédzser korszakát dolgozta fel.

2002-ben újult erővel tért vissza a rendező egy új „műsával”: Leonardo DiCaprióval. Egyhuzamban hat olyan filmet tett le az asztalra, amik díjak és jelölések tömkelegét hozták magukkal: *New York Bandái*, *Aviator*, *Tégla* (amiért

végre Oscart kapott), *Vihar sziget*, *Leleményes Hugó*, majd pedig a *Wall Street Farkasa*. A rendező következő filmje a *The Irishman* nevet viseli, amiben előre láthatólag Robert de Niro, Al Pacino és Joe Pesci is szerepelni fog.

Suszaku Endo (1923-1996)

Endo az egyik leghíresebb japán író, katolikus hite ellenére az országában is nagy népszerűségnek örvendett. Az irodalomtudósok a harmadik generációs japán írók közé sorolják be, a II. világháború utáni japán irodalom egyik fontos alakja. Graham Green a múlt század egyik legfontosabb írójának tartotta. Olyan keresztény írók közé lehet sorolni, mint Kierkegaard, Dosztojevszkij vagy François Mauriac.

Endo 1923. március 27-én született Tokióban. Családja 1926-ban Kínába - de az akkor Japán fennhatóság alá tartozó - Mandzsúriába, Dalián városába költözött. Szülei 1933-ban elváltak, Endo anyjával együtt visszatért Japánba, és Kobéban telepedtek le. Anyja itt vette fel a keresztiséget, így fia is követte példáját, a keresztiségben a Pál nevet kapta. Később úgy nyilatkozott, hogy a kereszténység ruháját kényelmetlenül hordta magán, de soha

nem tagadta meg hitét. Érettségi után három évig sikertelenül próbálkozott egyetemre bejutni, végül a katolikus Sophia Egyetemre vették fel, ahol egy évig németet tanult. Később átiratkozott a Keio Egyetemre, ahol francia szakos lett. A II. világháború alatt a tuberkulózisa miatt nem a frontra vezényelték, hanem egy löszergyárban kellett katonai szolgálatot teljesítenie.

1950. és 1953. között a Lyoni Egyetemen tanult Franciaországban. 1955-ben első nagy regényéért a *Fehér Emberért* (*Siroi ito*) Akutagava-díjat kapott. 1958-ban a Sincso Irodalmi-díjat és a Mainicsi-díjat kapta meg az *Umi to dokujaku* (~Tenger és mérge) alkotásáért. A mű egy háborús bűnt dolgoz fel: 1945-ben egy amerikai bombázó zuhan a Fudzouka partjainál, a kimentett amerikai katonákon a helyi orvosok élveboncolásokat hajtottak végre.

1966-ban megírta a *Némaságot* (*Csinmoku*), amit az első évben 800 ezer példányban adtak el a szigetországban. Művéért Tanizaki-díjjal jutalmazták, majd 1968-ban a portugál Ordem do Infante D. Henrique tisztí keresztjét kapta meg. Ezt az elismerést olyan személyek érdemelhették ki, akik sokat tettek a portugál kultúráért vagy történelemért.

Endo 1979-ben a Jumiuri díjat vehette át a *Kiriszuto no tandzsó* regényéért. Egy évre rá a *Szamoráj* művéért érdemelte ki a Noma Irodalmi-díjat. A regény Haszékura Cunenaga történetét meséli el. A nemes 1613-ban a Csendes-óceánon át eljutott Mexikóba, onnan Rómába ment, ahol V. Pál pápa is fogadta. Végül 1620-ban, mint pápai nagykövet érkezett vissza Japánba, ahol addigra a kereszténységet már nem tűrték meg. Cunenaga későbbi élete és halála nem egyértelmű.

1985. és 1989. között a japán PEN Club elnöke volt. 1994-ben pedig újra megkapta a Mainicsi-díjat a *Fukai* kava regényért. 1995-ben Akihito császár a Kultúra rendjét adományozta neki. Endo 1996. szeptember 29-én halt meg a Keio Egyetem Kórházában. Összesen 17 regénye és több novella kötete jelent meg. Műveiből eddig 10 mozifilm készült, amelyből három Kei Kumai rendezett, a Némaságot pedig kétszer is vászonra vitték. Szotome városában Nagaszkai prefektúrában múzeum őrzi munkásságát. Magyarra eddig csak a Némaságot fordították.

Ajánlott irodalom

Anime:

Oda Nobuna no Yabou: Az egyfajta alternatív történelmi sorozatban bár nem a keresztényeké a főszerep, de így is helyet kapnak benne korabeli valós misszionáriusok, akik Japánban tevékenykedtek az 1500-as években. A történet nem csak animében, hanem mangában és light novelként is beszerezhető.

Samurai Champloo: A történelek egy része a Simabara felkeléshez kapcsolódik.

Tokugawa Iemitsu to Edo Bakufu: Azon kevés anime közé tartozik, amiben konkrétan főméré lépés is látható.

Bár nem közvetlenül ehhez a korhoz kapcsolódik, de a japán kereszténység is szerepet kap a *Ruroni Kenshinben*. Illetve a *Fate/Stay Night*ban Tohsaka Rin egy kakure kirisitan leszármazottja.

Könyvek:

Suszaku Endo könyvét eddig kétszer adták ki magyarul: először 1987-ben a Szent István Társulat, Lukács László fordításában, majd 2013-ban a Cartophilus kiadó, Galamb Zoltán fordításában. Sajnos Galamb fordítása nem a legkötelesebb, nem volt-tisztában a különböző egyházi fogalmakkal és nevekkal.

David Mitchell: *The Thousand Autumns of Jacob de Zoet* című regénye.

Filmek:

Csinmoku: 1971-es japán film, mely a Némaság első filmes feldolgozása volt. Rendezője Maszahiho Sinoda (Gonza, a lán-dzsás, Szamoráj kém), japán főszereplője Tecuro Tamba, aki a *James Bond: csak kétszer élsz* című filmben is szerepelt, míg a női főszereplője Sima Ivasita (Szamorájok és banditák). Zeneszerzője Toru Takemitsu (Gyilkos nap), a játékidő 121 perces. A filmet a Cannes-i filmfesztiválon is bemutatták.

Os Olhos da Ásia: 1996-os portugál film, amely Ferreira atya életét dolgozza fel.

Otaia - Japan's Hidden Christians: 1997-es dokumentumfilm, ami a Japánban élt keresztények életét dolgozza fel.

Opera:

Teizo Matsumaru 13 éven át írta a *Némaság* című kétfelvonásos opera librettóját, amit végül 1993-ban mutatott be a Tokiói Új Nemzeti Színház.

Zene:

James MacMillan skót zeneszerző *III. Szimfóniáját* - a *Csendet* - a Némaság inspirálta.

Yasuhide Ito írt egy szimfonikus darabot a *Glorious*st, melyet a kakure kirisitanok ihlettek.

Játék:

Onimusha: Dawn of Dreams PS2-re.

Bosszúállók Magyarországi Cosplay Klubja interjú

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem az interjút Csiki Nándornak. Nándor, kérlek mutakozz be az olvasóinknak valamint arra is megkérlek, hogy a cosplay klubbot is prezentáld!

Sziasztok!

Csiki Nándor vagyok, cosplayes nevem Master of Dark Mystic Arts, a Bosszúállók Magyarországi Cosplay Klubjának egyik alapító tagja és jelenlegi vezetője vagyok, Thor bőrébe bújva. A csapat feltehetőleg 13 főből áll, de számbeli megjelenésünk a rendezvényeken különbözik.

A klub 2016. május 7-én az Amerika kapitány: Polgárháború c. film premierére alakult meg, célja a Bosszúállók és világuk jelmezes felvonultatása a cosplayes társadalom és az átlagember felé mind saját és mások szórakoztatására, mind segítségnyújtásra. Abban az évben a nyári MondoConon jelentünk meg a conos látogatók előtt, mint poptető cosplayes csapat, ahol sok szeretettel vártuk és mindig is

várjuk a kedves érdeklődőket, rajongókat. Kifejezetten kiemelendő, hogy a klub nem csupán szórakozáson alapul, hanem azon is, hogy a tagok egy családot alkotnak, így, ahogy Kapitány monddá: Együtt!

Milyen feltételeknek kell megfelelnie azoknak, akik új tagként, kész jelmezzel szeretnének jelentkezni hozzátok?

Mindenféleképpen csak a Marvel Filmes Univerzumbeli megjelenés számít (vagyis olyan karakterekre számítunk, akik ebbe a világba tartoznak, pl. az X-men nem tartozik ide, mivel nem része az MCU-nak), fontos a megjelenés, de emellett leginkább a karakterrel való azonosulás és előadása a legfontosabb tényező.

Kizárólag a Bosszúállók eredeti képregényes illetve filmes tagjait megformáló cosplayesek jelentkezhetnek hozzátok?

Bárki jelentkezhet, aki ezen feltételek mellett megtud felelni önmaga és a klub számára, figyelve arra, hogy mi a filmvonal alapján alakultunk meg. Kiemelten fontos, hogy mi egy család vagyunk.

Kérlek mutasd be a csoport jelenlegi tagjait röviden. Kik ők és mely karakterek bőrébe szoktak bújni?

Nyilván vannak jó és gonosz karakterek, főleg a gonoszokból van kevesebb. Az egyetlen gonosz karakter Loki, akivel a való életben is testvérek tekintjük egymást (Asgard Bros). A többiek velem egyetemben a jó oldalt képviselik, Skarlát boszorkány, Doctor Strange, Tony Stark, Fekete özvegy s még sorolhatnám.

A jelenlegi tagok saját készítésű ruhákkal rendelkeznek?

Vegyes. Van, aki önmaga készíti, van, aki rendeli, de emellett a kisebb kiegészít

tőket saját kezűleg készíti, s van, aki megbíz valakit az elkészítéssel. Nem szempont nálunk, hogy te magad készítetted-e vagy sem, a lényeg, hogy feleljen meg a filmes mintának.

A jelmezeken és az azokhoz közvetlenül kapcsolódó kiegészítőkn kívül más filmes elemeket is készítenek? (Ha még nem, akkor tervben van-e ilyesmi?)

Tervben van, mert nagyobb figyelmet és közönséget szeretnénk szerezni, amihez számítanak mind az anyagi, mind pedig a motivációs szempontok.

„...csak a Marvel Filmes Univerzumbeli megjelenés számít (vagyis olyan karakterekre számítunk, akik ebbe a világba tartoznak...)”

Mi a fontosabb: a karakterhűség vagy a filmekhez való hűség, ha magáról a kész jelmezről van szó?

Is-is. A lényeg, hogy élvezzük.

Hogyan készültek a közös fotózásokra?

Sajnos még igazi fotózásunk nem nagyon volt, mivel annyira nehéz összehozni a magánélet miatt, távolságok és munkahelyek, különböző tényezők miatt. Van egy pár ötletünk, amit szeretnénk megvalósítani ebből a szemszögből is.

A filmek világában profi maszkmesterek és jelmeztervezők dolgoznak, ezenfelül pedig a vizuális technika is sokat dobhat egy-egy szereplő megjelenésében. Mennyire gyűlik meg a bajotok az ilyen apró részletekkel a cosplay elkészítése során?

Mindenre mindig van valami megoldás, még akkor is, ha lehetetlennek látszik. Általában, ha ilyen eset akad, akkor tanácsokat kérünk egymástól, illetve referenciákat

keresünk a megoldásra. Nálunk a jelmezre és a kinézetre is igaz ez.

Milyen tanácsot adnál azoknak, akik egy Marveles karakter bőrébe szeretnének bújni egy cosplay keretein belül?

Élvezzétek, s adjátok magatokat, miközben a karakterek összefonódnak veletek, vagy ti velük.

Saját meglátásod szerint nagy fába vágja a fejszéjét az, aki olyan Marveles karaktert valósít meg cosplayerként, akit a közönség esetleg kevésbé ismer?

Szerintem nem. Önmaga számít, ha szeretné, valósítsa meg, ne tántorítsa el semmi az embert a céljának megvalósításáról.

Milyen tényezők alapján esett a választásod Thor karakterére?

Az első film alapján jutottam arra az elgondolásra, hogy a történelem megismétli önmagát. Ebben az esetben a karakter viselkedése és fejlődése teljesen rámv-

tül, mivel én is makacs, konok vagyok, de komoly döntéseket kell hozni, ahogy az asgardi istennek is.

Számodra mely cosplaykészítési technika jelentette eddig a legnagyobb kihívást?

Egyáltalán nem tudok cosplayt készíteni, habár utólag már próbálkoztam kisebb kiegészítők elkészítésével a legújabb cosplayemnél.

Mennyire fontos számodra a cosplay szerepjáték része?

Nagyon. Nagyon szívesen versenyzek performance szinten akár egyénileg, akár csapatosan.

Szerinted sok cosplayer megmozgat maga a Marvel filmes univerzum? Mennyire lett népszerű Marveles karakternek öltözni a filmeknek, sorozatoknak köszönhetően? A csoport vidéki rendezvényeken is képviseli magát?

Igen, sok embert megmozgat, mivel a képregényfilmek a jövőt jelentik a mostani és majd a felnövő generáció számára is, mivel mindenkinek kell egy példakép, amit leginkább ebben a műfajban lehet meglecti. Igen, jelen voltunk már Miskolcon, de a jövőben szeretnénk több vidéki városba is eljutni, különböző eseményekre.

„Mindenre mindig van valami megoldás, még akkor is, ha lehetetlennek látszik.”

Járatok már külföldi cosplayes rendezvényeken csoportként?

Sajnos még nem, de szintúgy jövőbeli bakancslistánkban foglal állást, s ehhez Bécs kézenfekvő lehetne kezdésnek.

Legutóbb a Galaxis Őrzői második részét vetítették a Mozikban a Marvel univerzum világából. Ehhez kapcsolódóan a Corvin mozi külön cosplayes mini versenyt is szervezett. Ezen Ti is részt vettetek? Ha igen, kérlek, oszd meg a kedves olvasókkal, hogy milyen élmény volt!

Nem, mi ezen nem vettünk részt, előzőleg az Amerika kapitány: Polgárháború és a Doctor Strange premieren vonultunk fel. Mindkét eseményen kiállítást szerveztünk a tárgyainkból s programokat, versenyeket

szerveztünk a Marvel Magyarország Clubbal összefogva. Imádták az emberek, főleg a gyerekek meg a rajongók. Szeretjük, ha szeretnek, s mi is szeretünk adni.

Részt vesztek játékonysági alapú akcióban? (Ha igen, hogyan készültök ezekre?)

Tavaly szeptemberben hirdettünk egy adománygyűjtős akciót, aminek a célja a Karácsony szebbé tétele volt a szegény gyermekek számára. Kisebb-nagyobb sikerrel, sok segítséget és felajánlást kaptunk, ami mellett a Kóbor Trekkerek is csatlakoztak a kezdeményezésünkhöz.

Eleve úgy indult az elképzelés, hogy meghívás alapján, beöltözve kimegyünk születésnapokra, ahol cserébe adományokat gyűjtünk, amit aztán a nehéz sorsú gyermekek kapnak meg a szeretet ünnepe. Az év második felében szeretnénk ezt újra folytatni, remélhetőleg már nagyobb sikerrel.

Van kiemelten humoros élményetek, amely cosplayben ért benneteket?

Rengeteg. Mindenkinél megvan a maga vicces helyzete. Mindig élcelődünk egymáson poénkodva, de másoktól is ér meglepetés. Számomra az az egyik emlékezetes, amikor egy akció jelenetig a Doctor

Strange-ünkkel összeállva, mint Kaecilius, harcba álltunk, majd a fotós megkérdezte Lokit, hogy hol van Thor, mert róluk is készítené egy montázst. Egyszer csak mindenki felnéz s én felkiáltottam, hogy itt vagyok! Remek szituáció volt.

Ti min változtatnátok a cosplay versenyeken valamint a conos programokon?

Versenyt még nem igazán néztem, nem reszortom eldönteni, viszont több marveles programot el tudnék képzelni ezeken az eseményeken, nem csak mi általunk, hanem más csapatokkal karöltve.

Mit remél a csapat a későbbi Marvel moziktól?

Hogy mindig is lesz olyan mondanivaló, amely rávilágít a világra, az életre, illetve

hogy minél több, izgalmas történetet lássunk a szemünk előtt.

A novemberben megjelenő Thor: Ragnarök film premierére készültök-e külön valamivel a rajongók számára?

Még nincs tervezés alatt, de nagyon szeretnénk. Ez egy olyan hatalmas film lesz a várva várt Bosszúállók: Végtelen háború megjelenése előtt, ami reményeim szerint, ad majd jó pár magyarázatot erre-arra.

Szerinted a filmek hatására bővílni fog a csoport?

Remélem, hogy a jövőben lesznek olyan emberek, akik szívesen a klub tagjai lennének, komolyan gondolnák, amit mi eddig elhoztunk, cselekednének és élveznek is.

Mik a jövőbeli terveitek? Hol találkozhatunk veletek legközelebb?

Nagyobb rendezvény szempontjából leghamarabb az ősszel találkozhattok a klubbal, de mindig tudatjuk veletek a Facebook oldalunkon, mikor és hol leszünk jelen.

AniStation - a kötetlen rádióbeszélgetés.

Az AniPalace csapata - Hiko, NP, Dani, Omli
és Flash - megmondja a magáét az animékről
és a mangákról,
meg ami még jön.

Töltsd le az eddigi felvételeket: **Innen**

***Sátorgass el
hozzánk!***

anipalace.hu

facebook.com/AniPalace

twitter.com/AniPalace

